

Europeiska unionens officiella tidning

L 348

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

24 december 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1340/2008 av den 8 december 2008 om handel med vissa stålprodukter mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstan 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1341/2008 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1083/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden i fråga om vissa inkomstgenererande projekt 19
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 1343/2008 av den 23 december 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 34
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1344/2008 av den 23 december 2008 om offentliggörande för 2009 av den exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter som upprättats genom förordning (EEG) nr 3846/87 36
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1345/2008 av den 23 december 2008 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2136/89 om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner och handelsbeteckningar för konserverade sardiner och konserverade produkter av sardintyp 76
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1346/2008 av den 23 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 950/2006 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåren 2006/07, 2007/08 och 2008/09 för import och raffinering av produkter från sockersektorn inom ramen för vissa tullkvoter och förmånsavtal 79

Pris: 26 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 1347/2008 av den 23 december 2008 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 januari 2009	81
---	----

DIREKTIV

★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG	84
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna	98

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1348/2008/EG av den 16 december 2008 om ändring av rådets direktiv 76/769/EEG vad gäller begränsning av användning och utsläppande på marknaden av 2-(2-metoxietoxi)etanol, 2-(2-butoxietoxi)etanol, metylendifenylidiisocyanat, cyklohexan och ammoniumnitrat ⁽¹⁾	108
★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1349/2008/EG av den 16 december 2008 om ändring av beslut nr 1719/2006/EG om inrättande av programmet Aktiv ungdom för perioden 2007–2013 ⁽¹⁾	113
★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1350/2008/EG av den 16 december 2008 om Europeiska året för kreativitet och innovation (2009) ⁽¹⁾	115
★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1351/2008/EG av den 16 december 2008 om inrättande av ett flerårigt gemenskapsprogram för att skydda barn som använder Internet och annan kommunikationsteknik ⁽¹⁾	118
★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1352/2008/EG av den 16 december 2008 om ändring av beslut nr 1855/2006/EG om inrättande av programmet Kultur (2007–2013) ⁽¹⁾	128

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

★ Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket	130
--	-----

Not till läsaren (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1340/2008

av den 8 december 2008

om handel med vissa stålprodukter mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av kommissionens förslag,

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 17.1 i avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och Republiken Kazakstan⁽¹⁾, ska handeln med vissa stålprodukter regleras genom ett särskilt avtal om kvantitativa arrangemang.

(2) Det bilaterala avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstans regering om handel med vissa stålprodukter⁽²⁾ som ingicks den 19 juli 2005 upphörde att gälla den 31 december 2006. Sedan 2007 och 2008 har autonoma åtgärder som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1870/2006⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 1531/2007⁽⁴⁾ styrt handeln med vissa stålprodukter mellan Europeiska gemenskapen och Kazakstan.

(3) I avvaktan på att det nya avtalet undertecknas och träder i kraft eller att Kazakstan ansluter sig till Världshandelsorganisationen (WTO), bör kvantitativa begränsningar för 2009 fastställas.

(4) Eftersom omständigheterna i dag är i stort sett desamma som de som rådde när de kvantitativa begränsningarna för åren 2007 och 2008 fastställdes, är det lämpligt att behålla de kvantitativa begränsningarna för 2009 på samma nivå som 2007 och 2008.

(5) För att förenkla genomförandet av det nya avtalet är det nödvändigt att på förhand fastställa bestämmelser som i möjligaste mån liknar dem i avtalet och på så sätt skapa möjligheter att förvalta denna ordning inom gemenskapen.

(6) Det är nödvändigt att se till att de berörda produkternas ursprung kontrolleras och att lämpliga metoder för administrativt samarbete införs för detta ändamål.

(7) Produkter som placeras i en frizon eller importeras enligt förfarandena för tullager, temporär import eller aktiv förädling (suspensionssystemet) bör inte avräknas mot de begränsningar som fastställts för produkterna i fråga.

(8) För att denna förordning ska kunna tillämpas effektivt är det nödvändigt att föreskriva att det för övergång till fri omsättning i gemenskapen av de berörda produkterna måste uppvisas en gemenskapsimportlicens.

(9) För att säkra att de kvantitativa begränsningarna inte överskrids är det nödvändigt att införa ett förfarande som innebär att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inte utfärdar någon importlicens förrän kommissionen har bekräftat att det fortfarande finns utrymme inom den kvantitativa begränsningen i fråga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Denna förordning ska tillämpas vid import till gemenskapen av stålprodukter enligt förteckningen i bilaga I med ursprung i Kazakstan.

⁽¹⁾ EGT L 196, 28.7.1999, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 232, 8.9.2005, s. 64.

⁽³⁾ EUT L 360, 19.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 337, 21.12.2007, s. 2.

2. Stålprodukterna ska klassificeras i de produktgrupper som anges i bilaga I.

3. Klassificeringen av produkterna i bilaga I ska baseras på den kombinerade nomenklatur (KN) som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽¹⁾.

4. Ursprunget för de produkter som avses i punkt 1 ska bestämmas i enlighet med de regler som gäller i gemenskapen.

Artikel 2

1. Import till gemenskapen av stålprodukter enligt förteckningen i bilaga I med ursprung i Republiken Kazakstan ska omfattas av de kvantitativa begränsningar som fastställs i bilaga V. För övergång till fri omsättning i gemenskapen av produkter enligt förteckningen i bilaga I med ursprung i Republiken Kazakstan ska krävas att det uppvisas ett ursprungscertifikat, som återges i bilaga II, och en importlicens som utfärdats av medlemsstaternas myndigheter i enlighet med artikel 4.

2. För att säkra att de kvantiteter för vilka importlicenser utfärdas inte vid något tillfälle överstiger de sammanlagda kvantitativa begränsningarna för varje produktgrupp ska de behöriga myndigheter som anges i bilaga IV utfärda importlicenser först efter det att kommissionen har bekräftat att det fortfarande finns tillgängliga kvantiteter inom de för leverantörslandet gällande kvantitativa begränsningarna för den stålproduktgrupp som berörs av en eller flera importörers ansökningar till de behöriga myndigheterna.

3. Beviljad import ska avräknas mot de relevanta kvantitativa begränsningar som anges i bilaga V. Avsändningen av produkterna ska anses ha ägt rum den dag då de lastades på det transportmedel som användes för exporten.

Artikel 3

1. De kvantitativa begränsningar som anges i bilaga V ska inte gälla för produkter som placeras i en frizon eller ett frilager eller som importeras enligt förfarandena för tullager, temporär import eller aktiv förädling (suspensionssystemet).

2. Om de produkter som avses i punkt 1 senare övergår till fri omsättning, i oförändrat skick eller efter bearbetning eller behandling, ska artikel 2.2 tillämpas, och de produkter som övergår till fri omsättning ska avräknas mot den relevanta kvantitativa begränsningen i bilaga V.

Artikel 4

1. Vid tillämpning av artikel 2.2 ska de behöriga myndigheter som förtecknas i bilaga IV, innan de utfärdar importlicenser, till kommissionen anmäla de kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser, underbyggda med exportlicenser i

original, har mottagits. Kommissionen ska omgående, i den ordning medlemsstaternas anmälningar tas emot ("först till kvarn"-principen), meddela huruvida de begärda kvantiteterna är tillgängliga för import.

2. De ansökningar som omfattas av anmälningarna till kommissionen ska vara giltiga om de i varje enskilt fall klart och tydligt anger exportlandet, det berörda produktnumret, den kvantitet som ska importeras, exportlicensens nummer, kvotåret och den medlemsstat där produkterna avses övergå till fri omsättning.

3. Kommissionen ska, så långt det är möjligt, för myndigheterna bekräfta hela den kvantitet som anges i de anmälda ansökningarna för varje produktgrupp.

4. De behöriga myndigheterna ska så snart de får kännedom om kvantiteter som inte utnyttjats under en importlicens giltighetstid anmäla dessa kvantiteter till kommissionen. De outnyttjade kvantiteterna ska automatiskt överföras till de återstående kvantiteterna av gemenskapens sammanlagda kvantitativa begränsning för varje berörd produktgrupp.

5. De anmälningar som avses i punkterna 1–4 ska sändas på elektronisk väg via det integrerade nät som upprättats för detta ändamål, såvida det inte av tvingande tekniska skäl är nödvändigt att tillfälligt använda andra kommunikationssätt.

6. Importlicenserna eller motsvarande dokument ska utfärdas i enlighet med artiklarna 12–16.

7. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska underrätta kommissionen om redan utfärdade importlicenser eller motsvarande dokument upphävs i de fall då de motsvarande exportlicenserna har återkallats eller upphävts av de behöriga myndigheterna i Republiken Kazakstan. Om kommissionen eller en medlemsstats behöriga myndigheter har underrättats av de behöriga myndigheterna i Republiken Kazakstan om återkallandet eller upphävandet av en exportlicens efter det att de berörda produkterna har importerats till gemenskapen, ska kvantiteterna i fråga dock avräknas mot den relevanta kvantitativa begränsning som anges i bilaga V.

Artikel 5

1. Om kommissionen har indikationer på att produkter enligt förteckningen i bilaga I med ursprung i Republiken Kazakstan har omlastats eller omdirigerats eller på annat sätt importerats till gemenskapen på ett sätt som utgör kringgående av de kvantitativa begränsningar som avses i artikel 2 och om den konstaterar att anpassningar måste göras, ska den begära att samråd inleds så att en överenskommelse kan nås om en motsvarande anpassning av de berörda kvantitativa begränsningarna.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

2. I avvaktan på resultatet av det samråd som avses i punkt 1 får kommissionen begära att Republiken Kazakstan vidtar nödvändiga försiktighetsåtgärder för att säkra att de anpassningar av de kvantitativa begränsningarna som parterna kommer överens om vid samrådet kan genomföras.

3. Om gemenskapen och Republiken Kazakstan inte lyckas nå en tillfredsställande lösning och om kommissionen konstaterar att klara bevis för kringgående föreligger, ska den från de kvantitativa begränsningarna dra av en motsvarande kvantitet produkter med ursprung i Republiken Kazakstan.

Artikel 6

1. En exportlicens – utfärdad av de behöriga myndigheterna i Republiken Kazakstan – ska krävas för alla sändningar av stålprodukter som omfattas av de kvantitativa begränsningarna i bilaga V, upp till den övre gränsen för dessa.

2. Originalen av exportlicensen ska uppvisas av importören för att den importlicens som avses i artikel 12 ska kunna utfärdas.

Artikel 7

1. Exportlicensen för produkter som omfattas av kvantitativa begränsningar ska överensstämma med förlagan i bilaga II och ska bland annat intyga att den berörda mängden varor har avräknats mot den kvantitativa begränsning som fastställts för den berörda produktgruppen.

2. Varje exportlicens ska avse endast en av de produktgrupper som anges i bilaga I.

Artikel 8

Exporten ska avräknas mot de relevanta kvantitativa begränsningar som anges i bilaga V och avsändas i den mening som avses i artikel 2.3.

Artikel 9

1. De exportlicenser som avses i artikel 6 får inbegripa kopior, vilka ska vara vederbörligen märkta som sådana. Exportlicensen och ursprungscertifikatet samt kopior av dessa ska vara skrivna på engelska.

2. Om de dokument som avses i punkt 1 fylls i för hand ska uppgifterna textas med bläck.

3. Exportlicenser eller motsvarande dokument ska ha måtten 210 × 297 mm. Det papper som används ska vara vitt skriv-

papper, limbehandlat, fritt från mekanisk massa och med en vikt av minst 25 g/m². Varje del ska ha en tryckt guillocherad bakgrund som gör all förfalskning på mekanisk eller kemisk väg synlig.

4. Endast originalet ska godtas av gemenskapens behöriga myndigheter såsom giltigt för import till gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

5. Varje exportlicens eller motsvarande dokument ska genom tryck eller på annat sätt förses med ett standardiserat löpnummer som möjliggör identifiering av dokumentet.

6. Löpnumret ska sättas samman på följande sätt:

— Två bokstäver som anger exportlandet enligt följande:

KZ = Republiken Kazakstan

— Två bokstäver som anger avsedd bestämmelsemedlemsstat enligt följande:

BE = Belgien

BG = Bulgarien

CZ = Tjeckien

DK = Danmark

DE = Tyskland

EE = Estland

IE = Irland

GR = Grekland

ES = Spanien

FR = Frankrike

IT = Italien

CY = Cypern

LV = Lettland

LT = Litauen

LU = Luxemburg

HU = Ungern

MT = Malta

NL = Nederländerna

AT = Österrike

PL = Polen

PT = Portugal

RO = Rumänien

SI = Slovenien

SK = Slovakien

FI = Finland

SE = Sverige

GB = Förenade kungariket

— Ett ensiffrigt nummer som anger kvotåret i fråga och utgörs av den sista siffran i det året, t.ex. "9" för 2009.

— Ett tvåsiffrigt nummer som anger det utfärdande kontoret i exportlandet.

— Ett femsiffrigt nummer som löper i följd från 00 001 till 99 999 och som tilldelas bestämmelsemedlemsstaten i fråga.

Artikel 10

Exportlicensen får utfärdas efter avsändandet av de produkter den avser. I sådana fall ska den vara försedd med påskriften "issued retrospectively".

Artikel 11

Om en exportlicens stulits, förlorats eller förstörts, får exportören hos den behöriga myndighet som utfärdat dokumentet ansöka om ett duplikat, som ska utfärdas på grundval av de exporthandlingar som exportören förfogar över.

Ett sålunda utfärdat duplikat av en licens ska ha påskriften "duplicate". Det ska ha samma datum som den ursprungliga licensen.

Artikel 12

1. Om kommissionen, i enlighet med artikel 4, har bekräftat att den begärda mängden finns tillgänglig inom den kvantitativa begränsningen i fråga, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter utfärda en importlicens inom fem arbetsdagar efter det att importören har uppvisat motsvarande exportlicens i original. Exportlicensen måste uppvisas senast den 31 mars året efter det år då de varor som omfattas av licensen avsändes. Importlicenser ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i vilken som helst av medlemsstaterna, oavsett vilken medlemsstat som anges på exportlicensen, om kommissionen i enlighet med artikel 4 har bekräftat att den begärda mängden finns tillgänglig inom den kvantitativa begränsningen i fråga.

2. Importlicenserna ska vara giltiga i fyra månader från och med den dag de utfärdades. En medlemsstats behöriga myndigheter får, efter en väl motiverad begäran från importören, förlänga giltighetstiden med ytterligare högst fyra månader.

3. Importlicenserna ska överensstämma med förlagan i bilaga III och ska vara giltiga i hela gemenskapens tullområde.

4. Den deklaration eller ansökan som importören lämnar in för att få importlicensen ska innehålla följande uppgifter:

a) Exportörens fullständiga namn och adress.

b) Importörens fullständiga namn och adress.

c) En exakt beskrivning av varorna och Taric-nummer.

d) Varornas ursprungsland.

e) Avsändningsland.

f) Korrekt produktgrupp för och kvantiteten av de produkter det är fråga om.

g) Nettovikt för varje Taric-nummer.

h) Produkternas värde cif vid gemenskapens gräns för varje Taric-nummer.

i) Uppgift om huruvida de berörda produkterna är andrasorteringsprodukter eller av bristfällig kvalitet.

j) I tillämpliga fall, betalnings- och leveransdatum och en kopia av konossementet och av köpekontraktet.

k) Exportlicensens datum och nummer.

l) Alla interna koder för administrativa ändamål.

m) Datum samt importörens underskrift.

5. Importörerna ska inte vara skyldiga att importera hela den kvantitet som omfattas av en importlicens i en och samma sändning.

Artikel 13

Giltigheten av importlicenser som utfärdats av medlemsstaternas myndigheter ska vara beroende av giltigheten av och de kvantiteter som anges i de exportlicenser som utfärdats av de behöriga myndigheterna i Republiken Kazakstan och som legat till grund vid utfärdandet av importlicenserna.

Artikel 14

Importlicenser eller motsvarande dokument ska utfärdas av medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med artikel 2.2 till varje importör i gemenskapen utan diskriminering, oavsett var i gemenskapen denne är etablerad, utan att det påverkar uppfyllandet av övriga krav som ställs enligt gällande regler.

Artikel 15

1. Om kommissionen konstaterar att de sammanlagda kvantiteter som omfattas av exportlicenser som utfärdats av Republiken Kazakstan för en viss produktgrupp överstiger den kvantitativa begränsning som fastställts för den produktgruppen, ska de behöriga myndigheter som utfärdar licenser i medlemsstaterna genast underrättas så att inga ytterligare importlicenser utfärdas. I sådana fall ska samråd genast inledas av kommissionen.

2. En medlemsstats behöriga myndigheter ska neka att utfärda importlicenser för produkter med ursprung i Republiken Kazakstan som inte omfattas av exportlicenser utfärdade i enlighet med artiklarna 6–11.

Artikel 16

1. De formulär som ska användas av medlemsstaternas behöriga myndigheter för utfärdande av de importlicenser som avses i artikel 12 ska överensstämma med förlagan till importlicens i bilaga III.

2. Importlicensformulär och utdrag av dessa ska upprättas i två exemplar: det ena ska vara märkt "Innehavarens exemplar" och ha nummer 1 och utfärdas till den som ansöker om importlicensen, det andra ska vara märkt "Utfärdande myndighets exemplar" och ha nummer 2 och behållas av den myndighet som utfärdar licensen. De behöriga myndigheterna får av administrativa skäl lägga till ytterligare kopior av formulär nr 2.

3. Formulären ska tryckas på vitt skrivpapper, fritt från mekanisk massa och med en vikt på mellan 55 och 65 g/m². Storleken ska vara 210 × 297 mm och radavståndet ska vara 4,24 mm (1/6 tum); blanketternas layout ska följas exakt. Båda sidor av exemplar nr 1, som utgör själva licensen, ska dessutom ha en röd, tryckt guiljocherad bakgrund som gör all förfälskning på mekanisk eller kemisk väg synlig.

4. Medlemsstaterna ska ansvara för tryckningen av formulären. Formulären kan också tryckas av tryckerier som godkänts av den medlemsstat där de är etablerade. I det senare fallet ska en hänvisning till detta godkännande finnas på varje formulär. Varje formulär ska vara försett med tryckeriets namn och adress eller ett märke som gör det möjligt att identifiera tryckeriet.

5. Vid utfärdandet ska importlicenserna eller utdragen av dessa ges ett utfärdandenummer som fastställs av de behöriga myndigheterna i medlemsstaten. Importlicensens nummer ska anmälas till kommissionen på elektronisk väg inom det integrerade nät som upprättats enligt artikel 4.

6. Licenser och utdrag ska fyllas i på den utfärdande medlemsstatens officiella språk eller på ett av dess officiella språk.

7. I fält 10 ska de behöriga myndigheterna ange tillämplig stålproduktgrupp.

8. De myndigheter som utfärdar licenserna och handhar avräkningarna ska sätta sin stämpel på dokumenten. En utfärdande myndighets stämpel får emellertid ersättas med ett relieftryck kombinerat med bokstäver eller siffror som anbringas på licensen genom perforering eller tryckning. De utfärdande myndigheterna ska vid registrering av den tilldelade kvantiteten använda en metod som omöjliggör förfälskning, så att det inte är möjligt att lägga till siffror eller hänvisningar.

9. På baksidan av exemplar nr 1 och nr 2 ska det finnas ett fält i vilket kvantiteter kan anges, antingen av tullmyndigheterna när importformaliteter fullgörs eller av de behöriga förvaltningsmyndigheterna när ett utdrag utfärdas. Om utrymmet för avräkningar på licensen eller utdraget av denna är otillräckligt, får de behöriga myndigheterna lägga till ett eller flera fortsättningsblad med fält som motsvarar fälten på baksidan av exemplar nr 1 och exemplar nr 2 av licensen eller utdraget. De myndigheter som svarar för avräkningen ska placera sin stämpel på ett sådant sätt att ena halvan är på licensen eller utdraget av denna och andra halvan på fortsättningsbladet. Om det finns mer än ett fortsättningsblad ska ytterligare en stämpel placeras på samma sätt tvärs över varje blad och det föregående bladet.

10. Importlicenser och utdrag som utfärdats, uppgifter som fyllts i och påskrifter som gjorts av myndigheterna i en medlemsstat ska ha samma rättsliga verkan i var och en av de andra medlemsstaterna som handlingar som utfärdats, uppgifter som fyllts i och påskrifter som gjorts av myndigheterna i var och en av de andra medlemsstaterna.

11. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten får när det är nödvändigt kräva att innehåll i licenserna eller utdragen översätts till den berörda medlemsstatens officiella språk eller till ett av dess officiella språk.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009. Om Kazakstan ansluter sig till WTO ska denna förordning upphöra att gälla dagen för anslutningen ⁽¹⁾.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 december 2008.

På rådets vägnar

B. KOUCHNER

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för upphörande kommer att offentliggöras av Europeiska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA I

SA VALSADE PLATTA PRODUKTER

SA1. Rullar	SA2. Grovplåt	SA3. Andra valsade platta produkter		
7208 10 00 00	7208 40 00 10	7208 40 00 90	7210 49 00 10	7212 50 40 11
7208 25 00 00	7208 51 20 00	7208 53 90 00	7210 50 00 10	7212 50 61 11
7208 26 00 00	7208 51 91 00	7208 54 00 00	7210 61 00 10	7212 50 69 11
7208 27 00 00	7208 51 98 00	7208 90 80 10	7210 69 00 10	7212 50 90 13
7208 36 00 00	7208 52 91 00		7210 70 10 10	7212 60 00 11
7208 37 00 10	7208 52 10 00	7209 15 00 00	7210 70 80 10	7212 60 00 91
7208 37 00 90	7208 52 99 00		7210 90 30 10	7219 21 10 00
7208 38 00 10	7208 53 10 00	7209 16 10 00	7210 90 40 10	7219 21 90 00
7208 38 00 90	7211 13 00 00	7209 16 90 00	7210 90 80 91	7219 22 10 00
7208 39 00 10		7209 17 10 00	7211 14 00 90	7219 22 90 00
7208 39 00 90		7209 17 90 00	7211 19 00 90	7219 23 00 00
7211 14 00 10		7209 18 10 00	7211 23 20 10	7219 24 00 00
7211 19 00 10		7209 18 91 00	7211 23 30 10	7219 31 00 00
7219 11 00 00		7209 18 99 00	7211 23 30 91	7219 32 10 00
7219 12 10 00		7209 25 00 00	7211 23 80 10	7219 32 90 00
7219 12 90 00		7209 26 10 00	7211 23 80 91	7219 33 10 00
7219 13 10 00		7209 26 90 00	7211 29 00 10	7219 33 90 00
7219 13 90 00		7209 27 10 00	7211 90 80 10	7219 34 10 00
7219 14 10 00		7209 27 90 00	7212 10 10 00	7219 34 90 00
7219 14 90 00		7209 28 10 00	7212 10 90 11	7219 35 10 00
7225 30 10 00		7209 28 90 00	7212 20 00 11	7219 35 90 00
7225 30 30 10		7209 90 80 10	7212 30 00 11	7225 40 12 90
7225 30 90 00		7210 11 00 10	7212 40 20 10	7225 40 90 00
7225 40 15 10			7212 40 20 91	
7225 50 20 10		7210 12 20 10	7212 40 80 11	
		7210 12 80 10		
		7210 20 00 10		
		7210 30 00 10	7212 50 20 11	
		7210 41 00 10	7212 50 30 11	

BILAGA II

EXPORT LICENCE

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT LICENCE		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. TARIC code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the goods described above have been charged against the quantitative limit established for the year shown in box No 3 in respect of the Product group shown in box No 4 by the provisions regulating trade in certain steel products with the European Community.			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on (Signature) (Stamp)		

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

EXPORT LICENCE

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT LICENCE		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. TARIC code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the goods described above have been charged against the quantitative limit established for the year shown in box No 3 in respect of the Product group shown in box No 4 by the provisions regulating trade in certain steel products with the European Community.			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on (Signature) (Stamp)		

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

CERTIFICATE OF ORIGIN

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	CERTIFICATE OF ORIGIN (for certain steel products)		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the goods described above originated in the country shown in box No 6, in accordance with the provisions in force in the European Community.			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on (Signature) (Stamp)		

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

CERTIFICATE OF ORIGIN

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	CERTIFICATE OF ORIGIN (for certain steel products)		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the goods described above originated in the country shown in box No 6, in accordance with the provisions in force in the European Community.			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on (Signature) (Stamp)		

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

BILAGA III

EG-IMPORTLICENS

1	1. Mottagare (namn, fullständig adress, land, registreringsnummer för mervärdesskatt)	2. Utfärdandenummer	
		3. År	
		4. Utfärdande myndighet (namn, adress och telefonnummer)	
	Innehavarens exemplar	5. Deklarant/ombud (i förekommande fall) (namn och fullständig adress)	6. Ursprungsland (och geonomenklaternummer)
7. Avsändningsland (och geonomenklaternummer)			
8. Sista giltighetsdag			
1	9. Varubeskrivning	10. Taric-nummer	
11. Kvantitet i kvotenheter			
12. Säkerhet/garanti (i förekommande fall)			
13. Övriga upplysningar			
14. Behörig myndighets påskrift			
Datum:			
(Underskrift) (Stämpel)			

EG-IMPORTLICENS

Utfärdande myndighets exemplar	2	1. Mottagare (namn, fullständig adress, land, registreringsnummer för mervärdesskatt)		2. Utfärdandenummer	
				3. År	
				4. Utfärdande myndighet (namn, adress och telefonnummer)	
		5. Deklarant/ombud (i förekommande fall) (namn och fullständig adress)		6. Ursprungsland (och geonomenklaturnummer)	
				7. Avsändningsland (och geonomenklaturnummer)	
				8. Sista giltighetsdag	
2	9. Varubeskrivning				10. Taric-nummer
				11. Kvantitet i kvotenheter	
				12. Säkerhet/garanti (i förekommande fall)	
13. Övriga upplysningar					
14. Behörig myndighets påskrift					
Datum:					
(Underskrift) (Stämpel)					

BILAGA IV

СПИСЪК НА КОМПЕТЕНТНИТЕ НАЦИОНАЛНИ ОРГАНИ
LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES
SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ
LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER
LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN
PÄDEVATE RIIKLIKE ASUTUSTE NIMEKIRI
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES
ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI
VALSTU KOMPETENTO IESTĀŽU SARAKSTS
ATSAKINGŲ NACIONALINIŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS
AZ ILLETÉKES NEMZETI HATÓSÁGOK LISTÁJA
LISTA TAL-AWTORITAJIET NAZZJONALI KOMPETENTI
LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE INSTANTIES
WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH
LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES
LISTA AUTORITĂȚILOR NAȚIONALE COMPETENTE
ZOZNAM PŘÍSLUŠNÝCH ŠTÁTNYCH ORGÁNOV
SEZNAM PRISTOJNIH NACIONALNIH ORGANOV
LUETTELO TOIMIVALTASISTA KANSALLISISTA VIRANOMASISTA
FÖRTECKNING ÖVER BEHÖRIGA NATIONELLA MYNDIGHETER

BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral de l'économie, des PME,
des classes moyennes et de l'énergie
Direction générale du potentiel économique
Service des licences
Rue de Louvain 44
B-1000 Bruxelles
Fax (32-2) 277 50 63

Federale Overheidsdienst Economie, KMO,
Middenstand & Energie
Algemene Directie Economisch Potentieel
Dienst Vergunningen
Leuvenseweg 44
B-1000 Brussel
Fax (32-2) 277 50 63

DANMARK

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Fax: (45) 35 46 60 01

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle,
(BAFA)
Frankfurter Straße 29—35
D-65760 Eschborn 1
Fax: (49) 6196 90 88 00

БЪЛГАРИЯ

Министерство на икономиката и енергетиката
дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“
ул. „Славянска“ № 8
1052 София
Факс: (359-2) 981 50 41
Fax (359-2) 980 47 10

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
CZ-110 15 Praha 1
Fax: (420) 224 21 21 33

FRANCE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des entreprises
Sous-direction des biens de consommation
Bureau textile-importations
Le Bervil
12, rue Villiot
F-75572 Paris Cedex 12
Fax (33) 153 44 91 81

ITALIA

Ministero dello Sviluppo Economico
Direzione Generale per la Politica Commerciale
DIV. III
Viale America, 341
I-00144 Roma
Tel. (39) 06 59 64 24 71/59 64 22 79
Fax (39) 06 59 93 22 35/59 93 26 36
E-mail: polcom3@mincomes.it

EESTI

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium
Harju 11
EE-15072 Tallinn
Faks: +372 631 3660

IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment
Import/Export Licensing, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
IE-Dublin 2
Fax: +353-1-631 25 62

ΕΛΛΑΣ

Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών,
Εμπορικής Άμυνας
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Φαξ (30-210) 328 60 94

ESPAÑA

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Secretaría General de Comercio Exterior
Subdirección General de Comercio Exterior de Productos
Industriales
Paseo de la Castellana 162
E-28046 Madrid
Fax: +34-91 349 38 31

ΚΥΠΡΟΣ

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγής/Εξαγωγής
Οδός Ανδρέα Αραούζου Αρ. 6
CY-1421 Λευκωσία
Φαξ (357) 22 37 51 20

LATVIJA

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Fakss: +371-728 08 82

LIETUVA

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
Prekybos departamentas
Gedimino pr. 38/2
LT-01104 Vilnius
Faks. +370-5-26 23 974

LUXEMBOURG

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Fax (352) 46 61 38

MAGYARORSZÁG

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
HU-1024 Budapest
Fax: (36-1) 336 73 02

MALTA

Divizjoni għall-Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
MT-Valletta CMR02
Fax: (356) 25 69 02 99

NEDERLAND

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor
in- en uitvoer
Postbus 30003, Engelse Kamp 2
NL-9700 RD Groningen
Fax (31-50) 523 23 41

ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Fax: (43-1) 7 11 00/83 86

ROMÂNIA

Ministerul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț,
Turism și Profesii Liberale
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu, nr. 16
București, sector 1
Cod poștal 010036
Tel. (40-21) 315 00 81
Fax (40-21) 315 04 54
e-mail: clc@dce.gov.ro

SLOVENIJA

Ministrstvo za finance
Carinska uprava Republike Slovenije
Carinski urad Jesenice
Spodnji plavž 6C
SI-4270 Jesenice
Faks (386-4) 297 44 72

SLOVENSKO

Odbor obchodnej politiky
Ministerstvo hospodárstva
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
Slovenská republika
Fax: (421-2) 48 54 31 16

SUOMI/FINLAND

Tullihallitus
PL 512
FI-00101 Helsinki
Faksi +358-20-492 28 52

Tullstyrelsen
PB 512
FI-00101 Helsingfors
Fax +358-20-492 28 52

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Polska
Fax: (48-22) 693 40 21/693 40 22

PORTUGAL

Ministério das Finanças e da Administração Pública
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos
Especiais sobre o Consumo
Rua da Alfândega, n.º 5, r/c
P-1149-006 Lisboa
Fax: (+351) 218 81 39 90

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Fax (46-8) 30 67 59

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham
UK-TS23 2NF
Fax (44-1642) 36 42 69

BILAGA V

KVANTITATIVA BEGRÄNSNINGAR

Produkter	Ton per år
SA Valsade platta produkter	
SA1. Rullar	87 125
SA2. Grovplåt	0
SA3. Andra valsade platta produkter	117 875

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1341/2008**av den 18 december 2008****om ändring av förordning (EG) nr 1083/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden i fråga om vissa inkomstgenererande projekt**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 161 tredje stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén, och

av följande skäl:

- (1) Den rättsliga ramen för programperioden 2007–2013 har utformats och förhandlats fram med syfte att ytterligare förenkla programplaneringen och förvaltningen av fonderna, effektivisera stödet från fonderna och öka subsidiariteten vid genomförandet.
- (2) En mer noggrann och krävande metod som bygger på en beräkning av högsta bidragsberättigande utgift har införts för inkomstgenererande projekt som omfattas av artikel 55 i förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽³⁾.
- (3) Flera svårigheter har visat sig i samband med tillämpningen av bestämmelserna i artikel 55, bl.a. leder den till en oproportionerligt stor arbetsbörda, framför allt när det gäller insatser som samfinansieras av Europeiska socialfonden och små insatser som finansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) eller Sammanhållningsfonden.

(4) Svårigheterna kan leda till negativa konsekvenser i fråga om förvaltningen av insatserna, särskilt när det gäller projekt på områden som prioriteras av gemenskapen, t.ex. miljö, social integration, forskning, innovation och energi, samt i fråga om arbetsbördan. Artikel 55 bör därför förenklas.

(5) Förenklingen bör gälla för alla projekt som får stöd från strukturfonderna eller Sammanhållningsfonden under programperioden 2007–2013. Tillämpningen bör därför vara retroaktiv.

(6) Förordning (EG) nr 1083/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 55.5 i förordning (EG) nr 1083/2006 ska ersättas med följande:

”5. Punkterna 1–4 i denna artikel gäller endast insatser som samfinansieras av ERUF eller Sammanhållningsfonden och vars totala kostnad överstiger 1 miljon euro.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2006 för alla insatser som får stöd från strukturfonderna eller Sammanhållningsfonden under programperioden 2007–2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

⁽¹⁾ Samtycke av den 16 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 27 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1342/2008**av den 18 december 2008****om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden
och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med rådets förordning (EG) nr 423/2004 av den 26 februari 2004 om åtgärder för återhämtning av torskbestånd ⁽²⁾ är att säkerställa att torskbestånden i Kattegatt, Nordsjön, inklusive Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen, väster om Skottland och Irländska sjön, inom fem till tio år kan återhämta sig och uppnå de säkra gränser för bestånden som forskarna rekommenderat.
- (2) Enligt aktuella vetenskapliga utlåtanden från Internationella havsforskningsrådet (Ices) har de minskningar av torskfångsterna som de totala tillåtna fångstmängderna (TAC), de tekniska åtgärderna och de kompletterande ansträngningsbegränsande åtgärderna, inklusive övervakning och kontroll för att förhindra att torsk som härrör från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske fångas och landas, tillsammans har gett upphov till varit långt ifrån tillräckliga för att minska fiskedödligheten till de nivåer som krävs för att torskbestånden ska kunna återuppbyggas, och inget av de fyra torskbestånd som omfattas av förordning (EG) nr 423/2004 visar tydliga tecken på återhämtning, även om Nordsjöbestånden visar vissa tecken på förbättring.
- (3) Det förefaller nödvändigt att förstärka systemet och att införa en långsiktig plan för att uppnå ett hållbart utnyttjande av torskbestånden på grundval av maximalt hållbart uttag.
- (4) Enligt de senaste vetenskapliga rönen, i synnerhet om tendenserna för de marina ekosystemen på lång sikt, är det inte möjligt att exakt fastställa önskvärd nivå på biomassan på lång sikt. Följaktligen bör målet i den långsiktiga planen ändras från att vara baserat på biomassa till att vara baserat på fiskedödlighet, och detta bör också tillämpas på de tillåtna fiskeansträngningsnivåerna.

(5) Torskbestånden i Nordsjön delas med Norge och är underställda gemensam förvaltning. Åtgärderna i denna förordning bör vederbörligen beakta samråden med Norge i enlighet med fiskeriavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge ⁽³⁾.

(6) Om vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) inte kan rekommendera en TAC på grund av bristen på tillräckligt korrekt och representativ information bör det antas bestämmelser som gör det möjligt att fastställa TAC på ett konsekvent sätt även vid brist på data.

(7) För att säkerställa att målen för fiskedödlighet uppnås och bidra till att minimera mängden fisk som kastas överbord, måste även fiskemöjligheter i form av fiskeansträngning fastställas på nivåer som överensstämmer med den fleråriga strategin. Sådana fiskemöjligheter bör i möjligaste mån fastställas per typ av fiskeredskap på grundval av nuvarande fiskemetoder. Det bör föreskrivas att förvaltningssystemets effektivitet ska ses över regelbundet, och att det särskilt säkerställs att systemet för reglering av fiskeansträngningen ses över när torskbestånden har nått sådana nivåer att de kan utnyttjas på grundval av maximalt hållbart uttag.

(8) Nya mekanismer bör införas för att uppmuntra fiskare att delta i program för att undvika torskfångst. Sådana program för att undvika torskfångst och minska mängden fisk som kastas överbord har större möjlighet att bli framgångsrika om de utarbetas i samarbete med fiskerinäringen. Följaktligen bör sådana program som utarbetats tillsammans med medlemsstaterna anses vara ett effektivt sätt att främja hållbarhet, och deras utarbetande bör uppmuntras. Dessutom bör medlemsstaterna utöva sina befogenheter att ge tillträde till torskfiske så att fiskarna uppmuntras att fiska på ett sätt som leder till ett mer selektivt fiske som är mindre skadligt för miljön.

(9) Fastställandet och fördelningen av fångstbegränsningar, fastställandet av beståndens minimi- och försiktighetsnivåer och fiskedödligheten samt den högsta tillåtna fiskeansträngningen för varje medlemsstats ansträngningsgrupp samt uteslutandet av vissa fartygsgrupper från det ansträngningssystem som fastställs i denna förordning är åtgärder av yttersta vikt för den gemensamma fiskeripolitiken. Det är lämpligt att rådet förbehåller sig rätten att utöva direkta genomförandebefogenheter i dessa specifika frågor.

⁽¹⁾ Yttrande av den 21 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 70, 9.3.2004, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 226, 29.8.1980, s. 48.

- (10) De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av vissa bestämmelser i denna förordning särskilt avseende anpassning av begränsningar av fiskeansträngningen inom ramen för den högsta tillåtna ansträngning som rådet fastställt bör antas i enlighet med rådets beslut nr 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (11) För att kunna garantera efterlevnad av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör det införas ytterligare kontrollåtgärder utöver dem som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾.
- (12) Det bör fastställas regler för att den långsiktiga plan som införs genom denna förordning, med beaktande av situationen för de berörda bestånden, ska kunna anses vara en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽³⁾ och enligt artikel 21 a i i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden ⁽⁴⁾, eller alternativt en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002 och enligt artikel 1 a iv i förordning (EG) nr 1198/2006.
- (13) Förordning (EG) nr 423/2004 bör upphävas och ersättas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs en plan för fyra torskbestånd i följande geografiska områden:

- a) Kattegatt.
- b) Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen.
- c) Väster om Skottland.
- d) Irländska sjön.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller, förutom definitionerna i artikel 3 i förordning (EG) nr 2371/2002, följande definitioner:

- a) *ansträngningsgrupp*: en medlemsstats förvaltningsenhet för vilken fastställs en högsta tillåtna fiskeansträngning. Den definieras av en redskapsgrupp och ett område såsom anges i bilaga I.
- b) *aggregerad ansträngningsgrupp*: kombinationen av samtliga medlemsstaters ansträngningsgrupper med samma redskapsgrupp och område.
- c) *fångst per ansträngningsenhet (CPUE)*: den mängd torsk, uttryckt i levande vikt, som under ett år fångas per fiskeansträngningsenhet, uttryckt i kilowattdagar.
- d) *lämpliga åldersgrupper*: åldrarna 3, 4 och 5 för torsk i Kattegatt, åldrarna 2, 3 och 4 för torsk i Irländska sjön, Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen; åldrarna 2, 3, 4 och 5 för torsk väster om Skottland, eller andra åldersgrupper som bedöms lämpliga av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF).

Artikel 3

Definitioner av geografiska områden

I denna förordning gäller följande definitioner av geografiska områden:

- a) *Kattegatt*: den del av sektion IIIa som enligt den indelning som gjorts av Internationella havsforskningsrådet (Ices) avgränsas i norr av en linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr och därifrån till den närmaste punkten på Sveriges kust, och i söder av en linje från Hasenøre till Gnibens Spids, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen.
- b) *Nordsjön*: Ices-delområde IV och den del av Ices-sektion IIIa som inte omfattas av Skagerrak och Kattegatt samt de delar av Ices-sektion IIa som faller under medlemsstaters överhöghet eller jurisdiktion.
- c) *Skagerrak*: den del av Ices-sektion IIIa som avgränsas i väster av en linje från Hanstholms fyr till Lindesnes fyr och i söder av en linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr och därifrån till den närmaste punkten på Sveriges kust.

- d) *östra delen av Engelska kanalen*: Ices-sektion VIIId.
- e) *Irländska sjön*: Ices-sektion VIIa.
- f) *väster om Skottland*: Ices-sektion VIa och den del av Ices-sektion Vb som faller under medlemsstaters överhöghet eller jurisdiktion.

Artikel 4

Beräkning av fiskeansträngningen

I denna förordning ska den fiskeansträngning som görs av en grupp av fartyg beräknas som summan av produkterna av kapacitetsvärden i kilowatt för varje fartyg och det antal dagar som varje fartyg har vistats i ett område enligt bilaga 1. Med dag i ett område avses varje kontinuerlig 24-timmarsperiod (eller del därav) då ett fartyg vistas i området och inte befinner sig i hamn.

Artikel 5

Planens syfte

- Den plan som avses i artikel 1 ska säkerställa ett hållbart utnyttjande av torskbestånden på grundval av maximalt hållbart uttag.
- Syftet i punkt 1 ska uppnås samtidigt som följande fiskedödlighet för torsk bibehålls för lämpliga åldersgrupper:

Bestånd	Fiskedödlighet
Torsk i Kattegatt	0,4
Torsk väster om Skottland	0,4
Torsk i Irländska sjön	0,4

- För torskbeståndet i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen ska det mål som fastställs i punkt 1 uppnås, samtidigt som den fiskedödlighet för torsk i lämpliga åldersgrupper som avses i artikel 8 upprätthålls.

KAPITEL II

TOTALA TILLÅTNA FÅNGSTMÄNGDER

Artikel 6

Minimi- och försiktighetsnivåer

Miniminivån för lekbeståndets biomassa och försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa för vart och ett av torskbestånden ska vara följande:

Bestånd	Miniminivåer för lekbeståndets biomassa i ton	Försiktighetsnivåer för lekbeståndets biomassa i ton
Torsk i Kattegatt	6 400	10 500
Torsk i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen	70 000	150 000
Torsk väster om Skottland	14 000	22 000
Torsk i Irländska sjön	6 000	10 000

Artikel 7

Förfarande för fastställande av totala tillåtna fångstmängder för torskbestånden i Kattegatt, väster om Skottland och i Irländska sjön

- Varje år ska rådet för det påföljande året besluta om en total tillåten fångstmängd (TAC) för vart och ett av torskbestånden i Kattegatt, väster om Skottland och i Irländska sjön. Denna TAC ska beräknas genom att följande mängder dras av från de totala uttag av torsk som enligt STECF:s beräkningar motsvarar den fiskedödlighet som avses i punkterna 2 och 3:

- En mängd fisk som motsvarar den mängd torsk från beståndet i fråga som förväntas kastas överbord.
- I förekommande fall en mängd som motsvarar andra relevanta, fiskerirelaterade orsaker till torsk dödlighet och som ska fastställas på förslag av kommissionen.

- Denna TAC ska utifrån STECF:s utlåtanden uppfylla samtliga nedanstående villkor:

- Om, enligt prognoser från STECF, beståndsstorleken den 1 januari det år en TAC ska tillämpas understiger den miniminivå för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6, ska fiskedödligheten under tillämpningsåret för denna TAC minskas med 25 % jämfört med det föregående årets fiskedödlighet.
- Om, enligt prognoser från STECF, beståndsstorleken den 1 januari det år en TAC ska tillämpas understiger den försiktighetsnivå för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6 och överstiger eller ligger på samma nivå som den miniminivå för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6, ska fiskedödligheten under tillämpningsåret för denna TAC minskas med 15 % jämfört med det föregående årets fiskedödlighet.
- Om, enligt prognoser från STECF, beståndsstorleken den 1 januari det år en TAC ska tillämpas överstiger eller ligger på samma nivå som den försiktighetsnivå för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6, ska fiskedödligheten under tillämpningsåret för denna TAC minskas med 10 % jämfört med det föregående årets fiskedödlighet.

3. Om tillämpningen av punkt 2 b och c enligt STECF:s utlåtanden leder till en fiskedödighet som understiger den fiskedödighet som anges i artikel 5.2, ska rådet fastställa en TAC på en nivå som leder till en fiskedödighet såsom anges i den artikeln.

4. När STECF lämnar sina utlåtanden enligt punkterna 2 och 3, ska den anta att beståndet året före tillämpningsåret för denna TAC fiskas med en justering av fiskedödigheten som är lika med den minskning av den högsta tillåtna fiskeansträngning som gäller det året.

5. Trots vad som sägs i punkt 2 a, b och c samt punkt 3 får rådet inte fastställa en TAC på en nivå som är mer än 20 % lägre eller högre än den TAC som fastställts för det föregående året.

Artikel 8

Förfarande för fastställande av TAC för torskbeståndet i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen

1. Varje år ska rådet besluta om TAC för torskbeståndet i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen. Dessa TAC ska beräknas med tillämpning av de avdragsregler som fastställs i artikel 7.1 a och b.

2. Dessa TAC ska inledningsvis beräknas i enlighet med punkterna 3 och 5. Från och med det år då de TAC som blir resultatet av tillämpningen av punkterna 3 och 5 blir lägre än de TAC som blir resultatet av tillämpningen av punkterna 4 och 5, ska TAC beräknas i enlighet med de senare punkterna.

3. Inledningsvis får TAC inte överstiga en nivå som motsvarar en fiskedödighet som uppgår till följande procentandel av den beräknade fiskedödigheten för lämpliga åldersgrupper 2008: 75 % för TAC 2009, 65 % för TAC 2010 samt tillämpning av successiva minskningar med 10 procentenheter för de följande åren.

4. Därefter om bestandsstorleken den 1 januari året före det år en TAC ska tillämpas är

- a) högre än försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa, ska TAC motsvara en fiskedödighet på 0,4 för lämpliga åldersgrupper,
- b) mellan miniminivån för lekbeståndets biomassa och försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa, får TAC inte överstiga en nivå som motsvarar en fiskedödighet för lämpliga åldersgrupper som överensstämmer med följande formel:

$$0,4 - (0,2 * (\text{försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa} - \text{lekbeståndets biomassa}) / (\text{försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa} - \text{miniminivån för lekbeståndets biomassa})),$$

- c) på eller under gränsvärdet för lekbeståndets biomassa, får TAC inte överstiga en nivå som motsvarar en fiskedödighet på 0,2 för lämpliga åldersgrupper.

5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 ska rådet inte fastställa TAC för 2010 och följande år på en nivå som ligger mer än 20 % under eller över den TAC som fastställts för det föregående året.

6. Om det torskbestånd som avses i punkt 1 har utnyttjats vid en fiskedödighet som ligger nära 0,4 under tre på varandra följande år, ska kommissionen utvärdera tillämpningen av denna artikel och, vid behov, föreslå lämpliga åtgärder för att ändra den i syfte att säkerställa utnyttjande vid maximalt hållbart uttag.

Artikel 9

Förfarande för fastställande av TAC vid brist på uppgifter

Om STECF på grund av brist på tillräckligt korrekt och representativ information inte kan ge ett utlåtande så att rådet kan fastställa en TAC i enlighet med artikel 7 eller 8, ska rådet besluta enligt följande:

- a) Om STECF rekommenderar att torskfångsterna bör minskas till lägsta möjliga nivå, ska det fastställas en TAC som är 25 % lägre än det föregående årets TAC.
- b) I alla andra fall ska det fastställas en TAC som är 15 % lägre än det föregående årets TAC, såvida inte STECF bedömer att detta inte är lämpligt.

Artikel 10

Anpassning av åtgärder

1. När det mål för fiskedödighet som anges i artikel 5.2 har nåtts eller om STECF meddelar att detta mål eller de minimi- och försiktighetsnivåer för lekbeståndets biomassa som anges i artikel 6 eller den fiskedödighet som anges i artikel 7.2 inte längre är lämpliga för att behålla en låg risk för beståndsutfiskning och ett maximalt hållbart uttag, ska rådet fastställa nya värden för dessa nivåer.

2. Om STECF meddelar att något av torskbestånden inte återhämtar sig som det ska, ska rådet fatta beslut om att

- a) fastställa en TAC för det berörda beståndet som är lägre än den som föreskrivs i artiklarna 7, 8 och 9,

- b) fastställa en högsta tillåtna fiskeansträngning som är lägre än den som föreskrivs i artikel 12,
- c) fastställa tillhörande villkor om så är lämpligt.

KAPITEL III

BEGRÄNSNING AV FISKEANSTRÄNGNINGEN

Artikel 11

Fiskeansträngningssystem

1. De TAC som anges i artiklarna 7, 8 och 9 ska kompletteras genom ett fiskeansträngningssystem som innebär att medlemsstaterna varje år tilldelas fiskemöjligheter i form av en fiskeansträngning.
2. Rådet får på förslag av kommissionen och på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna och de utlåtanden från STECF som avses i punkt 3 utesluta vissa fartygsgrupper från tillämpningen av ansträngningssystemet under förutsättning att
- a) lämpliga uppgifter om torskfångster och fångster som kastas överbord finns tillgängliga så att STECF kan bedöma hur stor procentandel av torskfångsterna som tagits upp av respektive berörd fartygsgrupp,
- b) den procentandel av torskfångsten som bedöms av STECF inte överstiger 1,5 % av varje berörd fartygsgrupps totala fångster,
- c) inbegripande av dessa fartygsgrupper i ansträngningssystemet skulle innebära en administrativ arbetsbörda som är oproportionerlig i förhållande till dessa fartygs totala inverkan på torskbestånden.

Om STECF inte kan göra bedömningen att dessa villkor fortfarande uppfylls ska rådet inbegripa alla berörda fartygsgrupper i ansträngningssystemet.

3. Medlemsstaterna ska varje år lämna relevant information till kommissionen och STECF för att fastställa att de ovan nämnda villkoren är och förblir uppfyllda i enlighet med närmare bestämmelser som ska antas av kommissionen.

Artikel 12

Tilldelning av fiskeansträngningen

1. Rådet ska varje år besluta om den högsta tillåtna fiskeansträngningen för varje medlemsstats ansträngningsgrupp.
2. Den högsta tillåtna fiskeansträngningen ska beräknas med hjälp av en baslinje som fastställs på följande sätt:
- a) Det första året som denna förordning tillämpas ska baslinjen för varje ansträngningsgrupp vara den genomsnittliga an-

strängning i kilowattdagar som enligt STECF:s utlåtanden förbrukats under åren 2004–2006 eller 2005–2007, enligt den berörda medlemsstatens önskemål.

- b) För de efterföljande år som denna förordning tillämpas ska baslinjen vara lika med det föregående årets högsta tillåtna fiskeansträngning.

3. De ansträngningsgrupper för vilka den högsta tillåtna fiskeansträngningen ska justeras årligen ska fastställas enligt följande:

- a) Torskfångsterna för fartygen i varje ansträngningsgrupp ska utvärderas på grundval av uppgifter som inlämnas av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 18, 19 och 20 i rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾.
- b) En förteckning ska sammanställas för vart och ett av de områden som definieras i bilaga I till den här förordningen över de aggregerade ansträngningsgrupperna och deras motsvarande torskfångster, inbegripet fångst som kastas överbord. Förteckningen ska vara i stigande ordning för varje ansträngningsgrupps torskfångst.
- c) De kumulativa torskfångsterna i de förteckningar som upprättas i enlighet med led b ska beräknas på följande sätt. För varje aggregerad ansträngningsgrupp ska man beräkna summan av den ansträngningsgruppens torskfångst och torskfångsterna för alla aggregerade ansträngningsgrupper i de föregående posterna i förteckningen.
- d) De kumulativa fångster som beräknas i enlighet med led c ska beräknas i procent av den totala torskfångsten för samtliga aggregerade ansträngningsgrupper i samma område.

4. För aggregerade ansträngningsgrupper där den procentuella kumulativa fångsten som beräknas i enlighet med punkt 3 b är lika med eller överstiger 20 % ska årliga justeringar göras för de berörda ansträngningsgrupperna. Den högsta tillåtna fiskeansträngningen för de berörda grupperna ska beräknas enligt följande:

- a) Vid tillämpning av artikel 7 eller 8, genom att för baslinjen tillämpa samma procentuella justering som anges för fiske-dödlighet i de artiklarna.
- b) Vid tillämpning av artikel 9, genom att för baslinjen tillämpa samma procentuella justering för fiskeansträngningen som för minskningen av TAC.

5. För andra ansträngningsgrupper än de som avses i punkt 4 ska högsta tillåtna fiskeansträngning behållas på samma nivå som baslinjen.

⁽¹⁾ EUT L 60, 5.2.2008, s. 1.

Artikel 13

Tilldelning av extra fiskeansträngningar för mycket selektiva redskap och fångstresor där man undviker torskfångst

1. Medlemsstaterna får med förbehåll för villkoren i punkterna 2-7 öka den högsta tillåtna fiskeansträngningen för sådana ansträngningsgrupper där ansträngningen har justerats i enlighet med artikel 12.4.

2. Den högsta tillåtna fiskeansträngningen får ökas inom ansträngningsgrupper där fiskeaktiviteten för ett eller flera fartyg

a) bedrivs med endast ett reglerat redskap ombord, vars tekniska egenskaper enligt en vetenskaplig studie som utvärderats av STECF, leder till en fångst som innehåller mindre än 1 % torsk (mycket selektiva redskap),

b) leder till en fångstsammansättning som innehåller mindre än 5 % torsk per fångstresa (fångstresor där man undviker torskfångst),

c) utförs i enlighet med en plan för undvikande av torskfångst eller för undvikande av fångst som kastas över bord, vilken minskar fiskedödligheten för torsk bland de deltagande fartygen med minst lika mycket som den justering av fiskeansträngningen som avses i artikel 12.4, eller

d) bedrivs i området väster om Skottland, väster om en linje som dras genom att de positioner som anges i bilaga IV, som ska mätas i enlighet med koordinatsystemet WGS84, sekventiellt förenas med loxodromer, under förutsättning att de deltagande fartygen är utrustade med satellitbaserade kontrollsystem för fartyg (VMS).

3. De fartyg som avses i punkt 2 ska vara föremål för mer övervakning, särskilt när det gäller

a) användningen av uteslutande mycket selektiva redskap under de berörda fångstresorna i enlighet med punkt 2 a,

b) mängden fisk som kastas över bord i enlighet med punkt 2 b,

c) minskningen av fiskedödligheten i enlighet med punkt 2 c,

d) mängden fisk som fångas respektive fångst som kastas över bord väster om den linje som avses i punkt 2 d,

samt omfattas av arrangemang för regelbundet lämnande av uppgifter till medlemsstaterna om uppfyllandet av de särskilda villkor som anges i dessa led.

4. Fiskeansträngningsökningen enligt denna artikel ska beräknas för vart och ett av de fartyg i de berörda ansträngningsgrupperna som opererar under de särskilda villkor som avses i punkt 2 a, b, c och d och ska inte överstiga den mängd som behövs för att kompensera för den ansträngningsjustering som avses i artikel 12.4 för de redskap som ingår i dessa åtgärder.

5. All ökning av fiskeansträngningstilldelningen som genomförs av medlemsstaterna ska anmälas till kommissionen senast den 30 april det år under vilket kompenseringen för ansträngningsjusteringen ska äga rum. Anmälan ska innehålla uppgifter om de fartyg som fiskar enligt de särskilda villkor som avses i punkt 2 a, b, c och d, den fiskeansträngning per ansträngningsgrupp som medlemsstaten förväntar sig att dessa fartyg genomför under det året och de villkor på vilka fartygens ansträngning övervakas, bl.a. kontrollarrangemangen.

6. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen senast den 1 mars varje år om storleken på ansträngningen under föregående års verksamhet.

7. Kommissionen ska begära att STECF årligen jämför den minskning av torskdödligheten som skulle bli resultatet av tillämpningen av punkt 2 c med den minskning som skulle kunna ha förväntats till följd av den justering av ansträngningen som avses i artikel 12.4. På grundval av detta utlåtande får kommissionen föreslå justeringar av ansträngningen som kan tillämpas för den berörda redskapsgruppen under det följande året.

Artikel 14

Medlemsstatens skyldigheter

1. Varje medlemsstat ska för fartyg som för dess flagg fastställa en metod för tilldelning av den högsta tillåtna fiskeansträngningen till enskilda fartyg eller grupp av fartyg mot bakgrund av ett antal kriterier, inbegripet till exempel följande:

a) Främjande av goda fiskemetoder, inbegripet förbättring av datainsamlingen, reducering av den mängd fångst som kastas överbord och minimering av inverkan på ungfisk.

b) Deltagande i samarbetsprogram för att undvika onödiga bifångster av torsk.

c) Låg miljöpåverkan, inbegripet bränsleförbrukning och utsläpp av växthusgaser.

d) Proportionalitet när det gäller tilldelning av fiskemöjligheter i form av fiskkvoter.

2. För varje område som anges i bilaga I till den här förordningen ska varje medlemsstat utfärda särskilda fisketillstånd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd⁽¹⁾ för fartyg som för dess flagg, som bedriver fiske i det området och som använder ett redskap som ingår i någon av de redskapsgrupper som anges i bilaga I till den här förordningen.

3. För varje område som anges i bilaga I får den totala kapaciteten uttryckt i kilowatt för fartyg som har fått särskilda fisketillstånd utfärdade i enlighet med punkt 2 inte vara större än den maximala kapaciteten hos de fartyg som under 2006 eller 2007 har använt ett reglerat redskap och fiskat i det berörda geografiska området.

4. Varje medlemsstat ska upprätta och behålla en förteckning över de fartyg som har ett särskilt tillstånd enligt punkt 2 och göra den tillgänglig på sin officiella webbplats för kommissionen och övriga medlemsstater.

Artikel 15

Reglering av fiskeansträngning

Medlemsstaterna ska övervaka sina flottors kapacitet och aktivitet per ansträngningsgrupp och vidta lämpliga åtgärder om den högsta tillåtna fiskeansträngning som fastställs i enlighet med artikel 12 håller på att nås, i syfte att se till att ansträngningen inte överskrider de fastställda gränserna.

Artikel 16

Utbyte av högsta tillåtna fiskeansträngning mellan medlemsstaterna och ombildning av ansträngning

1. Den högsta tillåtna fiskeansträngning som fastställts i enlighet med artikel 11 får anpassas av de berörda medlemsstaterna med hänsyn till

- a) utbyten av kvoter som görs enligt artikel 20.5 i förordning (EG) nr 2371/2002, och
- b) omfördelningar och/eller avdrag som görs enligt artikel 23.4 i förordning (EG) nr 2371/2002 och artiklarna 21.4, 23.1 och 32.2 i förordning (EEG) nr 2847/93.

2. Den högsta tillåtna fiskeansträngning som fastställts i enlighet med artikel 12 får anpassas av den medlemsstat som avbryter utbytet av kvoter i något av de områden som nämns i artikel 3 i den utsträckning som den medlemsstaten brukade genomföra dessa utbyten under referensperioden för att fastställa de baslinjer som anges i artikel 12.2 och som behöver genomföra ytterligare ansträngning i någon av de berörda ansträngningsgrupperna för att utnyttja de kvoter som återhämtats. Denna ansträngningsombildning ska åtföljas av en minskning av den totalt tillåtna fiskeansträngningen av den medlems-

stat som har lämnat tillbaka kvoterna till den medlemsstat som har återhämtat kvoter, och därmed återspegla i vilken utsträckning dess ansträngningsgrupper har färre kvoter tillgängliga för fiske, såvida den medlemsstat som lämnade tillbaka kvoterna inte utnyttjade den motsvarande ansträngningen för att fastställa de ovannämnda baslinjerna.

3. Utan att det påverkar artikel 17.2 kan medlemsstaterna under 2009 ändra sina tilldelningar genom att överföra fiskeansträngningar och fiskekapacitet mellan de geografiska områden som avses i artikel 3 under förutsättning att denna överföring inbegriper sådant fiske som avses i artikel 13.2 a och b. Sådana överföringar ska meddelas till kommissionen. Den högsta tillåtna fiskeansträngning som avses i artikel 12.2 a ska ändras i enlighet med detta.

Artikel 17

Utbyte av högsta tillåtna fiskeansträngning mellan ansträngningsgrupperna

1. En medlemsstat får ändra sina ansträngningstilldelningar genom att överföra fiskekapacitet mellan ansträngningsgrupper enligt de villkor som anges i punkterna 2–5.

2. Överföringen ska vara tillåten mellan redskapsgrupper men inte mellan geografiska områden förutsatt att den berörda medlemsstaten lämnar information till kommissionen om genomsnittlig fångst per ansträngningsenhet (CPUE) under de tre senaste åren från sin givande och mottagande redskapsgrupp.

3. När den givande redskapsgruppens CPUE är högre än i den mottagande redskapsgruppens CPUE ska överföringen i allmänhet göras enligt förhållandet 1 kilowattdag = 1 kilowattdag.

4. När den givande redskapsgruppens CPUE är lägre än den mottagande redskapsgruppens CPUE ska medlemsstaten tillämpa en korrigeringsfaktor på den mottagande redskapsgruppens fiskeansträngning så att man kompenserar för den senare gruppens högre CPUE.

5. Kommissionen ska begära att STECF utvecklar en standardkorrigeringsfaktor som kan användas för att underlätta överföringen av fiskeansträngning mellan redskapsgrupper med olika CPUE.

KAPITEL IV

KONTROLL, INSPEKTION OCH ÖVERVAKNING

Artikel 18

Förhållande till förordning (EEG) nr 2847/93

Utöver de kontrollåtgärder som föreskrivs i detta kapitel ska de som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2847/93 gälla.

⁽¹⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

Artikel 19

Loggbokskontroller

1. Medlemsstaterna ska kontrollera att de uppgifter som lämnas in till centrumen för fiskerikontroll (FMC) för fartyg som är utrustade med kontrollsystem för fartyg (VMS) överensstämmer med den aktivitet som registrerats i loggboken med hjälp av VMS-uppgifter. Dessa dubbelkontroller ska registreras i maskinläsbart format under tre år.

2. Varje medlemsstat ska sammanställa kontaktuppgifter för inlämningen av loggböcker och landningsdeklarationer och ska lägga ut kontaktuppgifterna på sin officiella webbplats.

Artikel 20

Vägning av först landad torsk

1. Fiskefartygets befälhavare ska se till att alla torskmängder över 300 kg som fångas i de områden som anges i artikel 3 och som landas i en gemenskapshamn vägs ombord eller i landningshamnen före försäljningen eller innan den transporteras vidare. De vågar som används vid vägningen ska vara godkända av de behöriga nationella myndigheterna. Sifferuppgifterna från vägningen ska användas i den deklaration som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2847/93.

2. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat tillåta att torsken vägs på en fiskauktion på medlemsstatens territorium under förutsättning att en fysisk inspektion har ägt rum vid landningen och att fisken har lagts in i sluten förpackning före transporten direkt till fiskeauktionen och att den stannar kvar i denna förpackning tills vägningen har ägt rum. Transportdokumentet ska innehålla detaljerade uppgifter om den inspektion som genomförts vid landningen.

Artikel 21

Inspektionsriktvärden

Varje medlemsstat med fartyg som berörs av denna förordning ska fastställa särskilda inspektionsriktvärden. Riktvärdena ska ses över regelbundet efter det att resultaten har analyserats. Inspektionsriktvärdena ska utvecklas kontinuerligt till dess de målriktvärden som anges i bilaga II har uppnåtts.

Artikel 22

Förbud mot omlastning

Det är förbjudet att omlasta torsk till sjöss i de geografiska områden som anges i artikel 3.

Artikel 23

Nationella handlingsprogram för kontroll

1. Medlemsstater med fartyg som berörs av denna förordning ska ta fram ett nationellt handlingsprogram för kontroll i enlighet med bilaga III.

2. Medlemsstater med fartyg som berörs av denna förordning ska före den 31 januari varje år göra sina nationella handlingsprogram för kontroll tillgängliga på sina officiella webbplatser för kommissionen och övriga medlemsstater som berörs av denna förordning, tillsammans med en tidsplan för genomförandet.

3. Kommissionen ska minst en gång per år sammankalla kommittén för fiske och vattenbruk för att utvärdera huruvida de nationella handlingsprogrammen för kontroll av de torskbestånd som omfattas av denna förordning har följts och resultaten av dessa.

Artikel 24

Anmälan i förväg

1. Befälhavaren på ett fiskefartyg från gemenskapen, eller dennes företrädare, ska innan fartyget anlöper en medlemsstats hamn eller en annan landningsplats med mer än ett ton torsk ombord, senast fyra timmar före ankomsten informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten om följande:

- Namnet på hamnen eller landningsplatsen.
- Uppskattad ankomsttid till hamnen eller landningsplatsen.
- Antal kilo i levande vikt av alla arter av vilka det finns mer än 50 kilo ombord.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat i vilken mer än ett ton torsk ska landas får begära att lossningen av den fångst som finns ombord inte får inledas förrän dessa myndigheter ger sitt tillstånd.

3. Befälhavaren på ett fiskefartyg från gemenskapen, eller dennes företrädare, som önskar omlasta eller lossa en kvantitet som finns ombord till havs eller landa fisk i en hamn eller ett landningsområde i ett tredjeland, ska till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten lämna de uppgifter som avses i punkt 1 minst tjugofyra timmar före omlastning eller lossning till havs eller landning i ett tredjeland.

Artikel 25

Utsedda hamnar

1. Om mer än två ton torsk ska landas i gemenskapen från ett fiskefartyg från gemenskapen ska fartygets befälhavare se till att dessa landningar endast görs vid utsedda hamnar.

2. Varje medlemsstat ska utse de hamnar i vilka alla landningar av torsk på mer än två ton ska göras.

3. Varje medlemsstat ska på sin offentliga webbplats hålla tillgänglig en förteckning över utsedda hamnar samt uppgift om inspektions- och övervakningsförfarandena vid dessa hamnar, inklusive villkoren för registrering och rapportering av de kvantiteter torsk som ingår i varje landning.

Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till samtliga medlemsstater.

Artikel 26

Toleransmarginal vid uppskattning av de kvantiteter som anges i loggboken

Genom undantag från artikel 5.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2807/83 av den 22 september 1983 om närmare bestämmelser för registrering av uppgifter om medlemsstaternas fångster av fisk ⁽¹⁾ ska den tillåtna toleransmarginalen vid uppskattning av de kvantiteter i kilo som finns ombord vara 8 % av den uppgift som anges i loggboken.

Artikel 27

Separat förvaring av torsk

Det ska vara förbjudet att ombord på ett fiskefartyg från gemenskapen i någon behållare förvara någon kvantitet av torsk blandad med någon annan art av marina organismer. Behållare som innehåller torsk ska stuvas i lastutrymmet på ett sådant sätt att de är åtskilda från andra behållare.

Artikel 28

Transport av torsk

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får begära att en kvantitet torsk som fångats inom något av de i artikel 3 definierade geografiska områdena och först landats i den medlemsstaten, vägs i närvaro av kontrollörer innan den transporteras vidare från den hamn där den först landats. I fråga om torsk som landas i en hamn som utsetts enligt artikel 24 ska representativa stickprov, motsvarande minst 20 % av landningen i antal, vägas i närvaro av kontrollörer som godkänts av medlemsstaterna innan de bjuds ut till försäljning för första gången och säljs. I detta syfte ska medlemsstaterna inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande förelägga kommissionen detaljer om det stickprovssystem som ska användas.

2. Genom undantag från villkoren i artikel 13 i förordning (EEG) nr 2847/93 ska alla kvantiteter torsk som överstiger 50 kg och som transporteras till en annan plats än där den först landats eller importerats, åtföljas av en kopia av en av de deklarationer som avses i artikel 8.1 i den förordningen och som gäller de kvantiteter av torsk som transporteras. Det undantag som föreskrivs i artikel 13.4 b i den förordningen ska inte gälla.

Artikel 29

Särskilda kontrollprogram

Genom undantag från artikel 34c.1 i förordning (EEG) nr 2847/93 får de särskilda kontrollprogrammen för de berörda

torskbestånden pågå i mer än två år från och med den dag då de trädde i kraft.

KAPITEL V

BESLUTSFATTANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Beslutsförfarande

Om det i denna förordning föreskrivs att beslut ska fattas av rådet, ska rådet besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Artikel 31

Ändringar av bilaga I

Kommissionen får på grundval av utlåtanden från STECF ändra bilaga I till denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002 och på grundval av följande principer:

- Ansträngningsgrupperna ska fastställas så homogent som möjligt med hänsyn till de biologiska bestånd som fångas, storleken på den fisk som fångas antingen som målfångst eller som bifångst och den påverkan på miljön som ansträngningsgruppernas fiske har.
- Ansträngningsgrupperna ska till antal och storlek vara kostnadseffektiva med avseende på förhållandet mellan förvaltningsbörda och bevarandebehov.

Artikel 32

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 11.3, 14, 16 och 17 i denna förordning får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.

Artikel 33

Stöd inom ramen för Europeiska fiskerifonden

1. För vart och ett av de fyra torskbestånd som avses i artikel 1, för de år då beståndet ligger under de relevanta försiktighetsnivåer för lekbeståndets biomassa som anges i artikel 6, ska den fleråriga planen anses vara en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002, och enligt artikel 21 a i i förordning (EG) nr 1198/2006.

2. För vart och ett av de fyra torskbestånd som avses i artikel 1, för de år som inte avses i punkt 1, ska den fleråriga planen anses vara en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002, och enligt artikel 21 a iv i förordning (EG) nr 1198/2006.

⁽¹⁾ EGT L 276, 10.10.1983, s. 1.

*Artikel 34***Översyn**

Kommissionen ska, på grundval av utlåtanden från STECF och efter samråd med den berörda regionala rådgivande nämnden, utvärdera förvaltningsåtgärdernas effekt på de berörda torskbestånden och på fisket efter dessa bestånd, senast denna förordnings tredje tillämpningsår och därefter vart tredje tillämpningsår samt, vid behov, föreslå lämpliga åtgärder för att ändra förordningen.

*Artikel 35***Upphävande**

Förordning (EG) nr 423/2004 ska upphöra att gälla.

*Artikel 36***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA I

Ansträngningsgrupper definieras genom en av de redskapsgrupper som anges i punkt 1 och en av de grupper av geografiska områden som anges i punkt 2.

1. Redskapsgrupper

- a) Bottentrålar och not (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) med maskor:

TR1 som är 100 mm eller större.

TR2 som är 70 mm eller större men mindre än 100 mm.

TR3 som är 16 mm eller större men mindre än 32 mm.

- b) Bomtrålar (TBB) med maskor:

BT1 som är 120 mm eller större.

BT2 som är 80 mm eller större men mindre än 120 mm.

- c) Nät och insnärjningsnät (GN1).

- d) Grimgarn (GT).

- e) Långrevar (LL).

2. Grupper av geografiska områden

I denna bilaga ska följande grupper av geografiska områden tillämpas:

- a) Kattegatt.

- b) i) Skagerrak.

- ii) Den del av Ices-sektion IIIa som inte omfattas av Skagerrak och Kattegatt,

Ices-delområde IV och gemenskapens vatten i Ices-sektion IIa.

- iii) Ices-sektion VIId.

- c) Ices-sektion VIIa.

- d) Ices-sektion VIa.
-

BILAGA II

SÄRSKILDA RIKTVÄRDEN FÖR INSPEKTION

Syfte

1. Varje medlemsstat ska fastställa särskilda riktvärden för inspektion i enlighet med denna bilaga.

Strategi

2. Inspektionen och övervakningen av fiskeaktiviteten ska koncentreras på fartyg som sannolikt fångar torsk. Slumpmässiga inspektioner av transport och saluföring av torsk ska användas som en kompletterande mekanism för dubbelkontroll, för att pröva hur effektiva inspektionerna och övervakningen är.

Prioriteringar

3. Olika redskapstyper ska prioriteras olika, beroende på i vilken grad fiskeflottorna påverkas av begränsningar av fiskemöjligheterna. Därför ska varje medlemsstat fastställa egna prioriteringar.

Riktvärden

4. Inom en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna genomföra sina inspektionsprogram med beaktande av de mål som fastställs nedan.

Medlemsstaterna ska ange och beskriva vilket stickprovsförfarande som kommer att tillämpas.

Kommissionen kan på begäran få tillgång till medlemsstatens stickprovsplan.

a) Inspektioner i hamnar

Som allmän regel gäller att den noggrannhetsnivå som ska uppnås minst bör motsvara vad som skulle uppnås med en enkel stickprovsmetod, varvid inspektionerna ska omfatta 20 % i antal av all den torsk som landas i en medlemsstat.

b) Inspektioner av saluföring

Inspektion av 5 % av de kvantiteter torsk som bjuds ut till försäljning på auktion.

c) Inspektion till sjöss

Flexibla riktvärden ska fastställas efter en noggrann analys av fiskeaktiviteten i varje område. Riktvärden för inspektioner till sjöss ska ange antalet patrulldagar till sjöss i förvaltningsområdena för torsk, och om möjligt ett separat riktvärde för antalet dagar med patrullering i enskilda områden.

d) Flygövervakning

Flexibla riktvärden ska fastställas efter en noggrann analys av fiskeaktiviteten i varje område och med beaktande av de resurser som medlemsstaten har tillgång till.

BILAGA III

DE NATIONELLA HANDLINGSPROGRAMMEN FÖR KONTROLL

De nationella handlingsprogrammen för kontroll ska bland annat innehålla följande:

1. Kontrollresurser

Personalresurser

- a) Antalet landbaserade och sjöbaserade inspektörer samt perioder och zoner där de ska sättas in.

Tekniska resurser

- b) Antalet patrullerande fartyg och flygplan samt perioder och zoner där de kommer att sättas in.

Ekonomiska resurser

- c) Budgetavsättningar för personalresurser samt patrullfartyg och flygplan.

2. Elektronisk registrering och rapportering av uppgifter om fiskeaktiviteter

Beskrivning av de system som tillämpas för att garantera efterlevnaden av artiklarna 19, 23, 24 och 25.

3. Utsedda hamnar

I förekommande fall, en förteckning över hamnar som utsetts för landning av torsk enligt artikel 25.

4. Anmälan före landning

Beskrivning av de system som används för att garantera efterlevnaden av artikel 24.

5. Kontroll av landningar

Beskrivning av de anordningar och/eller system som används för att garantera efterlevnaden av artiklarna 19, 20, 21 och 28.

6. Inspektionsförfaranden

I de nationella handlingsprogrammen för kontroll ska det anges vilka förfaranden som kommer att följas

- a) vid inspektioner till sjöss och på land,
- b) för kommunikationen med de behöriga myndigheter som har utsetts av andra medlemsstater att ansvara för de nationella handlingsprogrammen för kontroll när det gäller torsk,
- c) för gemensam övervakning och utväxling av inspektörer, inbegripet närmare bestämmelser om vilka befogenheter de inspektörer har som är verksamma i andra medlemsstaters vatten.
-

BILAGA IV

Den linje som avses i artikel 13.2 d

Den linje som avses i artikel 13.2 d definieras genom att följande positioner, som ska mätas i enlighet med koordinat-systemet WGS84, sekventiellt förenas med loxodromer:

54 °30'N, 10 °35'V

55 °20'N, 9 °50'V

55 °30'N, 9 °20'V

56 °40'N, 8 °55'V

57 °0'N, 9 °0'V

57 °20'N, 9 °20'V

57 °50'N, 9 °20'V

58 °10'N, 9 °0'V

58 °40'N, 7 °40'V

59 °0'N, 7 °30'V

59 °20'N, 6 °30'V

59 °40'N, 6 °5'V

59 °40'N, 5 °30'V

60 °0'N, 4 °50'V

60 °15'N, 4 °0'V.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1343/2008**av den 23 december 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 december 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	CR	110,3
	MA	71,6
	TR	99,2
	ZZ	93,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	69,8
	TR	134,4
	ZZ	123,8
0709 90 70	MA	140,8
	TR	110,0
	ZZ	125,4
0805 10 20	AR	13,6
	BR	44,6
	EG	51,8
	MA	70,1
	TR	83,0
	UY	30,6
	ZA	57,3
	ZW	31,4
	ZZ	47,8
0805 20 10	MA	74,9
	TR	64,0
	ZZ	69,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	50,3
	IL	66,4
	MA	78,8
	TR	63,9
	ZZ	64,9
0805 50 10	MA	64,0
	TR	52,1
	ZZ	58,1
0808 10 80	CA	79,3
	CN	75,1
	MK	37,6
	US	93,0
	ZA	118,0
	ZZ	80,6
0808 20 50	CN	73,2
	TR	35,0
	US	121,1
	ZZ	76,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1344/2008**av den 23 december 2008****om offentliggörande för 2009 av den exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter som upprättats genom förordning (EEG) nr 3846/87**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 av den 17 december 1987 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter ⁽²⁾, särskilt artikel 3 fjärde stycket, och

av följande skäl:

Den fullständiga versionen av den exportbidragsnomenklatur som gäller från och med den 1 januari 2009 bör offentliggöras. Den följer av bestämmelserna i de förordningar som reglerar exporten av jordbruksprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3846/87 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ersättas med bilaga I till denna förordning.
2. Bilaga II ska ersättas med bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

BILAGA I

"BILAGA I

EXPORTBIDRAGSNOMENKLATUR FÖR JORDBRUKSPRODUKTER

1. Spannmål och vete- eller rågmjöl, krossgryn eller grovt mjöl

KN-nr	Varuslag	Produktkod
1001	Vete samt blandsäd av vete och råg:	
1001 10 00	– Durumvete:	
	-- För utsäde	1001 10 00 9200
	-- Andra slag	1001 10 00 9400
ex 1001 90	– Andra slag:	
	-- Annan spält, vete och blandsäd av vete och råg:	
1001 90 91	--- Vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde	1001 90 91 9000
1001 90 99	--- Andra slag	1001 90 99 9000
1002 00 00	Råg	1002 00 00 9000
1003 00	Korn:	
1003 00 10	– För utsäde	1003 00 10 9000
1003 00 90	– Andra slag	1003 00 90 9000
1004 00 00	Havre:	
	– För utsäde	1004 00 00 9200
	– Andra slag	1004 00 00 9400
1005	Majs:	
ex 1005 10	– Utsädesmajs:	
1005 10 90	-- Annan	1005 10 90 9000
1005 90 00	– Annan	1005 90 00 9000
1007 00	Sorghum:	
1007 00 90	– Annan	1007 00 90 9000
ex 1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål:	
1008 20 00	– Hirs	1008 20 00 9000
1101 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg:	
	– Finmalet mjöl av vete:	
1101 00 11	-- Av durumvete	1101 00 11 9000
1101 00 15	-- Av vete och spält	
	--- Med en askhalt av 0–600 mg/100 g	1101 00 15 9100
	--- Med en askhalt av 601–900 mg/100 g	1101 00 15 9130
	--- Med en askhalt av 901–1 100 mg/100 g	1101 00 15 9150
	--- Med en askhalt av 1 101–1 650 mg/100 g	1101 00 15 9170
	--- Med en askhalt av 1 651–1 900 mg/100 g	1101 00 15 9180
	--- Med en askhalt överstigande 1 900 mg/100 g	1101 00 15 9190
1101 00 90	– Blandsäd av vete och råg	1101 00 90 9000

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1102	Finmalet mjöl av spannmål, annat än av vete eller av blandsäd av vete och råg:	
1102 10 00	– Av råg:	
	-- Med en askhalt av 0–1 400 mg/100 g	1102 10 00 9500
	-- Med en askhalt av mer än 1 400–2 000 mg/100 g	1102 10 00 9700
	-- Med en askhalt av mer än 2 000 mg/100 g	1102 10 00 9900
ex 1103	Krossgryn, grovt mjöl och pelletar av spannmål:	
	– Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn):	
1103 11	-- Av vete:	
1103 11 10	--- Durumvete:	
	---- Med en askhalt av 0–1 300 mg/100 g:	
	----- Grovt mjöl, inbegripet fingryn, där mindre än 10 viktprocent kan passera genom en sikt med en maskvidd av 0,160 mm	1103 11 10 9200
	----- Annat	1103 11 10 9400
	---- Med en askhalt av mer än 1 300 mg/100 g	1103 11 10 9900
1103 11 90	--- Vete och spält:	
	---- Med en askhalt av 0–600 mg/100 g	1103 11 90 9200
	---- Med en askhalt av mer än 60 mg/100 g	1103 11 90 9800

2. Ris och brutet ris

KN-nr	Varuslag	Produktkod
1006	Ris:	
1006 20	– Endast befriat från ytterskalet (råris):	
	– – Förvällt och ångbehandlat (parboiled):	
1006 20 11	– – – Rundkornigt	1006 20 11 9000
1006 20 13	– – – Mellankornigt	1006 20 13 9000
	– – – Långkornigt:	
1006 20 15	– – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3	1006 20 15 9000
1006 20 17	– – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3	1006 20 17 9000
	– – Annat:	
1006 20 92	– – – Rundkornigt	1006 20 92 9000
1006 20 94	– – – Mellankornigt	1006 20 94 9000
	– – – Långkornigt:	
1006 20 96	– – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3	1006 20 96 9000
1006 20 98	– – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3	1006 20 98 9000
1006 30	– Helt eller delvis slipat ris, även polerat och glaserat:	
	– – Delvis slipat ris:	
	– – – Förvällt och ångbehandlat (parboiled):	
1006 30 21	– – – – Rundkornigt	1006 30 21 9000
1006 30 23	– – – – Mellankornigt	1006 30 23 9000
	– – – – Långkornigt:	
1006 30 25	– – – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3	1006 30 25 9000
1006 30 27	– – – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3	1006 30 27 9000
	– – – Annat:	
1006 30 42	– – – – Rundkornigt	1006 30 42 9000
1006 30 44	– – – – Mellankornigt	1006 30 44 9000
	– – – – Långkornigt:	
1006 30 46	– – – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3	1006 30 46 9000
1006 30 48	– – – – – Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3	1006 30 48 9000
	– – Helt slipat ris:	
	– – – Förvällt och ångbehandlat (parboiled):	
1006 30 61	– – – – Rundkornigt:	
	– – – – – I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto	1006 30 61 9100
	– – – – – Annat	1006 30 61 9900
1006 30 63	– – – – Mellankornigt:	
	– – – – – I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto	1006 30 63 9100
	– – – – – Annat	1006 30 63 9900
	– – – – Långkornigt:	

KN-nr	Varuslag	Produktkod
1006 30 65	----- Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3: ----- I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto ----- Annat	1006 30 65 9100 1006 30 65 9900
1006 30 67	----- Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3: ----- I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto ----- Annat --- Annat:	1006 30 67 9100 1006 30 67 9900
1006 30 92	----- Rundkornigt: ----- I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto ----- Annat	1006 30 92 9100 1006 30 92 9900
1006 30 94	----- Mellankornigt: ----- I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto ----- Annat ----- Långkornigt:	1006 30 94 9100 1006 30 94 9900
1006 30 96	----- Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3: ----- I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto ----- Annat	1006 30 96 9100 1006 30 96 9900
1006 30 98	----- Med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3: ----- I detaljhandelsförpackningar om högst 5 kg netto ----- Annat	1006 30 98 9100 1006 30 98 9900
1006 40 00	- Brutet ris	1006 40 00 9000

3. Bearbetade produkter av spannmål

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1102	Finmalet mjöl av spannmål, annat än av vete eller av blandsäd av vete och råg:	
ex 1102 20	– Av majs:	
ex 1102 20 10	-- Med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent:	
	--- Med en fetthalt av högst 1,3 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,8 viktprocent ⁽²⁾	1102 20 10 9200
	--- Med en fetthalt av mer än 1,3 viktprocent med högst 1,5 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent ⁽²⁾	1102 20 10 9400
ex 1102 20 90	-- Annat:	
	--- Med en fetthalt av mer än 1,5 viktprocent men högst 1,7 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent ⁽²⁾	1102 20 90 9200
ex 1102 90	– Annat:	
1102 90 10	-- Av korn:	
	--- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,9 viktprocent och en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,9 viktprocent	1102 90 10 9100
	--- Annat	1102 90 10 9900
ex 1102 90 30	-- Av havre:	
	--- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 2,3 viktprocent och en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1,8 viktprocent, med en vattenhalt av högst 11 % där peroxidaset är praktiskt taget inaktiverat	1102 90 30 9100
ex 1103	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) och pelletter av spannmål:	
	– Krossgryn och grovt mjöl (inbegripet fingryn):	
ex 1103 13	-- Av majs:	
ex 1103 13 10	--- Med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent:	
	---- Med en fetthalt av högst 0,9 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,8 viktprocent, där högst 30 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 315 mikrometer och där högst 5 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 150 mikrometer ⁽³⁾	1103 13 10 9100
	---- Med en fetthalt av mer än 0,9 viktprocent, men högst 1,3 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,8 viktprocent, där högst 30 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 315 mikrometer och där högst 5 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 150 mikrometer ⁽³⁾	1103 13 10 9300
	---- Med en fetthalt av mer än 1,3 viktprocent, men högst 1,5 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1,0 viktprocent, där högst 30 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 315 mikrometer och där högst 5 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 150 mikrometer ⁽³⁾	1103 13 10 9500
ex 1103 13 90	--- Annat:	
	---- Med en fetthalt av mer än 1,5 viktprocent, men högst 1,7 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1,0 viktprocent, där högst 30 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 315 mikrometer och där högst 5 % passerar genom en sikt med en maskvidd av 150 mikrometer ⁽³⁾	1103 13 90 9100
ex 1103 19	-- Av annan spannmål:	
1103 19 10	--- Av råg	1103 19 10 9000

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1103 19 30	--- Av korn: ---- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,9 viktprocent	1103 19 30 9100
ex 1103 19 40	--- Av havre: ---- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 2,3 viktprocent och en skalhalt av högst 0,1 %, med en vattenhalt av högst 11 % där peroxidaset är praktiskt taget inaktiverat	1103 19 40 9100
ex 1103 20	- Pelletar:	
1103 20 20	-- Av korn	1103 20 20 9000
1103 20 60	-- Av vete	1103 20 60 9000
ex 1104	Spannmål, bearbetad på annat sätt (t.ex. skalad, valsad, bearbetad till flingor eller pärlgryn, klippt eller gröpad), med undantag av ris enligt nr 1006; groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda:	
	- Spannmål, valsad eller bearbetad till flingor:	
ex 1104 12	-- Havre:	
ex 1104 12 90	--- Bearbetat till flingor: ---- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 2,3 viktprocent, med en skalhalt av högst 0,1 % och med en vattenhalt av högst 12 % där peroxidaset är praktiskt taget inaktiverat ---- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 2,3 viktprocent, med en skalhalt av mer än 0,1 % men högst 1,5 % och med en vattenhalt av högst 12 % där peroxidaset är praktiskt taget inaktiverat	1104 12 90 9100 1104 12 90 9300
ex 1104 19	-- Annan spannmål:	
1104 19 10	--- Vete	1104 19 10 9000
ex 1104 19 50	--- Majs: ---- Bearbetat till flingor: ----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av mer än 0,9 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,7 viktprocent ⁽³⁾ ----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av mer än 0,9 viktprocent men högst 1,3 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,8 viktprocent ⁽³⁾ --- Korn:	1104 19 50 9110 1104 19 50 9130
ex 1104 19 69	---- Bearbetat till flingor: ----- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,9 viktprocent - Spannmål bearbetad på annat sätt (t.ex. skalad, bearbetad till pärlgryn, klippt eller gröpad):	1104 19 69 9100
ex 1104 22	-- Havre:	
ex 1104 22 20	--- Skalad:	
	---- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 2,3 viktprocent och med en skalhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,5 % och med en vattenhalt av högst 11 % där peroxidaset är praktiskt taget inaktiverat som motsvarar definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 22 20 9100
ex 1104 22 30	--- Skalad och klippt eller gröpad: ---- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 2,3 viktprocent och med en skalhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,1 % och med en vattenhalt av högst 11 % där peroxidaset är praktiskt taget inaktiverat som motsvarar definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 22 30 9100

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1104 23	-- Av majs:	
ex 1104 23 10	--- Skalad, även klippt eller gröpad:	
	---- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,9 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,6 viktprocent ⁽¹⁾ ⁽³⁾	1104 23 10 9100
	---- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av mer än 0,9 viktprocent men högst 1,3 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,8 viktprocent ⁽¹⁾ ⁽³⁾	1104 23 10 9300
1104 29	-- Annan spannmål:	
	--- Korn:	
ex 1104 29 01	---- Skalat:	
	----- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,9 viktprocent som motsvarar definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 01 9100
ex 1104 29 03	---- Skalat och klippt eller gröpat:	
	----- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent och med en råfiberhalt beräknad på torrsubstansen av högst 0,9 viktprocent som motsvarar definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 03 9100
ex 1104 29 05	---- Bearbetat till pärlgryn:	
	----- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent (utan talk)	
	----- första kategorin som motsvarar definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 05 9100
	----- Med en askhalt beräknad på torrsubstansen av högst 1 viktprocent (utan talk):	
	----- andra kategorin som motsvarar definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 05 9300
	--- Andra:	
	---- Skalad, även klippt eller gröpad:	
ex 1104 29 11	----- Vete, inte klippt eller gröpad som motsvarar definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 11 9000
	---- Inte vidare bearbetad än gröpad:	
1104 29 51	----- Vete	1104 29 51 9000
1104 29 55	----- Råg	1104 29 55 9000
1104 30	- Groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda:	
1104 30 10	-- Av vete	1104 30 10 9000
1104 30 90	-- Av annan spannmål	1104 30 90 9000
1107	Malt, även rostat:	
1107 10	- Orostat:	
	-- Av vete:	
1107 10 11	--- I form av mjöl	1107 10 11 9000
1107 10 19	--- Annat	1107 10 19 9000
	-- Annat:	

KN-nr	Varuslag	Produktkod
1107 10 91	--- I form av mjöl	1107 10 91 9000
1107 10 99	--- Annat	1107 10 99 9000
1107 20 00	- Rostat	1107 20 00 9000
ex 1108	Stärkelse; inulin:	
	- Stärkelse ⁽⁴⁾ :	
ex 1108 11 00	-- Vetestärkelse:	
	--- Med en torrsubstanshalt av minst 87 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 %	1108 11 00 9200
	--- Med en torrsubstanshalt av minst 84 % men mindre än 87 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 % ⁽⁵⁾	1108 11 00 9300
ex 1108 12 00	-- Majsstärkelse:	
	--- Med en torrsubstanshalt av minst 87 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 %	1108 12 00 9200
	--- Med en torrsubstanshalt av minst 84 % men mindre än 87 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 % ⁽⁵⁾	1108 12 00 9300
ex 1108 13 00	-- Potatisstärkelse:	
	--- Med en torrsubstanshalt av minst 80 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 %	1108 13 00 9200
	--- Med en torrsubstanshalt av minst 77 % men mindre än 80 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 % ⁽⁵⁾	1108 13 00 9300
ex 1108 19	-- Annan stärkelse:	
ex 1108 19 10	--- Risstärkelse:	
	---- Med en torrsubstanshalt av minst 87 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 %	1108 19 10 9200
	---- Med en torrsubstanshalt av minst 84 % men mindre än 87 % och en renhetsgrad i torrsubstansen av minst 97 % ⁽⁵⁾	1108 19 10 9300
ex 1109 00 00	Vetegluten, även torkat:	
	- Torkat vetegluten, med ett proteininnehåll beräknat på torrsubstansen av minst 82 viktprocent (N × 6,25)	1109 00 00 9100
ex 1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör:	
ex 1702 30	- Glukos (inbegripet kemiskt ren glukos) samt sirap och andra lösningar av glukos, inte innehållande fruktos eller innehållande mindre än 20 viktprocent fruktos beräknat på torrsubstansen:	
	-- Annat:	
1702 30 50	--- I form av vitt kristalliniskt pulver, även agglomererat	1702 30 50 9000
1702 30 90	--- Annat ⁽⁶⁾	1702 30 90 9000
ex 1702 40	- Druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktosocker beräknat på torrsubstansen, med undantag av invertsocker:	
1702 40 90	-- Annat ⁽⁶⁾	1702 40 90 9000

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1702 90	– Andra slag, inbegripet invertsocker och andra socker- och sockersirapsblandningar innehållande 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen:	
1702 90 50	-- Maltodextrin samt sirap och andra lösningar av maltodextrin:	
	--- Maltodextrin, i fast form, vitt, även agglomererat	1702 90 50 9100
	--- Annat ⁽⁶⁾	1702 90 50 9900
	-- Sockerkulör:	
	--- Annat:	
1702 90 75	---- I form av pulver, även agglomererat	1702 90 75 9000
1702 90 79	---- Annat	1702 90 79 9000
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:	
ex 2106 90	– Andra slag:	
	-- Aromatiserade eller färgade sockerlösningar:	
	--- Andra:	
2106 90 55	---- Av glukos eller maltodextrin ⁽⁶⁾	2106 90 55 9000

⁽¹⁾ EGT L 149, 29.6.1968, s. 46.

⁽²⁾ Den analysmetod som skall användas vid fastställande av fetthalten är den som anges i bilaga I (metod A) till kommissionens direktiv nr 84/4/EEG (EGT L 15, 18.1.1984, s. 28).

⁽³⁾ Följande förfarande skall följas vid fastställande av fetthalten:

— Provet krossas så att minst 90 % kan passera genom en sikt med en maskvidd av 500 mikrometer och 100 % kan passera genom en sikt med en maskvidd av 1 000 mikrometer,

— Därefter används den analysmetod som anges i bilaga I (metod A) till direktiv 84/4/EEG.

⁽⁴⁾ Stärkelsens torrsubstanshalt fastställs enligt den metod som föreskrivs i bilaga IV till kommissionens förordning (EG) nr 687/20084 (EGT L 192, 19.7.2008, s. 20). Stärkelsens renhetsgrad fastställs genom Ewers modifierade polarimetriska metod såsom den offentliggjorts i bilaga I till kommissionens tredje direktiv 72/199/EEG (EGT L 123, 29.5.1972, s. 6).

⁽⁵⁾ Det exportbidrag som kan utbetalas för stärkelse skall justeras med hjälp av följande formel:

1. Potatisstärkelse: $((\text{faktiskt \% torrsubstans})/80) \times \text{exportbidraget}$

2. Alla andra slag av stärkelse $((\text{faktisk \% torrsubstans})/87) \times \text{exportbidraget}$

När tullformaliterna avslutas skall den sökande ange produktens torrsubstanshalt på det intyg som är avsett för detta.

⁽⁶⁾ Exportbidraget skall betalas ut för produkter som har en torrsubstanshalt av minst 78 %. Det exportbidrag som föreskrivs för produkter med en torrsubstanshalt av mindre än 78 % skall justeras med hjälp av följande formel:

$((\text{faktisk torrsubstanshalt})/78) \times \text{exportbidraget}$

Torrsubstanshalten bestäms enligt metod 2 bilaga II till kommissionens direktiv 79/796/EEG (EGT L 239, 22.9.1979, s. 24) eller enligt någon annan lämplig analysmetod som ger samma garantier.

4. Spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nr	Varuslag	Produktkod
2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur ⁽¹⁾ :	
ex 2309 10	– Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:	
	– – Innehållande stärkelse, glukos, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av glukos eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter:	
	– – – Innehållande stärkelse, glukos, sirap eller andra lösningar av glukos eller maltodextrin:	
	– – – – Inte innehållande stärkelse eller innehållande högst 10 viktprocent stärkelse ⁽²⁾ ⁽³⁾ :	
2309 10 11	– – – – – Inte innehållande mjölkprodukter eller innehållande mindre än 10 viktprocent mjölkprodukter	2309 10 11 9000
2309 10 13	– – – – – Innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter	2309 10 13 9000
	– – – – – Innehållande mer än 10 men högst 30 viktprocent stärkelse ⁽²⁾ :	
2309 10 31	– – – – – Inte innehållande mjölkprodukter eller innehållande mindre än 10 viktprocent mjölkprodukter	2309 10 31 9000
2309 10 33	– – – – – Innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter	2309 10 33 9000
	– – – – – Innehållande mer än 30 viktprocent stärkelse ⁽²⁾ :	
2309 10 51	– – – – – Inte innehållande mjölkprodukter eller innehållande mindre än 10 viktprocent mjölkprodukter	2309 10 51 9000
2309 10 53	– – – – – Innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter	2309 10 53 9000
ex 2309 90	– Andra slag:	
	– – Andra, inbegripet förblandningar:	
	– – – Innehållande stärkelse, glukos, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av glukos eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter:	
	– – – – Innehållande stärkelse, glukos, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av glukos eller maltodextrin:	
	– – – – – Inte innehållande stärkelse eller innehållande högst 10 viktprocent stärkelse ⁽²⁾ ⁽³⁾ :	
2309 90 31	– – – – – – Inte innehållande mjölkprodukter eller innehållande mindre än 10 viktprocent mjölkprodukter	2309 90 31 9000
2309 90 33	– – – – – – Innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter	2309 90 33 9000
	– – – – – – Innehållande mer än 10 men högst 30 viktprocent stärkelse ⁽²⁾ :	
2309 90 41	– – – – – – Inte innehållande mjölkprodukter eller innehållande mindre än 10 viktprocent mjölkprodukter	2309 90 41 9000
2309 90 43	– – – – – – Innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter	2309 90 43 9000
	– – – – – – Innehållande mer än 30 viktprocent stärkelse ⁽²⁾ :	
2309 90 51	– – – – – – Inte innehållande mjölkprodukter eller innehållande mindre än 20 viktprocent mjölkprodukter	2309 90 51 9000
2309 90 53	– – – – – – Innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter	2309 90 53 9000

⁽¹⁾ Omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 (EGT L 147, 30.6.1995, s. 51).

⁽²⁾ För bidraget har hänsyn endast tagits till stärkelse från spannmålsprodukter. Med spannmålsprodukter avses produkter enligt undernummer 0709 90 60 och 0712 90 10, kapitel 10 och nummer 1101, 1102, 1103 och 1104 (obearbetade och utan rekonstruktion), med undantag av undernummer 1104 30 samt spannmålsinnehållet i produkterna enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen. Spannmålsinnehållet i produkterna enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen anses vara lika med vikten av den slutliga produkten. Inget bidrag betalas ut för spannmål om stärkelsens ursprung inte klart kan fastställas genom analys.

⁽³⁾ Ett bidrag betalas endast ut för produkter som innehåller minst 5 viktprocent stärkelse.

5. Nötkött

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0102	Levande nötkreatur och andra oxdjur:	
ex 0102 10	– Renrasiga avelsdjur:	
ex 0102 10 10	-- Kvigor (hondjur som inte har kalvat):	
	--- Med en levande vikt av minst 250 kg:	
	---- Upp till 30 månaders ålder	0102 10 10 9140
	---- Andra	0102 10 10 9150
ex 0102 10 30	-- Kor:	
	--- Med en levande vikt av minst 250 kg:	
	---- Upp till 30 månaders ålder	0102 10 30 9140
	---- Andra	0102 10 30 9150
ex 0102 10 90	-- Andra:	
	--- Med en levande vikt av minst 300 kg	0102 10 90 9120
ex 0102 90	– Andra:	
	-- Tamboskap:	
	--- Med en vikt över 160 kg men inte över 300 kg:	
ex 0102 90 41	---- För slakt:	
	----- Med en vikt över 220 kg	0102 90 41 9100
	--- Med en vikt över 300 kg:	
	---- Kvigor (hondjur som inte har kalvat):	
0102 90 51	----- För slakt	0102 90 51 9000
0102 90 59	----- Andra	0102 90 59 9000
	---- Kor:	
0102 90 61	----- För slakt	0102 90 61 9000
0102 90 69	----- Andra	0102 90 69 9000
	---- Andra:	
0102 90 71	----- För slakt	0102 90 71 9000
0102 90 79	----- Andra	0102 90 79 9000
0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt:	
0201 10 00	– Hela eller halva kroppar:	
	-- Främre delen av den hela eller halva kroppen med samtliga ben, hals och bog, men med mer än 10 revben:	
	--- Av vuxna handjur av nötkreatur ⁽¹⁾	0201 10 00 9110
	--- Andra	0201 10 00 9120
	-- Andra:	
	--- Av vuxna handjur av nötkreatur ⁽¹⁾	0201 10 00 9130
	--- Andra	0201 10 00 9140

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0201 20	– Andra styckningsdelar med ben:	
0201 20 20	-- Kompenserade kvartsparter:	
	--- Av vuxna handjur av nötkreatur ⁽¹⁾	0201 20 20 9110
	--- Andra	0201 20 20 9120
0201 20 30	-- Framkvartsparter, sammanhängande eller avskilda:	
	--- Av vuxna handjur av nötkreatur ⁽¹⁾	0201 20 30 9110
	--- Andra	0201 20 30 9120
0201 20 50	-- Bakkvartsparter, sammanhängande eller avskilda:	
	--- Med högst åtta revben eller åtta revbenspar:	
	---- Av vuxna handjur av nötkreatur ⁽¹⁾	0201 20 50 9110
	---- Andra	0201 20 50 9120
	--- Med mer än åtta revben eller åtta revbenspar:	
	---- Av vuxna handjur av nötkreatur ⁽¹⁾	0201 20 50 9130
	---- Andra	0201 20 50 9140
ex 0201 20 90	-- Andra slag:	
	--- Vikten av ben inte överstigande en tredjedel av styckningsdelens vikt	0201 20 90 9700
0201 30 00	– Benfritt kött:	
	-- Benfria styckningsdelar exporterade till USA enligt de villkor som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1643/2006 ⁽³⁾ eller till Kanada enligt de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 1041/2008 ⁽⁴⁾	0201 30 00 9050
	-- Urbenade slaktstycken, inbegripet malet kött, med en genomsnittlig andel magert nötkött (fettet borträknat) på minst 78 % ⁽⁶⁾	0201 30 00 9060
	-- Andra med en genomsnittlig andel magert nötkött (fettet borträknat) på minst 55 % ⁽⁶⁾ , varje slaktstycke separat förpackat ⁽⁶⁾ :	
	--- Från bakkvartsparten på fullvuxna handjur av nötkreatur med högst åtta revben eller revbenspar, rakt avskurna eller av typen pistol ⁽²⁾	0201 30 00 9100
	--- Från framkvartsparten på fullvuxna handjur av nötkreatur, vidhängande eller åtskilda, rakt avskurna eller av typen pistol ⁽²⁾	0201 30 00 9120
	-- Andra	0201 30 00 9140
ex 0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst:	
0202 10 00	– Hela eller halva kroppar:	
	-- Främre delen av den hela eller halva kroppen med samtliga ben, hals och bog, men med mer än 10 revben	0202 10 00 9100
	-- Andra	0202 10 00 9900
ex 0202 20	– Andra styckningsdelar med ben:	
0202 20 10	-- Kompenserade kvartsparter	0202 20 10 9000
0202 20 30	-- Framkvartsparter, sammanhängande eller avskilda	0202 20 30 9000

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0202 20 50	-- Bakkvartsparter, sammanhängande eller avskilda:	
	--- Med högst åtta revben eller åtta revbenspar	0202 20 50 9100
	--- Med mer än åtta revben eller revbenspar	0202 20 50 9900
ex 0202 20 90	-- Andra slag:	
	--- Vikten av ben inte överstigande en tredjedel av styckningsdelens vikt	0202 20 90 9100
0202 30	- Benfritt kött:	
0202 30 90	-- Andra slag:	
	--- Benfria styckningsdelar exporterade till Förenta staterna enligt de villkor som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1643/2006 ⁽³⁾ eller till Kanada enligt de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 1041/2008 ⁽⁴⁾	0202 30 90 9100
	--- Annat, inbegripet malet kött med en genomsnittlig andel magert nötkött (undantaget fett) på minst 78 % ⁽⁶⁾	0202 30 90 9200
	--- Annat	0202 30 90 9900
0206	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, andra oxdjur, svin, får, get, häst, åsna, mula eller mulåsna, färska, kylda eller frysta:	
0206 10	- Av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kylda:	
	-- Andra:	
0206 10 95	--- Njurtappen och mellangärdet	0206 10 95 9000
	- Av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta:	
0206 29	-- Andra:	
	--- Andra:	
0206 29 91	---- Njurtappen och mellangärdet	0206 29 91 9000
ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter, saltade, torkade eller rökta; ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter:	
ex 0210 20	- Kött av nötkreatur eller andra oxdjur:	
ex 0210 20 90	-- Benfritt:	
	--- Saltat och torkat	0210 20 90 9100
ex 1602	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt:	
ex 1602 50	- Varor av nötkreatur och andra oxdjur:	
	-- Andra:	
ex 1602 50 31	--- Corned beef i hermetiskt tillslutna förpackningar, som inte innehåller annat kött än från nötkreatur:	
	---- Med en bindväv-/proteinkvot av högst 0,35 ⁽⁷⁾ och innehållande följande viktprocent kött av nötkreatur och andra oxdjur (med undantag av slaktbiprodukter och fett):	
	----- Minst 90 viktprocent:	
	----- Produkter som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 1731/2006 ⁽⁵⁾	1602 50 31 9125
	----- Minst 80 men mindre än 90 viktprocent:	
	----- Produkter som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 1731/2006 ⁽⁵⁾	1602 50 31 9325

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1602 50 95	--- Andra, i hermetiskt tillslutna förpackningar:	
	---- Inte innehållande annat kött än av nötkreatur och andra oxdjur:	
	----- Med en bindväv-/proteinkvot av högst 0,35 ⁽⁷⁾ och innehållande följande viktprocent kött av nötkreatur och andra oxdjur (med undantag av slaktbiprodukter och fett):	
	----- Minst 90 viktprocent:	
	----- Produkter som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 1731/2006 ⁽³⁾	1602 50 95 9125
	----- Minst 80 men mindre än 90 viktprocent:	
	----- Produkter som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 1731/2006 ⁽³⁾	1602 50 95 9325

⁽¹⁾ För tillämpning av detta undernummer erfordras att det intyg lämnas in som finns i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 433/2007 (EGT L 104, 21.4.2007, s. 3).

⁽²⁾ Vid beviljande av bidrag skall de villkor uppfyllas som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1359/2007 (EGT L 304, 22.11.2007, s. 21).

⁽³⁾ EGT L 308, 8.11.2006, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 24.10.2008, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 325, 24.11.2006, s. 12.

⁽⁶⁾ Andelen magert nötkött, med fettet borträknat, fastställs enligt analysförfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39). Uttrycket 'genomsnittlig andel' avser det prov som anges i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 765/2002 (EGT L 117, 4.5.2002, s. 6). Provet skall tas ur den känsligaste delen av partiet.

⁽⁷⁾ Bestämning av andelen bindväv:

Andelen bindväv utgörs av andelen hydroxiprolin multiplicerad med faktorn 8. Andelen hydroxiprolin skall bestämmas enligt metoden ISO 3496-1978.

6. Griskött

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0103	Levande svin:	
	– Andra:	
ex 0103 91	-- Vägande mindre än 50 kg:	
0103 91 10	--- Tamsvin	0103 91 10 9000
ex 0103 92	-- Vägande 50 kg eller mer:	
	--- Tamsvin:	
0103 92 19	---- Andra	0103 92 19 9000
ex 0203	Kött av svin, färskt, kylt eller fryst:	
	– Färskt eller kylt:	
ex 0203 11	-- Hela eller halva kroppar:	
0203 11 10	--- Av tamsvin ⁽¹²⁾	0203 11 10 9000
ex 0203 12	-- Skinka och bog samt delar därav, med ben:	
	--- Av tamsvin:	
ex 0203 12 11	---- Skinka och delar därav:	
	----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 12 11 9100
ex 0203 12 19	---- Bog och delar därav ⁽¹³⁾ :	
	----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 12 19 9100
ex 0203 19	-- Annat:	
	--- Av tamsvin:	
ex 0203 19 11	---- Framändar och delar därav ⁽¹⁴⁾ :	
	----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 19 11 9100
ex 0203 19 13	---- Rygg och delar därav, med ben:	
	----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 19 13 9100
ex 0203 19 15	---- Sida (randig) och delar därav:	
	----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 15 viktprocent	0203 19 15 9100
	---- Annat:	
ex 0203 19 55	----- benfritt:	
	----- skinka, framändar, bog eller rygg och delar därav ⁽¹⁾ ⁽¹¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾	0203 19 55 9110
	----- sida och delar därav med ett innehåll av brosk som är lägre än 15 viktprocent ⁽¹⁾ ⁽¹¹⁾	0203 19 55 9310
	– Fryst:	
ex 0203 21	-- Hela eller halva kroppar:	
0203 21 10	--- Av tamsvin ⁽¹²⁾	0203 21 10 9000
ex 0203 22	-- Skinka och bog samt delar därav, med ben:	
	--- Av tamsvin:	

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0203 22 11	---- Skinka och delar därav: ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 22 11 9100
ex 0203 22 19	---- Bog och delar därav ⁽¹³⁾ : ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 22 19 9100
ex 0203 29	-- Annat: --- Av tamsvin:	
ex 0203 29 11	---- Framändar och delar därav ⁽¹⁴⁾ : ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 29 11 9100
ex 0203 29 13	---- Rygg och delar därav, med ben: ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0203 29 13 9100
ex 0203 29 15	---- Sida (randig) och delar därav: ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 15 viktprocent ----- Annat:	0203 29 15 9100
ex 0203 29 55	----- benfritt: ----- skinka, framändar, bog och delar därav ⁽¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾	0203 29 55 9110
ex 0210	Kött och andra ätbara slaktbiprodukter, saltade, torkade eller rökta; ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter: - Kött av svin:	
ex 0210 11	-- Skinka och bog, samt delar därav, med ben: --- Av tamsvin: ---- Saltat:	
ex 0210 11 11	----- Skinka och delar därav: ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent ---- Torkat eller rökt:	0210 11 11 9100
ex 0210 11 31	----- Skinka eller delar därav: ----- 'Prosciutto di Parma', 'Prosciutto di San Daniele' ⁽²⁾ : ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent ----- Annat: ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0210 11 31 9110 0210 11 31 9910
ex 0210 12	-- Sida (randig) och delar därav: --- Av tamsvin:	
ex 0210 12 11	---- Saltad: ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 15 viktprocent	0210 12 11 9100
ex 0210 12 19	---- Torkad eller rökt: ----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 15 viktprocent	0210 12 19 9100

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0210 19	-- Annat:	
	--- Av tamsvin:	
	---- Saltat:	
ex 0210 19 40	----- Rygg och delar därav:	
	----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 25 viktprocent	0210 19 40 9100
ex 0210 19 50	----- Annat:	
	----- Benfritt:	
	----- Skinka, framändar, bog eller rygg och delar därav ⁽¹⁾	0210 19 50 9100
	----- Sida och delar därav, där svålen avlägsnats ⁽¹⁾ :	
	----- Med ett totalt innehåll av ben och brosk av mindre än 15 viktprocent	0210 19 50 9310
	---- Torkat eller rökt:	
	---- Annat:	
ex 0210 19 81	----- Benfritt:	
	----- 'Prosciutto di Parma', 'Prosciutto di San Daniele', och delar därav ⁽²⁾	0210 19 81 9100
	----- Skinka, framändar, bog och rygg eller delar därav ⁽¹⁾	0210 19 81 9300
ex 1601 00	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av dessa produkter:	
	- Andra slag ⁽⁸⁾ :	
1601 00 91	-- Rå korv, torr eller bredbar ⁽⁴⁾ ⁽⁶⁾ :	
	--- Innehåller varken kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	1601 00 91 9120
	--- Andra slag	1601 00 91 9190
1601 00 99	-- Annat ⁽³⁾ ⁽⁶⁾ :	
	--- Innehåller varken kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	1601 00 99 9110
	--- Andra slag	1601 00 99 9190
ex 1602	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt:	
	- Av svin:	
ex 1602 41	-- Skinka och delar därav:	
ex 1602 41 10	--- Av tamsvin ⁽⁷⁾ :	
	---- Kokt, innehållande 80 viktprocent eller mer av kött och fett ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ :	
	----- I förpackningar med en nettovikt på 1 kg eller mer ⁽¹⁷⁾	1602 41 10 9110
	----- I förpackningar med en nettovikt på under 1 kg	1602 41 10 9130
ex 1602 42	-- Bog och delar därav:	
ex 1602 42 10	--- Av tamsvin ⁽⁷⁾ :	
	---- Kokt, innehållande 80 viktprocent eller mer av kött och fett ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ :	
	----- I förpackningar med en nettovikt på 1 kg eller mer ⁽¹⁸⁾	1602 42 10 9110
	----- I förpackningar med en nettovikt på under 1 kg	1602 42 10 9130

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1602 49	-- Andra, inklusive blandningar: --- Av tamsvin: ---- innehållande 80 viktprocent eller mer av kött eller slaktbiprodukter av alla slag, inklusive fett av alla slag och ursprung:	
ex 1602 49 19	----- Andra ⁽⁷⁾ ⁽¹⁰⁾ : ----- Kokt, innehållande 80 viktprocent eller mer av kött och fett ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ : ----- Som varken innehåller fjäderfäkött eller slaktbiprodukter av fjäderfä: ----- Innehållande en produkt som består av klart igenkännbara delar av muskelkött som på grund av storleken inte kan sägas ha erhållits från skinka, bog, rygg eller hals, tillsammans med små partiklar av synligt fett och ett mindre gelélager	1602 49 19 9130

⁽¹⁾ Produkter och delar därav får klassificeras enligt detta undernummer endast om de sammanhängande musklernas storlek och egenskaper gör att de kan identifieras som ursprungliga från de primära styckningsdelar som anses. Uttrycket 'delar därav' gäller för produkter med en nettovikt per styck av minst 100 g eller för produkter som styckats till enhetliga skivor som tydligt kan identifieras som kommande från samma primära styckningsdel och som förpackats tillsammans med en sammanlagd nettovikt av minst 100 g.

⁽²⁾ Endast sådana produkter vars namn intygas av de behöriga myndigheterna i den producerande medlemsstaten kan berättiga till detta bidrag.

⁽³⁾ Bidraget för korv som presenteras i behållare med konserverande vätska beviljas enligt nettovikten med avdrag för vätskans vikt.

⁽⁴⁾ Vikten av en paraffintäcke motsvarande normalt handelsbruk anses ingå i korvens nettovikt.

⁽⁵⁾ Upphävd genom förordning (EG) 2333/97 (EGT L 323, 26.11.1997, s. 25).

⁽⁶⁾ Om sammansatta beredningar (inbegripet beredda rätter) innehållande korv på grund av sin sammansättning klassificeras enligt nummer 1601, skall bidraget endast beviljas för nettovikten av korv, kött och slaktbiprodukter, inbegripet fett av alla slag eller ursprung, som utgör en del av dessa beredningar.

⁽⁷⁾ Bidraget för produkter som innehåller ben beviljas enligt produktens nettovikt med avdrag för benens vikt.

⁽⁸⁾ Bidraget skall beviljas endast om de villkor efterlevs som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 903/2008 (EGT L 249, 18.9.2008, s. 3). Samtidigt som tullbehandlingen för export fullgörs, skall exportören skriftligen uppge att produkterna i fråga uppfyller dessa villkor.

⁽⁹⁾ Halten av kött och fett skall fastställas enligt analysförfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2004/2002 (EGT L 308, 9.11.2002, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Halten av kött eller slaktbiprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag eller ursprung, skall fastställas enligt analysförfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 226/89 (EGT L 29, 31.1.1989, s. 11).

⁽¹¹⁾ Nedfrysning av produkter enligt artikel 7.3 första stycket i förordning (EG) nr 800/1999 är inte tillåten.

⁽¹²⁾ Hela eller halva slaktkroppar kan förekomma med eller utan käkar.

⁽¹³⁾ Bog kan förekomma med eller utan käkar.

⁽¹⁴⁾ Framändar kan förekomma med eller utan käkar.

⁽¹⁵⁾ Halsbitar, käkar eller käkar och halsbitar tillsammans, som föreligger separat, berättigar inte till detta bidrag.

⁽¹⁶⁾ Benfritt kött från nacken, som föreligger separat, berättigar inte till detta bidrag.

⁽¹⁷⁾ Om en produkt på grund av bestämmelserna i den kompletterande anmärkningen nr 2 till kapitel 16 i KN inte kan klassificeras som skinka eller delar därav med KN-nummer 1602 41 10 9110, kan bidrag för produktnummer 1602 42 10 9110 eller 1602 49 19 9130 beviljas, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 51 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11).

⁽¹⁸⁾ Om en produkt på grund av bestämmelserna i den kompletterande anmärkningen nr 2 till kapitel 16 i KN inte kan klassificeras som bog eller delar därav med KN-nummer 1602 42 10 9110 kan bidrag för produktnummer 1602 49 19 9130 beviljas, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 51 i förordning (EG) nr 800/1999.

7. Fjäderfäkött

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0105	Levande fjäderfä, nämligen höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns:	
	– Vägande högst 185 g:	
0105 11	-- Höns:	
	--- Kycklingar av honkön för avel och fortplantning	
0105 11 11	---- Värphöns	0105 11 11 9000
0105 11 19	---- Andra	0105 11 19 9000
	--- Andra:	
0105 11 91	---- Värphöns	0105 11 91 9000
0105 11 99	---- Andra	0105 11 99 9000
0105 12 00	-- Kalkoner	0105 12 00 9000
ex 0105 19	-- Andra:	
0105 19 20	--- Gäss	0105 19 20 9000
ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kylda eller frysta:	
	– Höns:	
ex 0207 12	-- Ostyckade, frysta:	
ex 0207 12 10	--- Plockade och urtagna, utan huvud och fötter, men med hals, hjärta, lever och krås (så kallade 70 %-kycklingar):	
	---- Höns hos vilka yttersta spetsen av bröstbenet, lårbenet och skenbenet är fullständigt förbenade	
	---- Andra	0207 12 10 9900
ex 0207 12 90	--- Plockade och urtagna, utan huvud och fötter och utan hals, hjärta, lever och krås (så kallade 65 %-kycklingar), eller i annan form:	
	---- '65 %-kycklingar':	
	----- Höns hos vilka yttersta spetsen av bröstbenet, lårbenet och skenbenet är fullständigt förbenade	
	----- Andra	0207 12 90 9190
	---- Höns, plockade och urtagna, utan huvud och fötter, men med hals, hjärta, lever och krås i varierande sammansättning:	
	----- Höns hos vilka yttersta spetsen av bröstbenet, lårbenet och skenbenet är fullständigt förbenade	
	----- Andra	0207 12 90 9990
ex 0207 14	-- Styckningsdelar av fjäderfä samt ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä, med undantag av lever, frysta:	
	--- Styckningsdelar:	
	---- Med ben:	
ex 0207 14 20	----- Halvor och kvarter:	
	----- Höns hos vilka yttersta spetsen av bröstbenet, lårbenet och skenbenet är fullständigt förbenade	
	----- Andra	0207 14 20 9900
ex 0207 14 60	----- Klubbor och delar därav:	
	----- Höns hos vilka lårbenet och skenbenet är fullständigt förbenade	
	----- Andra	0207 14 60 9900

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0207 14 70	----- Andra: ----- Halvor och kvarter, utan gump: ----- Höns hos vilka yttersta spetsen av bröstbenet, lårbenet och skenbenet är fullständigt förbenade ----- Andra ----- Styckningsdelar med antingen hel klubba eller del därav samt en del av ryggen, med en vikt som inte överstiger 25 % av totalvikten: ----- Höns hos vilka lårbenet är fullständigt förbenat ----- Andra – Kalkoner:	0207 14 70 9190 0207 14 70 9290
0207 25	-- Ostyckade, frysta:	
0207 25 10	--- Plockade och urtagna, utan huvud och fötter, men med hals, hjärta, lever och krås (så kallade 80 %-kalkoner)	0207 25 10 9000
0207 25 90	--- Plockade och urtagna, utan huvud och fötter och utan hals, hjärta, lever och krås (så kallade 73 %-kalkoner), eller i annan form	0207 25 90 9000
ex 0207 27	-- Styckningsdelar samt ätbara slaktbiprodukter, frysta:	
	--- Styckningsdelar:	
ex 0207 27 10	----- Benfria: ----- Homogeniserat kött, inberäknat mekaniskt separerat kött ----- Andra: ----- Andra än gump ----- Med ben: ----- Klubbor och delar därav:	0207 27 10 9990
0207 27 60	----- Underlår och delar därav	0207 27 60 9000
0207 27 70	----- Andra	0207 27 70 9000

8. Ägg

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0407 00	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta:	
	– Ägg av fjäderfä:	
	-- För kläckning ⁽¹⁾ :	
0407 00 11	--- Av kalkoner eller gäss	0407 00 11 9000
0407 00 19	--- Andra	0407 00 19 9000
0407 00 30	-- Andra slag	0407 00 30 9000
0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel:	
	– Äggula:	
ex 0408 11	-- Torkad:	
ex 0408 11 80	--- Annan:	
	---- Lämplig till människoföda	0408 11 80 9100
ex 0408 19	-- Annan:	
	--- Annan:	
ex 0408 19 81	---- Flytande:	
	----- Lämplig till människoföda	0408 19 81 9100
ex 0408 19 89	---- Annan, även fryst:	
	----- Lämplig till människoföda	0408 19 89 9100
	– Andra slag:	
ex 0408 91	-- Torkade:	
ex 0408 91 80	--- Andra slag:	
	---- Lämpliga till människoföda	0408 91 80 9100
ex 0408 99	-- Andra:	
ex 0408 99 80	--- Andra:	
	---- Lämpliga till människoföda	0408 99 80 9100

⁽¹⁾ Tillämpas endast på ägg av fjäderfä som uppfyller de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna i Europeiska gemenskaperna och på vilka det har stämpats det producerande företags registreringsnummer eller andra uppgifter enligt artikel 3.5 i Kommissionens förordning (EG) nr 617/2008 (EGT L 168, 28.6.2008, s. 5).

9. Mjolk och mjolkprodukter

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0401	Mjolk och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel ⁽¹⁵⁾ :	
0401 10	– Med en fetthalt av högst 1 viktprocent:	
0401 10 10	-- I förpackningar med ett innehåll av högst 2 liter	0401 10 10 9000
0401 10 90	-- Andra slag	0401 10 90 9000
0401 20	– Med en fetthalt av mer än 1 viktprocent men högst 6 viktprocent:	
	-- Högst 3 viktprocent:	
0401 20 11	--- I förpackningar med ett innehåll av högst 2 liter:	
	---- Med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent:	0401 20 11 9100
	---- Med en fetthalt av mer än 1,5 viktprocent	0401 20 11 9500
0401 20 19	--- Andra slag:	
	---- Med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent	0401 20 19 9100
	---- Med en fetthalt av mer än 1,5 viktprocent	0401 20 19 9500
	-- Mer än 3 viktprocent:	
0401 20 91	--- I förpackningar med ett innehåll av högst 2 liter	0401 20 91 9000
0401 20 99	--- Andra slag	0401 20 99 9000
0401 30	– Med en fetthalt av mer än 6 viktprocent:	
	-- Högst 21 viktprocent:	
0401 30 11	--- I förpackningar med ett innehåll av högst 2 liter:	
	---- Med en fetthalt av:	
	----- Mer än 10 viktprocent men högst 17 viktprocent	0401 30 11 9400
	----- Mer än 17 viktprocent	0401 30 11 9700
0401 30 19	--- Andra slag:	
	---- Med en fetthalt av mer än 17 viktprocent	0401 30 19 9700
	-- Mer än 21 viktprocent men högst 45 viktprocent:	
0401 30 31	--- I förpackningar med ett innehåll av högst 2 liter:	
	---- Med en fetthalt av:	
	----- Högst 35 viktprocent	0401 30 31 9100
	----- Mer än 35 viktprocent men högst 39 viktprocent	0401 30 31 9400
	----- Mer än 39 viktprocent	0401 30 31 9700
0401 30 39	--- Andra slag:	
	---- Med en fetthalt av:	
	----- Högst 35 viktprocent	0401 30 39 9100
	----- Mer än 35 viktprocent men högst 39 viktprocent	0401 30 39 9400
	----- Mer än 39 viktprocent	0401 30 39 9700
	-- Mer än 45 viktprocent:	

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0401 30 91	--- I förpackningar med ett innehåll av högst 2 liter: ---- Med en fetthalt av: ----- Högst 68 viktprocent ----- Mer än 68 viktprocent	0401 30 91 9100 0401 30 91 9500
0401 30 99	--- Andra slag: ---- Med en fetthalt av: ----- Högst 68 viktprocent ----- Mer än 68 viktprocent	0401 30 99 9100 0401 30 99 9500
0402	Mjölk och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmel ⁽⁸⁾ :	
ex 0402 10	- I form av pulver eller granulat eller i annan fast form, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent ⁽¹¹⁾ : -- Inte försatta med socker eller annat sötningsmedel ⁽¹³⁾ :	
0402 10 11	--- I förpackningar med en nettovikt av högst 2,5 kg	0402 10 11 9000
0402 10 19	--- Andra slag -- Andra ⁽¹⁴⁾ :	0402 10 19 9000
0402 10 91	--- I förpackningar med en nettovikt av högst 2,5 kg	0402 10 91 9000
0402 10 99	--- Andra slag - I form av pulver eller granulat eller i annan fast form, med en fetthalt av mer än 1,5 viktprocent ⁽¹¹⁾ :	0402 10 99 9000
ex 0402 21	-- Inte försatta med socker eller annat sötningsmedel ⁽¹³⁾ : --- Med en fetthalt av högst 27 viktprocent:	
0402 21 11	---- I förpackningar med en nettovikt av högst 2,5 kg: ----- Med en fetthalt av: ----- Högst 11 viktprocent ----- Mer än 11 viktprocent men högst 17 viktprocent ----- Mer än 17 viktprocent men högst 25 viktprocent ----- Mer än 25 viktprocent ---- Andra slag:	0402 21 11 9200 0402 21 11 9300 0402 21 11 9500 0402 21 11 9900
0402 21 17	----- Med en fetthalt av högst 11 viktprocent	0402 21 17 9000
0402 21 19	----- Med en fetthalt av mer än 11 viktprocent men högst 27 viktprocent: ----- Högst 17 viktprocent ----- Mer än 17 viktprocent men högst 25 viktprocent ----- Mer än 25 viktprocent --- Med en fetthalt av mer än 27 viktprocent:	0402 21 19 9300 0402 21 19 9500 0402 21 19 9900

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0402 21 91	---- I förpackningar med en nettovikt av högst 2,5 kg: ----- Med en fetthalt av: ----- Högst 28 viktprocent ----- Mer än 28 viktprocent men högst 29 viktprocent ----- Mer än 29 viktprocent men högst 45 viktprocent ----- Mer än 45 viktprocent	0402 21 91 9100 0402 21 91 9200 0402 21 91 9350 0402 21 91 9500
0402 21 99	---- Andra slag: ----- Med en fetthalt av: ----- Högst 28 viktprocent ----- Mer än 28 viktprocent men högst 29 viktprocent ----- Mer än 29 viktprocent men högst 41 viktprocent ----- Mer än 41 viktprocent men högst 45 viktprocent ----- Mer än 45 viktprocent men högst 59 viktprocent ----- Mer än 59 viktprocent men högst 69 viktprocent ----- Mer än 69 viktprocent men högst 79 viktprocent ----- Mer än 79 viktprocent	0402 21 99 9100 0402 21 99 9200 0402 21 99 9300 0402 21 99 9400 0402 21 99 9500 0402 21 99 9600 0402 21 99 9700 0402 21 99 9900
ex 0402 29	-- Andra ⁽¹⁴⁾: --- Med en fetthalt av högst 27 viktprocent: ---- Andra slag:	
0402 29 15	----- I förpackningar med en nettovikt av högst 2,5 kg: ----- Med en fetthalt av: ----- Högst 11 viktprocent ----- Mer än 11 viktprocent men högst 17 viktprocent ----- Mer än 17 viktprocent men högst 25 viktprocent ----- Mer än 25 viktprocent	0402 29 15 9200 0402 29 15 9300 0402 29 15 9500 0402 29 15 9900
0402 29 19	----- Andra slag: ----- Med en fetthalt av: ----- Mer än 11 viktprocent men högst 17 viktprocent ----- Mer än 17 viktprocent men högst 25 viktprocent ----- Mer än 25 viktprocent --- Med en fetthalt av mer än 27 viktprocent:	0402 29 19 9300 0402 29 19 9500 0402 29 19 9900
0402 29 91	---- I förpackningar med en nettovikt av högst 2,5 kg	0402 29 91 9000
0402 29 99	---- Andra slag: ----- Med en fetthalt av: ----- Högst 41 viktprocent ----- Mer än 41 viktprocent – Andra slag:	0402 29 99 9100 0402 29 99 9500

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0402 91	-- Inte försatta med socker eller annat sötningsmedel ⁽¹³⁾ :	
0402 91 10	--- Med en fetthalt av 8 viktprocent:	
	---- Med en torrsubstanshalt exklusive fett av 15 % eller mer och med en fetthalt av mer än 7,4 viktprocent	0402 91 10 9370
0402 91 30	--- Med en fetthalt av mer än 8 viktprocent men högst 10 viktprocent:	
	---- Med en torrsubstanshalt exklusive fett av 15 % eller mer	0402 91 30 9300
	--- Med en fetthalt av mer än 45 viktprocent:	
0402 91 99	---- Andra slag	0402 91 99 9000
0402 99	-- Andra ⁽¹⁴⁾ :	
0402 99 10	--- Med en fetthalt av 9,5 viktprocent:	
	---- Med en sackaroshalt av 40 viktprocent eller mer, med en torrsubstanshalt exklusive fett av 15 % eller mer och med en fetthalt av mer än 6,9 viktprocent	0402 99 10 9350
	--- Med en fetthalt av mer än 9,5 viktprocent men högst 45 viktprocent:	
0402 99 31	---- I förpackningar med en nettovikt av högst 2,5 kg:	
	----- Med en fetthalt av högst 21 viktprocent:	
	----- Med en sackaroshalt av 40 viktprocent eller mer, med en torrsubstanshalt exklusive fett av 15 % eller mer	0402 99 31 9150
	----- Med en fetthalt av mer än 21 viktprocent men högst 39 viktprocent	0402 99 31 9300
	----- Med en fetthalt av mer än 39 viktprocent	0402 99 31 9500
0402 99 39	---- Andra slag:	
	----- Med en fetthalt av högst 21 viktprocent med en sackaroshalt av 40 viktprocent eller mer, med en torrsubstanshalt exklusive fett av 15 % eller mer	0402 99 39 9150
ex 0403	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:	
ex 0403 90	- Andra slag:	
	-- Varken smaksatta eller innehållande frukt eller kakao:	
	--- I form av pulver eller granulat eller i annan fast form ⁽⁸⁾ ⁽¹²⁾ :	
	---- Inte försatta med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av ⁽¹⁾ :	
0403 90 11	----- Högst 1,5 viktprocent	0403 90 11 9000
0403 90 13	----- Mer än 1,5 viktprocent men högst 27 viktprocent:	
	----- Högst 11 viktprocent	0403 90 13 9200
	----- Mer än 11 viktprocent, men högst 17 viktprocent	0403 90 13 9300
	----- Mer än 17 viktprocent, men högst 25 viktprocent	0403 90 13 9500
	----- Mer än 25 viktprocent	0403 90 13 9900
0403 90 19	----- Mer än 27 viktprocent	0403 90 19 9000
	---- Andra, med en fetthalt av ⁽⁴⁾ :	

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0403 90 33	----- Mer än 1,5 viktprocent, men högst 27 viktprocent: ----- Mer än 11 viktprocent, men högst 25 viktprocent ----- Mer än 25 viktprocent --- Andra: ---- Inte försatta med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av ⁽¹⁾ :	0403 90 33 9400 0403 90 33 9900
0403 90 51	----- Högst 3 viktprocent: ----- Högst 1,5 viktprocent	0403 90 51 9100
0403 90 59	----- Mer än 6 viktprocent: ----- Mer än 17 viktprocent men inte mer än 21 viktprocent ----- Mer än 21 viktprocent men inte mer än 35 viktprocent ----- Mer än 35 viktprocent men inte mer än 39 viktprocent ----- Mer än 39 viktprocent men inte mer än 45 viktprocent ----- Mer än 45 viktprocent	0403 90 59 9170 0403 90 59 9310 0403 90 59 9340 0403 90 59 9370 0403 90 59 9510
ex 0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjölkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:	
0404 90	- Andra slag: -- Inte försatta med socker eller andra sötningsmedel och med en fetthalt av ⁽¹⁾ :	
ex 0404 90 21	--- Högst 1,5 viktprocent: ---- I pulver eller granulat med en vattenhalt på högst 5 % och en mjölkproteinhalt i torrsubstansen exklusive fett av: ----- Mer än 29 viktprocent men högst 34 viktprocent ----- Mer än 34 viktprocent	0404 90 21 9120 0404 90 21 9160
0404 90 23	--- Mer än 1,5 men högst 27 viktprocent ⁽⁸⁾ : ---- I pulver eller granulat: ----- Med en fetthalt av: ----- Högst 11 viktprocent ----- Mer än 11 men högst 17 viktprocent ----- Mer än 17 men högst 25 viktprocent ----- Mer än 25 viktprocent	0404 90 23 9120 0404 90 23 9130 0404 90 23 9140 0404 90 23 9150
ex 0404 90 29	--- Mer än 27 viktprocent ⁽⁸⁾ : ---- I pulver eller granulat, med en fetthalt av: ----- Högst 28 viktprocent ----- Mer än 28 men högst 29 viktprocent ----- Mer än 29 men högst 45 viktprocent ----- Mer än 45 viktprocent -- Andra med en fetthalt av ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾ :	0404 90 29 9110 0404 90 29 9115 0404 90 29 9125 0404 90 29 9140

KN-nr	Varuslag	Produktkod
0404 90 81	--- Högst 1,5 viktprocent: ---- I pulver eller granulat	0404 90 81 9100
ex 0404 90 83	--- Mer än 1,5 viktprocent men högst 27 viktprocent: ---- I pulver eller granulat: ----- Med en fetthalt av: ----- Högst 11 viktprocent ----- Mer än 11 men högst 17 viktprocent ----- Mer än 17 men högst 25 viktprocent ----- Mer än 25 viktprocent ---- Annat, än i form av pulver eller granulat: ----- Med en sackaroshalt av 40 viktprocent eller mer, med en torrs substanshalt exklusive fett av 15 viktprocent eller mer och med en fetthalt av mer än 6,9 viktprocent	0404 90 83 9110 0404 90 83 9130 0404 90 83 9150 0404 90 83 9170 0404 90 83 9936
ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk; bredbara smörfettprodukter:	
0405 10	- Smör: -- Med en fetthalt av högst 85 viktprocent: --- Naturligt smör:	
0405 10 11	---- I förpackningar med en nettovikt av högst 1 kg: ----- Med en fetthalt av: ----- Lika med eller högre än 80 men högst 82 viktprocent ----- Lika med eller högre än 82 viktprocent	0405 10 11 9500 0405 10 11 9700
0405 10 19	---- Annat: ----- Med en fetthalt av: ----- Lika med eller högre än 80 men högst 82 viktprocent ----- Lika med eller högre än 82 viktprocent	0405 10 19 9500 0405 10 19 9700
0405 10 30	--- Rekombinerat smör: ---- I förpackningar med en nettovikt på högst 1 kg: ----- Med en fetthalt av: ----- Lika med eller högre än 80 men högst 82 viktprocent ----- Lika med eller högre än 82 viktprocent ---- Annat: ----- Med en fetthalt av: ----- Lika med eller högre än 82 viktprocent	0405 10 30 9100 0405 10 30 9300 0405 10 30 9700

[illegible]

KN-nr	Varuslag	Kompletterande krav för utnyttjande av produktkoden		Produktkod
		Maximal vattenhalt uttryckt i viktprocent (%)	Minimifetthalten i torrsubstansen uttryckt i procent (%)	
ex 0406 20 ex 0406 20 90	----- 19 viktprocent eller mer men mindre än 39 viktprocent	57	19	0406 10 20 9630
	----- Annan med en vattenhalt beräknad på den fettfria substansen av:			
	----- Mer än 47 viktprocent men högst 52 viktprocent	40	39	0406 10 20 9640
	----- Mer än 52 viktprocent men högst 62 viktprocent	50	39	0406 10 20 9650
	----- Mer än 62 viktprocent			0406 10 20 9660
	---- Med en vattenhalt beräknad på den fettfria substansen av mer än 72 viktprocent:			
	---- Ost av crème fraîche med en vattenhalt beräknad på den fettfria substansen av mer än 77 viktprocent men högst 83 viktprocent och en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
	----- 60 viktprocent eller mer men mindre än 69 viktprocent	60	60	0406 10 20 9830
	----- 69 viktprocent eller mer	59	69	0406 10 20 9850
	----- Annan			0406 10 20 9870
	---- Annan			0406 10 20 9900
	- Riven eller pulveriserad ost av alla slag:			
	-- Annan:			
	--- Ost tillverkad av vassle			0406 20 90 9100
	--- Annan:			
	---- Med en fetthalt av mer än 20 viktprocent, med en laktoshalt av mindre än 5 viktprocent och en torrsubstanshalt av:			
	----- 60 viktprocent eller mer men mindre än 80 viktprocent	40	34	0406 20 90 9913
	----- 80 viktprocent eller mer men mindre än 85 viktprocent	20	30	0406 20 90 9915
	----- 85 viktprocent eller mer men mindre än 95 viktprocent	15	30	0406 20 90 9917
ex 0406 30	----- 95 viktprocent eller mer	5	30	0406 20 90 9919
	----- Annan			0406 20 90 9990
	- Smältost, inte riven eller pulveriserad:			
	-- Annan:			
	--- Med en fetthalt av högst 36 viktprocent och med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
ex 0406 30 31	---- Högst 48 viktprocent:			
	----- Med en torrsubstanshalt av:			
	----- 40 viktprocent eller mer men mindre än 43 viktprocent och med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
	----- Mindre än 20 viktprocent	60		0406 30 31 9710
	----- 20 viktprocent eller mer	60	20	0406 30 31 9730

KN-nr	Varuslag	Kompletterande krav för utnyttjande av produktkoden		Produktkod
		Maximal vattenhalt uttryckt i viktprocent (%)	Minimifetthalten i torrsubstansen uttryckt i procent (%)	
ex 0406 30 39	----- 43 viktprocent eller mer och med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
	----- Mindre än 20 viktprocent	57		0406 30 31 9910
	----- 20 viktprocent eller mer men mindre än 40 viktprocent	57	20	0406 30 31 9930
	----- 40 viktprocent eller mer	57	40	0406 30 31 9950
	---- Mer än 48 viktprocent:			
	----- Med en torrsubstanshalt av:			
	----- 40 viktprocent eller mer men mindre än 43 viktprocent	60	48	0406 30 39 9500
	----- 43 viktprocent eller mer men mindre än 46 viktprocent	57	48	0406 30 39 9700
	----- 46 viktprocent eller mer och med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
	----- Mindre än 55 viktprocent	54	48	0406 30 39 9930
ex 0406 30 90	----- 55 viktprocent eller mer	54	55	0406 30 39 9950
	--- Med en fetthalt av mer än 36 viktprocent	54	79	0406 30 90 9000
ex 0406 40	- Blåmögelost och annan ost med marmoreringar vilka framställts genom användning av <i>Penicillium roqueforti</i> :			
ex 0406 40 50	-- Gorgonzola	53	48	0406 40 50 9000
ex 0406 40 90	-- Annan	50	40	0406 40 90 9000
ex 0406 90	- Annan ost:			
	-- Annan:			
ex 0406 90 13	--- Emmentaler	40	45	0406 90 13 9000
ex 0406 90 15	--- Gruyère, Sbrinz:			
	---- Gruyère	38	45	0406 90 15 9100
ex 0406 90 17	--- Bergkäse, Appenzell:			
	---- Bergkäse	38	45	0406 90 17 9100
ex 0406 90 21	--- Cheddar	39	48	0406 90 21 9900
ex 0406 90 23	--- Edamer	47	40	0406 90 23 9900
ex 0406 90 25	--- Tilsiter	47	45	0406 90 25 9900
ex 0406 90 27	--- Butterkäse	52	45	0406 90 27 9900
ex 0406 90 32	--- Feta ⁽³⁾ :			
	---- Tillverkad av endast fårmjolk eller får- och getmjolk:			
	----- Med en vattenhalt beräknad på den fett fria substansen av högst 72 viktprocent	56	43	0406 90 32 9119
ex 0406 90 35	--- Kefalo-Tyri:			
	---- Tillverkad av endast fårmjolk och/eller getmjolk	38	40	0406 90 35 9190
	---- Annan	38	40	0406 90 35 9990

KN-nr	Varuslag	Kompletterande krav för utnyttjande av produktkoden		Produktkod
		Maximal vattenhalt uttryckt i viktprocent (%)	Minimifetthalten i torrsubstansen uttryckt i procent (%)	
ex 0406 90 37	--- Finlandia --- Annan: ---- Annan: ----- Med en fetthalt av högst 40 viktprocent och med en vattenhalt i den fettfria substansen av: ----- Högst 47 viktprocent:	40	45	0406 90 37 9000
ex 0406 90 61	----- Grana Padano, Parmigiano Reggiano	35	32	0406 90 61 9000
ex 0406 90 63	----- Flore Sardo, Pecorino:			
	----- Tillverkad av endast fårmjolk	35	36	0406 90 63 9100
	----- Annan	35	36	0406 90 63 9900
ex 0406 90 69	----- Annan:			
	----- Ost tillverkad av vassle			0406 90 69 9100
	----- Annan	38	30	0406 90 69 9910
	----- Mer än 47 viktprocent men högst 72:			
ex 0406 90 73	----- Provolone	45	44	0406 90 73 9900
ex 0406 90 75	----- Asiago, Caciocavallo, Montasio, Ragusano	45	39	0406 90 75 9900
ex 0406 90 76	----- – Danbo, Fontal, Fontina, Fynbo, Havarti, Maribo, Samsø:			
	----- Med en fetthalt på torrsubstansen av 45 viktprocent eller mer men mindre än 55 viktprocent:			
	----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av 50 viktprocent eller mer men mindre än 56 viktprocent	50	45	0406 90 76 9300
	----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av 56 viktprocent eller mer	44	45	0406 90 76 9400
	----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av 55 viktprocent eller mer	46	55	0406 90 76 9500
ex 0406 90 78	----- Gouda:			
	----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av mindre än 48 viktprocent	50	20	0406 90 78 9100
	----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av 48 viktprocent eller mer men mindre än 55 viktprocent	45	48	0406 90 78 9300
	----- Annan:	45	55	0406 90 78 9500
ex 0406 90 79	----- Esrom, Italico, Kernhem, Saint-Nectaire, Saint-Paulin, Taleggio	56	40	0406 90 79 9900
ex 0406 90 81	----- Cantal, Cheshire, Wensleydale, Lancashire, Double Gloucester, Blarney, Colby, Monterey	44	45	0406 90 81 9900
ex 0406 90 85	----- Kefalograviera, kaseri:			
	----- Med en vattenhalt av högst 40 viktprocent	40	39	0406 90 85 9930
	----- Med en vattenhalt av mer än 40 viktprocent men av högst 45 viktprocent	45	39	0406 90 85 9970

KN-nr	Varuslag	Kompletterande krav för utnyttjande av produktkoden		Produktkod
		Maximal vattenhalt uttryckt i viktprocent (%)	Minimifetthalten i torrsubstansen uttryckt i procent (%)	
ex 0406 90 86	----- Annan			0406 90 85 9999
	----- Annan ost med en vattenhalt i den fettfria substansen av:			
	----- Mer än 47 viktprocent men högst 52 viktprocent:			
	----- Ost tillverkade av vassle			0406 90 86 9100
	----- Annan, med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
ex 0406 90 87	----- Mindre än 5 viktprocent	52		0406 90 86 9200
	----- 5 viktprocent eller mer men mindre än 19 viktprocent	51	5	0406 90 86 9300
	----- 19 viktprocent eller mer men mindre än 39 viktprocent	47	19	0406 90 86 9400
	----- 39 viktprocent eller mer	40	39	0406 90 86 9900
	----- Mer än 52 viktprocent men högst 62 viktprocent:			
	----- Ost tillverkad av vassle, utom Manouri			0406 90 87 9100
	----- Annan, med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
	----- Mindre än 5 viktprocent	60		0406 90 87 9200
	----- 5 viktprocent eller mer men mindre än 19 viktprocent	55	5	0406 90 87 9300
	----- 19 viktprocent eller mer men mindre än 40 viktprocent	53	19	0406 90 87 9400
	----- 40 viktprocent eller mer:			
	----- Idiazabal, Manchego och Roncal, tillverkade av endast färmjolk	45	45	0406 90 87 9951
	----- Maasdam	45	45	0406 90 87 9971
	----- Manouri	43	53	0406 90 87 9972
	----- Hushållsost	46	45	0406 90 87 9973
ex 0406 90 88	----- Murukoloinen	41	50	0406 90 87 9974
	----- Gräddost	39	60	0406 90 87 9975
	----- Annan	47	40	0406 90 87 9979
	----- Med mer än 62 viktprocent men högst 72 viktprocent:			
	----- Ost tillverkad av vassle			0406 90 88 9100
	----- Annan:			
	----- Med en fetthalt beräknad på torrsubstansen av:			
	----- 10 viktprocent eller mer men mindre än 19 viktprocent	60	10	0406 90 88 9300
	----- 40 viktprocent eller mer:			
	----- Akawi	55	40	0406 90 88 9500

(¹) Om den produkt som omfattas av detta undernummer är försatt med vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle skall andelen vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle inte tas med i beräkningen av bidragsbeloppet.

Produkterna får innehålla små tillsatser av andra substanser än mjölkprodukter som krävs för tillverkningen eller konserveringen. Om tillsatserna utgör högst 0,5 viktprocent av hela produkten skall de tas med i beräkningen av bidraget. Om andelen tillsatser emellertid överskrider 0,5 viktprocent av hela produkten skall de inte tas med i beräkningen av bidraget.

Om en produkt som omfattas av detta undernummer består av permeat skall exportbidrag inte beviljas.

Då tullbehandlingen avslutas skall sökanden på den deklaration som är avsedd för detta ange om produkten består av permeat och om den är försatt med andra substanser än mjölkprodukter, vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle, och i förekommande fall

- den maximala halten i viktprocent av andra substanser än mjölkprodukter, vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle som tillsatts per 100 kg av den färdiga produkten, särskilt
- laktoshalten i den tillsatta vasslen.

(²) Utgår genom förordning (EG) nr 2287/2000 (EGT L 260, 14.10.2000, s. 22).

(³) Om produkten innehåller kasein eller kaseinater som tillsatts före eller under bearbetningen skall bidrag inte beviljas. Då tullbehandlingen avslutas skall sökanden på den deklaration som är avsedd för detta ange om produkten är försatt med kasein eller kaseinater.

(⁴) Bidraget per 100 kg av produkter enligt detta undernummer skall vara lika med summan av följande faktorer:

- a) Det belopp per 100 kilogram som anges, multiplicerat med den procent mjölkprodukter som 100 kg av produkten innehåller. Produkterna får innehålla små mängder tillsatser av andra substanser än mjölkprodukter som krävs för tillverkningen eller konserveringen. Om tillsatserna utgör högst 0,5 viktprocent av hela produkten skall de tas med i beräkningen av bidraget. Om andelen tillsatser emellertid överskrider 0,5 viktprocent av hela produkten skall de inte tas med i beräkningen av bidraget.

Om produkten är försatt med vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle skall det belopp per kilogram som anges multipliceras med andelen mjölkprodukter med avdrag för vikten av försatt vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle som 100 kg av produkten innehåller.

- b) En faktor som beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 16.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1282/2006 (EGT L 234, 29.8.2006, s. 4).

Då tullbehandlingen avslutas skall sökanden på den deklaration som är avsedd för detta ange om produkten består av permeat och om den är försatt med andrasubstanser än mjölkprodukter, vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle, och i förekommande fall

den maximala halten i viktprocent av sackaros, andra substanser än mjölkprodukter, vassle, laktos, kasein, kaseinater, permeat, produkter med KN-nummer 3504 eller produkter utvunna ur vassle som tillsatts per 100 kg av den färdiga produkten, särskilt

laktoshalten i den tillsatta vasslen.

Om produktens andel av mjölkprodukter består av permeat skall exportbidrag inte beviljas.

(⁵) Utgår genom förordning (EG) nr 707/98 (EGT L 98, 31.3.1998, s. 11).

(⁶) Utgår genom förordning (EG) nr 823/96 (EGT L 111, 4.5.1996, s. 9).

(⁷) a) För ost som presenteras i behållare som också innehåller konserverande vätska, särskilt saltlake, skall bidraget beviljas för nettovikten med avdrag för vikten av vätskan.

- b) Plastfolie, paraffin, aska och vax som används som förpackning skall inte räknas med i produktens nettovikt för bidragssyften.

c) Om osten presenteras i plastfolie och den angivna nettovikten omfattar plastfolien skall bidragsbeloppet minskas med 0,5 %.

När tullformalitetserna avslutas skall den sökande ange att osten är förpackad i plastfolie och huruvida den angivna nettovikten omfattar plastfoliens vikt eller inte.

d) Om osten presenteras i paraffin eller aska och den angivna nettovikten omfattar paraffinet eller askan skall bidragsbeloppet minskas med 2 %.

När tullformalitetserna avslutas skall den sökande ange att osten är förpackad i paraffin eller aska och huruvida den angivna nettovikten omfattar paraffinet eller askans vikt eller inte.

e) Om osten presenteras i vax skall den sökande när tullformalitetserna avslutas i sin deklaration ange ostens nettovikt utan vaxhölje.

(⁸) Om mjölkproteinhalten (kvävehalten $\times 6,38$) i den fettfria mjölktorrs substansen i en produkt med detta nummer är lägre än 34 %, skall inte något bidrag beviljas. Om pulverprodukter med detta nummer har en vattenhalt på över 5 % skall inte något bidrag beviljas.

Då tullbehandlingen avslutas skall sökanden på avsedd deklaration ange lägsta mjölkproteinhalt i den fettfria mjölktorrs substansen och, för pulverprodukter, högsta vattenhalt.

(⁹) Utgår genom förordning (EG) nr 2287/2000 (EGT L 260, 14.10.2000, s. 22).

(¹⁰) a) Om produkten innehåller andra ingredienser än mjölkämnen, förutom kryddor eller örter, som till exempel skinka, nötter, räkor, lax, oliver eller russin, skall bidragsbeloppet minskas med 10 %.

När tullformalitetserna avslutas skall den sökande på den deklarationsblankett som är avsedd för detta ändamål ange att sådana andra ingredienser än mjölkämnen har tillsatts.

- b) Om produkten innehåller örter eller kryddor, till exempel senap, basilika, vitlök eller oregano, skall bidragsbeloppet minskas med 1 %.

När tullformalitetserna avslutas skall den sökande på den deklarationsblankett som är avsedd för detta ändamål ange att örter eller kryddor har tillsatts.

- c) Om produkten innehåller kasein, kaseinater, vassle eller produkter utvunna ur vassle, laktos, permeat eller produkter med KN-nummer 3504, skall det vid beräkning av bidraget inte tas hänsyn till kasein, kaseinater, vassle eller produkter utvunna ur vassle (med undantag vasslesmör enligt KN-nummer 0405 10 50), laktos, permeat eller produkter med KN-nummer 3504.
Vid tullbehandlingen skall sökanden på den deklaration som är avsedd för detta ange om produkten har tillsatts kasein, kaseinater, vassle eller produkter utvunna ur vassle, laktos, permeat eller produkter med KN-nummer 3504, och i förekommande fall, den maximala halten i viktprocent av kasein, kaseinater, vassle eller produkter utvunna ur vassle (i förekommande fall med angivande av andelen vasslesmör), laktos, permeat eller produkter med KN-nummer 3504 som tillsatts per 100 kg av den färdiga produkten.
- d) Produkterna får innehålla tillsatser av andra substanser än mjölkprodukter som krävs för tillverkningen eller konserveringen, t.ex. salt, löpe eller mögelsvamp.
- ⁽¹¹⁾ Bidraget för fryst, koncentrerad mjölk är detsamma som för produkter enligt KN-nummer 0402 91 eller 0402 99.
- ⁽¹²⁾ Bidragen för frysta produkter i naturligt tillstånd enligt KN-nummer 0403 90 11 till 0403 90 39 är desamma som för produkter enligt KN-nummer 0403 90 51 till 0403 90 69.
- ⁽¹³⁾ Produkterna får innehålla små mängder tillsatser av andra substanser än mjölkprodukter som krävs för tillverkningen eller konserveringen. Om tillsatserna utgör högst 0,5 viktprocent av hela produkten skall de tas med i beräkningen av bidraget. Om andelen tillsatser emellertid överskrider 0,5 viktprocent av hela produkten skall de inte tas med i beräkningen av bidraget. Då tullbehandlingen avslutas skall sökanden på den deklaration som är avsedd för detta ange om produkten är försatt med andra substanser än mjölkprodukter, och i förekommande fall den maximala halten i viktprocent av andra substanser än mjölkprodukter som tillsatts per 100 kg av den färdiga produkten.
- ⁽¹⁴⁾ Bidraget per 100 kg av produkter enligt detta undernummer skall vara lika med summan av följande faktorer:
- a) Det belopp per 100 kilogram som anges, multiplicerat med den procent mjölkprodukter som 100 kg av produkten innehåller. Produkterna får innehålla små mängder tillsatser av andra substanser än mjölkprodukter som krävs för tillverkningen eller konserveringen. Om tillsatserna utgör högst 0,5 viktprocent av hela produkten skall de tas med i beräkningen av bidraget. Om andelen tillsatser emellertid överskrider 0,5 viktprocent av hela produkten skall de inte tas med i beräkningen av bidraget.
- b) En faktor som beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 16.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1282/2006 (EGT L 234, 29.8.2006, s. 4). Då tullbehandlingen avslutas skall sökanden på den deklaration som är avsedd för detta ange den maximala halten i viktprocent av sackaros och om produkten är försatt med andra substanser än mjölkprodukter, och i förekommande fall den maximala halten i viktprocent av andra substanser än mjölkprodukter som tillsatts per 100 kg av den färdiga produkten.
- ⁽¹⁵⁾ Produkterna får innehålla små mängder tillsatser av andra substanser än mjölkprodukter som krävs för tillverkningen eller konserveringen. Om tillsatserna utgör högst 0,5 viktprocent av hela produkten skall de tas med i beräkningen av bidraget. Om andelen tillsatser emellertid överskrider 0,5 viktprocent av hela produkten skall de inte tas med i beräkningen av bidraget. Då tullbehandlingen avslutas skall sökanden på den deklaration som är avsedd för detta ange om produkten har tillsatts, och i förekommande fall den maximala halten av dessa tillsatser.
-

10. Vitsocker och råsocker i obearbetad form

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1701	Socker från sockerrör eller sockerbeter samt kemiskt ren sackaros, i fast form:	
	– Råsocker utan tillsats av aromämnen eller färgämnen:	
ex 1701 11	-- Socker från sockerrör:	
ex 1701 11 90	--- Annat:	
	---- Kandisocker	1701 11 90 9100
	---- Annat råsocker:	
	----- I förpackningar med en nettovikt av högst 5 kg	1701 11 90 9910
ex 1701 12	-- Socker från sockerbeter:	
ex 1701 12 90	--- Annat:	
	---- Kandisocker	1701 12 90 9100
	---- Annat råsocker:	
	----- I förpackningar med en nettovikt av högst 5 kg	1701 12 90 9910
	– Andra slag:	
1701 91 00	-- Med tillsats av aromämnen eller färgämnen	1701 91 00 9000
ex 1701 99	-- Annat:	
1701 99 10	--- Vitt socker:	
	---- Kandisocker	1701 99 10 9100
	---- Annat:	
	----- Med en total vikt av högst 10 ton	1701 99 10 9910
	----- Annat	1701 99 10 9950
ex 1701 99 90	--- Annat:	
	---- Innehållande andra tillsatta ämnen än aromämnen eller färgämnen	1701 99 90 9100

11. Sirap och andra sockerlösningar samt andra sockerprodukter

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör:	
ex 1702 40	– Druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen, med undantag av invertsocker:	
ex 1702 40 10	-- Isoglukos:	
	--- Innehållande 41 viktprocent eller mer fruktos beräknat på torrsubstansen	1702 40 10 9100
1702 60	– Annan fruktsocker samt sirap och andra lösningar av fruktsocker, innehållande över 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen med undantag av invertsocker:	
1702 60 10	-- Isoglukos	1702 60 10 9000
1702 60 95	-- Annat	1702 60 95 9000
ex 1702 90	– Andra slag, inbegripet invertsocker och andra socker- och sockersirapsblandningar innehållande 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen:	
1702 90 30	-- Isoglukos	1702 90 30 9000
	-- Sockerkulör:	
1702 90 71	--- Innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen	1702 90 71 9000
ex 1702 90 95	-- Andra:	
	--- Konstgjord honung, även blandad med naturlig honung	1702 90 95 9100
	--- Annat än sorbos	1702 90 95 9900
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:	
ex 2106 90	– Andra slag:	
	-- Aromatiserade eller färgade sockerlösningar:	
2106 90 30	--- Av isoglukos	2106 90 30 9000
	--- Andra:	
2106 90 59	---- Andra	2106 90 59 9000"

BILAGA II

"BILAGA II

KODER FÖR DESTINATIONER VID EXPORTBIDRAG

- A00 Alla destinationer (tredje land, andra territorier, proviantering och bestämmelseorter som behandlas som export från gemenskapen).
- A01 Andra destinationer.
- A02 Alla destinationer med undantag av Amerikas förenta stater.
- A03 Alla destinationer med undantag av Schweiz.
- A04 Alla tredje länder.
- A05 Andra tredje länder.
- A10 **Efta-länder (Europeiska frihandelssammanslutningen)**
- Island, Norge, Liechtenstein, Schweiz.
- A11 **AVS-länder (Länder i Afrika, Västindien och Stilla havet, som har undertecknat Lomékonventionen)**
- Angola, Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Kamerun, Kap Verde, Centralafrikanska republiken, Komorena (med undantag av Mayotte), Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Elfenbenskusten, Djibouti, Dominica, Etiopien, Fiji, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Guinea, Guinea-Bissau, Ekvatorialguinea, Guyana, Haiti, Jamaica, Kenya, Kiribati, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauritius, Mauretanien, Moçambique, Namibia, Niger, Nigeria, Uganda, Papua Nya Guinea, Dominikanska republiken, Rwanda, Saint Kitts och Nevis, Saint Vincent och Grenadinerna, Saint Lucia, Salomonöarna, Västra Samoa, São Tomé och Príncipe, Senegal, Seychellerna, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Surinam, Swaziland, Tanzania, Tchad, Togo, Tonga, Trinidad och Tobago, Tuvalu, Vanuatu, Zambia, Zimbabwe.
- A12 **Länder och territorier i Medelhavsområdet**
- Ceuta och Melilla, Gibraltar, Turkiet, Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien, samt Kosovo enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution nr 1244/99, Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten, Libanon, Syrien, Israel, Västbanken/Gazaremsan, Jordanien.
- A13 **OPEC-länder (Organisationen för oljeexporterande länder)**
- Algeriet, Libyen, Nigeria, Gabon, Venezuela, Irak, Iran, Saudiarabien, Kuwait, Qatar, Förenade Arabemiraten, Indonesien.
- A14 **ASEAN-länder (Sydostasiatiska nationernas förbund)**
- Myanmar, Thailand, Laos, Vietnam, Indonesien, Malaysia, Brunei, Singapore, Filippinerna.
- A15 **Länder i Latinamerika**
- Mexiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Haiti, Dominikanska republiken, Colombia, Venezuela, Ecuador, Peru, Brasilien, Chile, Bolivia, Paraguay, Uruguay, Argentina.
- A16 **SAARC-länder (Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete)**
- Pakistan, Indien, Bangladesh, Maldiverna, Sri Lanka, Nepal, Bhutan.
- A17 **EES-länder (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) med undantag av Europeiska unionen**
- Island, Norge, Liechtenstein.

A18 CÖE-länder och territorier (Länderna och territorier i Central- och Östeuropa)

Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien, samt Kosovo enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution nr 1244/99, Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

A19 Nafta-länder (Nordamerikanska frihandelsavtalet)

Förenta staterna, Kanada, Mexiko.

A20 Mercosur-länder (Sydamerikanska gemensamma marknaden)

Brasilien, Paraguay, Uruguay, Argentina.

A21 NIC-länder (Nya industriländer i Asien)

Singapore, Republiken Korea, Taiwan, Hongkong.

A22 DAE-länder (Dynamiska ekonomier i Asien)

Thailand, Malaysia, Singapore, Republiken Korea, Taiwan, Hongkong.

A23 APEC-länder (Ekonomiska samarbetet i Asien och Stillahavsområdet)

Förenta staterna, Kanada, Mexiko, Chile, Thailand, Indonesien, Malaysia, Brunei, Singapore, Filippinerna, Kina, Republiken Korea, Japan, Taiwan, Hongkong, Australien, Papua Nya Guinea, Nya Zeeland.

A24 OSS-länder (Oberoende staters samvälde)

Ukraina, Vitryssland, Moldova, Ryssland, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan.

A25 OECD-länder, ej inbegripet EU (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling)

Island, Norge, Schweiz, Turkiet, Förenta staterna, Kanada, Mexiko, Republiken Korea, Japan, Australien, Australiska Oceanien, Nya Zeeland, Nyzeeländska Oceanien.

A26 Europeiska länder och territorier, med undantag av Europeiska unionen

Island, Norge, Liechtenstein, Schweiz, Färöarna, Andorra, Gibraltar, Heliga Stolen, Turkiet, Albanien, Ukraina, Vitryssland, Moldova, Ryssland, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien, samt Kosovo enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution nr 1244/99, Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

A27 Afrika (A28) (A29)

Länder och territorier i Nordafrika, övriga länder i Afrika.

A28 Länder och territorier i Nordafrika

Ceuta och Melilla, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten.

A29 Övriga länder i Afrika

Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Centralafrikanska republiken, Ekvatorialguinea, São Tomé och Príncipe, Gabon, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Burundi, Saint Helena och tillhörande områden, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Kenya, Uganda, Tanzania, Seychellerna och tillhörande områden, Brittiska territoriet i Indiska oceanen, Moçambique, Madagaskar, Mauritius, Komorenna, Mayotte, Zambia, Zimbabwe, Malawi, Sydafrika, Namibia, Botswana, Swaziland, Lesotho.

A30 Amerika (A31) (A32) (A33)

Nordamerika, Centralamerika och Antillerna, Sydamerika.

A31 Nordamerika

Amerikas förenta stater, Kanada, Grönland, Saint Pierre och Miquelon.

A32 Centralamerika och Antillerna

Mexiko, Bermuda, Guatemala, Belize, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Anguilla, Kuba, Saint Kitts och Nevis, Haiti, Bahamas, Turks- och Caicosöarna, Dominikanska republiken, Amerikanska Jungfruöarna, Antigua och Barbuda, Dominica, Caymanöarna, Jamaica, Saint Lucia, Saint Vincent, Brittiska Jungfruöarna, Barbados, Montserrat, Trinidad och Tobago, Grenada, Aruba, Nederländska Antillerna.

A33 Sydamerika

Colombia, Venezuela, Guyana, Surinam, Ecuador, Peru, Brasilien, Chile, Bolivia, Paraguay, Uruguay, Argentina, Falklandsöarna.

A34 Asien (A35) (A36)

Mellanöstern, övriga länder i Asien.

A35 Mellanöstern

Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Västbanken/Gazaremsan, Jordanien, Saudiarabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Förenade Arabemiraten, Oman, Yemen.

A36 Övriga länder i Asien

Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan, Afghanistan, Pakistan, Indien, Bangladesh, Maldiverna, Sri Lanka, Nepal, Bhutan, Myanmar, Thailand, Laos, Vietnam, Kambodja, Indonesien, Malaysia, Brunei, Singapore, Filippinerna, Mongoliet, Kina, Demokratiska folkrepubliken Korea, Republiken Korea, Japan, Taiwan, Hongkong, Macao.

A37 Oceanien och polarområdena (A38) (A39)

Australien och Nya Zeeland, övriga länder i Oceanien och polarområdena.

A38 Australien och Nya Zeeland

Australien, Australiska Oceanien, Nya Zeeland, Nyzeeländska Oceanien.

A39 Övriga länder i Oceanien och polarområdena

Papua Nya Guinea, Nauru, Salomonöarna, Tuvalu, Nya Kaledonien och tillhörande områden, Amerikanska Oceanien, Wallis och Futunaöarna, Kiribati, Pitcairn, Fiji, Vanuatu, Tonga, Västra Samoa, Nordmarianerna, Franska Polynesien, Mikronesiska federationen (Yap, Kosrae, Chuuk, Pohnpei), Marshallöarna, Palau, Polarområdena.

A40 Utomeuropeiska länder och territorier (ULT)

Franska Polynesien, Nya Kaledonien och tillhörande områden, Wallis och Futunaöarna, Franska Syd- och Antarktisterritorierna, Saint Pierre och Miquelon, Mayotte, Nederländska Antillerna, Aruba, Grönland, Anguilla, Caymanöarna, Falklandsöarna, Sydsandwichöarna och tillhörande områden, Turks- och Caicosöarna, Brittiska Jungfruöarna, Montserrat, Pitcairn, Saint Helena och tillhörande områden, Brittiska Antarktisterritoriet, Brittiska territoriet i Indiska oceanen.

A96 Kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland.

A97 Provanter och bestämmelseorter som behandlas som export från gemenskapen

De destinationer som anges i artiklarna 36, 44 och 45 i förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1345/2008

av den 23 december 2008

om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2136/89 om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner och handelsbeteckningar för konserverade sardiner och konserverade produkter av sardintyp

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 2.3, och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EG) nr 104/2000 är det möjligt att anta gemensamma handelsnormer för fiskeriprodukter i gemenskapen, särskilt för att underlätta handel som grundar sig på sund konkurrens. Dessa normer får särskilt omfatta märkning.
- (2) I rådets förordning (EEG) nr 2136/89⁽²⁾ föreskrivs om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner och handelsbeteckningar för konserverade sardiner och konserverade produkter av sardintyp i gemenskapen.
- (3) Det allt större utbudet av konserverade produkter i gemenskapen som saluförs och presenteras på samma sätt som konserverade sardiner gör det nödvändigt att tillhandahålla konsumenterna tillräcklig information om produkternas identitet och viktigaste egenskaper. Därför är det nödvändigt att ändra de nuvarande bestämmelserna om handelsbeteckningar för konserverade produkter som saluförs och presenteras på samma sätt som konserverade sardiner i gemenskapen.
- (4) För detta ändamål bör Codex Alimentarius STAN 94 i dess 2007 ändrade utformning liksom de särskilda förhållandena på gemenskapsmarknaden tas i beaktande.
- (5) För att främja insyn och överblickbarhet på marknaden, sund konkurrens och ett varierat utbud är det nödvändigt att till för teckningen över godkända arter som får användas för beredningen av konserverade produkter av sardintyp lägga arten *Strangomera bentincki*.

- (6) För att förbättra identifieringen av varje produkt av sardintyp bör det vetenskapliga namnet på arten och det geografiska området där arten fångats användas som en närmare bestämning.
- (7) De krav som fastställs i denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁽³⁾.
- (8) Förordning (EEG) nr 2136/89 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) För att göra det möjligt för aktörerna att anpassa sig till de nya kraven bör en övergångsperiod införas för att saluföra produkter som uppfyller kraven i den nuvarande versionen av förordning (EEG) nr 2136/89.
- (10) Förvaltningskommittén för fiskeriprodukter har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2136/89 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1a.2 ska följande punkt läggas till:

”k) *Strangomera bentincki*”.

2. Artikel 7a ska ersättas med följande:

”Artikel 7a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG får konserverade produkter av sardintyp saluföras i gemenskapen med en handelsbeteckning som består av ordet ’sardiner’ tillsammans med det vetenskapliga namnet på arten och det geografiska område där arten fångades.

⁽¹⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 212, 22.7.1989, s. 79.

⁽³⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

2. När handelsbeteckningen enligt punkt 1 anges på behållaren till en konserverad produkt av sardintyp måste den anges på ett klart och tydligt sätt.

3. Det vetenskapliga namnet ska alltid innehålla det generiska och det specifika latinska namnet.

4. Det geografiska området ska anges som ett av namnen i förteckningen i den första kolumnen i bilagan, med beaktande av den motsvarande identifieringen av området i den andra raden i bilagan.

5. Endast en art får saluföras med en viss handelsbeteckning.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Produkter som uppfyllde kraven enligt förordning (EEG) nr 2136/89 innan den ändrades genom denna förordning får emellertid saluföras fram till och med den 1 november 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2008.

På kommissionens vägnar

Joe BORG

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Namn och identifiering av geografiska områden

Namn på det geografiska område som avses i artikel 7a.1	Identifiering av området ⁽¹⁾
Nordvästra Atlanten	FAO-område 21
Nordöstra Atlanten ⁽²⁾	FAO-område 27
Östersjön	FAO-område 27.III d
Östra Centralatlanten	FAO-område 31
Västra Centralatlanten	FAO-område 34
Sydvästra Atlanten	FAO-område 41
Sydöstra Atlanten	FAO-område 47
Medelhavet	FAO-områden 37.1, 37.2 och 37.3
Svarta havet	FAO-område 37.4
Indiska oceanen	FAO-områden 51 och 57
Stilla havet	FAO-områden 61, 67, 71, 77, 81, 87
Antarktis	FAO-områden 48, 58 och 88
Ishavet	FAO-område 18

⁽¹⁾ FAO:s årsbok. Fiskeristatistik Fångster Vol. 86/1. 2000.⁽²⁾ Utom Östersjön.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1346/2008

av den 23 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 950/2006 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåren 2006/07, 2007/08 och 2008/09 för import och raffinering av produkter från sockersektorn inom ramen för vissa tullkvoter och förmånsavtal

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artikel 148.1 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Enligt avtalet i form av skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kuba i enlighet med artikel XXIV.6 och artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden i Republiken Bulgariens och Rumäniens bindningslistor i samband med deras anslutning till Europeiska unionen⁽²⁾, godkänt genom rådets beslut 2008/870/EG⁽³⁾, har gemenskapen åtagit sig att i landstilldelningen för Kuba, för regleringsåret 2008/09, lägga till 20 000 ton rårorsocker för raffinering med en tull på 98 euro per ton.

(2) Denna kvot bör i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 950/2006⁽⁴⁾ öppnas och förvaltas som socker enligt CXL-medgivande.

(3) För att undvika spekulation i importlicenser för importkvoter som tilldelas ett land, bör det finnas bestämmelser som begränsar ansökan om importlicenser till de aktörer som kan uppvisa en exportlicens utfärdad av en behörig myndighet i exportlandet.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 308, 19.11.2008, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 308, 19.11.2008, s. 27.

⁽⁴⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 1.

(4) Förordning (EG) nr 950/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 950/2006 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 24 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Tullkvoter på totalt 126 925 ton rårorsocker för raffinering enligt KN-nummer 1701 11 10 ska för regleringsåret 2008/09 öppnas som socker enligt CXL-medgivande med en tull på 98 euro per ton.

2. De kvantiteter som avses i punkt 1 ska fördelas per ursprungsland enligt följande:

— Kuba	78 969 ton
— Brasilien	34 054 ton
— Australien	9 925 ton
— Övriga tredjeländer	3 977 ton"

2. I artikel 25 ska följande stycke läggas till:

"Importlicensansökningar för Kuba, Brasilien och Australien ska åtföljas av originalet till den exportlicens som utfärdats av de behöriga myndigheterna i exportlandet, i enlighet med förlagan i bilaga II, för en kvantitet motsvarande den som anges i licensansökan."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1347/2008**av den 23 december 2008****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 januari 2009**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vanligt vete av hög kvalitet), 1002, ex 1005 utom hybrider för utsäde, samt ex 1007, utom hybrider för utsäde, motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import och ökas med 55 % minus det cif-importpris som gäller för sändningen i fråga. Denna tull får dock inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

- (2) Enligt artikel 136.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska, för beräkning av den importtull som avses i punkt 1 i den artikeln, representativa cif-importpriser upprättas regelbundet för produkterna i fråga.

- (3) Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96 ska det pris som ska användas vid beräkningen av importtullen för produkter som omfattas av KN-nummer 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vete av hög kvalitet), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 och 1007 00 90 vara det dagliga representativa cif-importpris som fastställs på det sätt som anges i artikel 4 i den förordningen.

- (4) De importtullar som ska gälla från och med den 1 januari 2009 och som ska tillämpas till dess att ett nytt fastställande träder i kraft bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 januari 2009 gäller de importtullar som fastställs i bilaga I till den här förordningen på grundval av beräkningsgrunderna i bilaga II inom den spannmålssektor som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och som ska gälla från och med den 1 januari 2009

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	55,22
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	29,22
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	29,22
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	55,22

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96 skall importtullen för varor, som anländer till gemenskapen via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

— 3 euro/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 euro/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

15.12.2008-22.12.2008

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

(EUR/t)						
	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾	Korn
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	176,48	108,62	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	217,05	207,05	187,05	96,33
Tillägg för Mexikanska golfen	—	12,22	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	28,08	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 EUR/ton ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).⁽²⁾ Avdrag med 10 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).⁽³⁾ Avdrag med 30 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam	9,11 EUR/t
Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam	7,62 EUR/t

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/105/EG

av den 16 december 2008

om miljö kvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kemisk förorening av ytvatten utgör ett hot mot såväl vattenmiljön, genom verkningar som akut och kronisk toxicitet för vattenorganismer, ackumulering i ekosystemet och förluster av livsmiljöer och biodiversitet, som ett hot mot människors hälsa. Det är vid själva källan som orsakerna till föroreningar i första hand bör identifieras och utsläppen bekämpas så ekonomiskt och ekologiskt effektivt som möjligt.
- (2) I enlighet med artikel 174.2 andra meningen i fördraget ska gemenskapens miljöpolitik bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren ska betala.
- (3) I enlighet med artikel 174.3 i fördraget ska gemenskapen när den utarbetar sin miljöpolitik beakta tillgängliga vetenskapliga och tekniska data, miljöförhållanden i gemen-

skapens olika regioner, den ekonomiska och sociala utvecklingen i gemenskapen som helhet och en balanserad utveckling i dess regioner samt de potentiella fördelar och kostnader som är förenade med att åtgärder vidtas eller inte vidtas.

- (4) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽³⁾ fastställs att miljö, hälsa och livskvalitet är ett av de huvudsakliga miljömålen i det programmet. I beslutet betonas särskilt behovet att fastställa mer specifik lagstiftning inom vattenpolitikens område.
- (5) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁴⁾ fastställs en strategi mot förorening av vatten och krävs kompletterande särskilda åtgärder för reglering av föroreningar och miljö kvalitetsnormer. Det här direktivet fastställer miljö kvalitetsnormer i enlighet med bestämmelserna och målen i direktiv 2000/60/EG.
- (6) I enlighet med artikel 4 i direktiv 2000/60/EG, särskilt punkt 1 a, bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 16.1 och 16.8 i det direktivet, för att gradvis minska förorening från prioriterade ämnen och för att utsläpp och spill av prioriterade farliga ämnen ska upphöra eller stegvis elimineras.
- (7) Ett stort antal gemenskapsrättsakter har antagits sedan år 2000 vilka utgör åtgärder för utsläppsreglering i enlighet med artikel 16 i direktiv 2000/60/EG avseende enskilda prioriterade ämnen. Dessutom ingår många åtgärder för miljöskydd i andra delar av den gällande gemenskapslagstiftningen. Det är därför viktigare att genomföra och se över befintliga instrument än att fastställa nya regleringar.

⁽¹⁾ EUT C 97, 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 maj 2007 (EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 90), rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 december 2007 (EUT C 71 E, 18.3.2008, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 juni 2008 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 20 oktober 2008.

⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (8) När det gäller utsläppsreglering för prioriterade ämnen från sådana punktkällor och diffusa källor som avses i artikel 16 i direktiv 2000/60/EG, verkar det vara mer kostnadseffektivt och proportionellt för medlemsstaterna att vid behov, utöver genomförandet av annan befintlig gemenskapslagstiftning, inkludera lämpliga regleringsåtgärder enligt artikel 10 i direktiv 2000/60/EG i det åtgärdsprogram som ska upprättas för varje avrinningsdistrikt i enlighet med artikel 11 i det direktivet.
- (9) Medlemsstaterna bör förbättra befintliga kunskaper och uppgifter om källorna till prioriterade ämnen och föroreningsätt i syfte att fastställa möjligheter till målinriktade och effektiva kontroller. Medlemsstaterna bör bland annat övervaka sediment och biota på lämpligt sätt och med tillfredsställande frekvens för att få fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys av de prioriterade ämnen som tenderar att ackumuleras i sediment och/eller biota. Resultaten från övervakningen, inklusive övervakningen av sediment och biota, bör i den utsträckning som krävs i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område⁽¹⁾, göras tillgängliga för att ligga till grund för framtida kommissionsförslag enligt artikel 16.4 och 16.8 i direktiv 2000/60/EG.
- (10) I beslut nr 2455/2001/EG fastställs en första förteckning över 33 ämnen eller grupper av ämnen som har prioriterats för åtgärder på gemenskapsnivå. Vissa av dessa prioriterade ämnen har definierats som prioriterade farliga ämnen för vilka medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att utsläpp och spill ska upphöra eller stegvis elimineras. Det är emellertid omöjligt att helt eller stegvis eliminera utsläpp och spill från alla potentiella källor av ämnen som förekommer naturligt eller bildas genom naturliga processer. Vissa ämnen har varit föremål för granskning och bör omklassificeras. Kommissionen bör fortsätta att granska förteckningen över prioriterade ämnen och därvid prioritera ämnen för vilka åtgärder ska vidtas på grundval av överenskomna kriterier som påvisar risken för, eller via, vattenmiljön i enlighet med den tidsplan som anges i artikel 16 i direktiv 2000/60/EG och bör, beroende på vad som är lämpligt, lägga fram förslag.
- (11) I gemenskapens intresse och med tanke på en effektivare kontroll av ytvattenskyddet är det lämpligt att miljökvalitetsnormer upprättas på gemenskapsnivå för föroreningar som klassificerats som prioriterade ämnen medan medlemsstaterna, vid behov, får fastställa nationella regler för återstående föroreningar, om inte annat följer av relevanta gemenskapsregler. Åtta förorenande ämnen som omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 86/280/EEG av den 12 juni 1986 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG⁽²⁾, och som ingår i den grupp av ämnen för vilka medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att uppnå god kemisk status senast 2015, om inte annat följer av artiklarna 2 och 4 i direktiv 2000/60/EG, har dock inte förts in i förteckningen över prioriterade ämnen. De gemensamma normer som har fastställts för dessa föroreningar visade sig dock vara användbara och det är därför lämpligt att kontrollen av normerna för dessa föroreningar hålls kvar på gemenskapsnivå.
- (12) Bestämmelserna rörande aktuella miljökvalitetsnormer i rådets direktiv 82/176/EEG av den 22 mars 1982 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från klor-alkaliindustrin⁽³⁾, rådets direktiv 83/513/EEG av den 26 september 1983 om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp⁽⁴⁾, rådets direktiv 84/156/EEG av den 8 mars 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än klor-alkaliindustrin⁽⁵⁾, rådets direktiv 84/491/EEG av den 9 oktober 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklorcyklohexan⁽⁶⁾ och direktiv 86/280/EEG, blir följaktligen överflödiga och bör utgå.
- (13) Vattenmiljön kan utsättas för kemisk förorening på både kort och lång sikt och därför bör data om både akuta och kroniska verkningar användas som grund när miljökvalitetsnormer fastställs. I syfte att trygga ett tillräckligt skydd för vattenmiljön och människors hälsa bör miljökvalitetsnormer uttryckta som ett medelvärde på årsnivå fastställas på en nivå som ger skydd mot långtidsexponering och kvalitetsnormer med högsta tillåtna koncentrationer fastställas på en nivå som ger skydd mot korttidsexponering.
- (14) I enlighet med bestämmelserna i avsnitt 1.3.4 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG får medlemsstaterna vid övervakningen av efterlevnaden av miljökvalitetsnormerna, inklusive de normer som är angivna som högsta tillåtna koncentrationer, införa statistiska metoder, t.ex. percentilberäkning, för att hantera avvikande värden, dvs. extrema avvikelser från medelvärdet, och felaktiga avläsningar för att se till att en godtagbar konfidens- och precisionsnivå uppnås. För att kunna jämföra medlemsstaternas övervakning, är det lämpligt att föreskriva att detaljerade regler för sådana statistiska metoder ska fastställas genom ett kommittéförfarande.

(1) EGT L 331, 15.12.2001, s. 1.

(2) EGT L 181, 4.7.1986, s. 16.

(3) EGT L 81, 27.3.1982, s. 29.

(4) EGT L 291, 24.10.1983, s. 1.

(5) EGT L 74, 17.3.1984, s. 49.

(6) EGT L 274, 17.10.1984, s. 11.

- (15) För de flesta ämnen bör fastställandet av värden för miljökvalitetsnormer på gemenskapsnivå för närvarande begränsas till ytvatten. Vad gäller hexaklorbensen, hexaklorbutadien och kvicksilver kan skydd mot indirekta verkningar och sekundär förgiftning dock inte tryggas enbart genom miljökvalitetsnormer för ytvatten på gemenskapsnivå. Det är därför lämpligt att fastställa miljökvalitetsnormer för biota på gemenskapsnivå för dessa tre ämnen. För att ge medlemsstaterna flexibilitet beroende på deras övervakningsstrategi bör medlemsstaterna kunna välja mellan att övervaka och tillämpa dessa miljökvalitetsnormer när det gäller biota eller att fastställa strängare miljökvalitetsnormer för ytvatten som ger samma skyddsnivå.
- (16) Medlemsstaterna bör dessutom kunna fastställa miljökvalitetsnormer för sediment och/eller biota på nationell nivå och tillämpa dessa normer i stället för de miljökvalitetsnormer för vatten som anges i detta direktiv. Sådana miljökvalitetsnormer bör fastställas genom ett öppet förfarande med meddelanden till kommissionen och andra medlemsstater för att trygga en skyddsnivå som är likvärdig med de miljökvalitetsnormer för vatten som har fastställts på gemenskapsnivå. Kommissionen bör sammanfatta dessa meddelanden i sina rapporter om genomförandet av direktiv 2000/60/EG. Sediment och biota förblir dessutom viktiga medel när det gäller övervakning av vissa ämnen som har en stark tendens att ackumuleras. I syfte att bedöma de långsiktiga verkningarna av antropogen aktivitet och trender, bör medlemsstaterna dessutom vidta åtgärder, om inte annat följer av artikel 4 i direktiv 2000/60/EG, för att se till att de befintliga föroreningsnivåerna i biota och sediment inte avsevärt ökar.
- (17) I enlighet med artikel 13 i, och bilaga VII.A.5 till, direktiv 2000/60/EG bör varje undantag från tillämpningen av miljökvalitetsnormerna för prioriterade ämnen som tillämpas på vattenförekomster i enlighet med artikel 4.4–4.6 i det direktivet och med hänsyn tagen till artikel 4.8 och 4.9 i detsamma, rapporteras i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt. Förutsatt att kraven i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG, inbegripet villkoren för undantag, uppfylls, kan verksamheter, inklusive muddringsarbeten och fartygsstrafik som leder till utsläpp och spill av prioriterade ämnen äga rum.
- (18) Medlemsstaterna måste följa rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten⁽¹⁾ och reglera ytvatten som används för uttag av dricksvatten i enlighet med artikel 7 i direktiv 2000/60/EG. Det här direktivet bör därför genomföras utan att det påverkar eventuella befintliga krav på strängare normer.
- (19) I närheten av utsläpp från punktkällor är föroreningskoncentrationerna i regel högre än miljökoncentrationerna i vatten. Därför bör medlemsstaterna ha möjlighet att använda blandningszoner så länge detta inte hindrar att relevanta miljökvalitetsnormer uppfylls i de övriga delarna av ytvattenförekomsten. Blandningszonernas omfattning bör vara begränsad till området i närheten av utsläppspunkten och bör vara proportionell. I enlighet med artikel 3.4 i direktiv 2000/60/EG bör medlemsstaterna, när det är lämpligt, tillse att kraven för att uppnå de miljömål som fastställts i artikel 4 i det direktivet är samordnade för hela avrinningsdistriktet, bl.a. genom att ange blandningszoner i gränsöverskridande vattenförekomster.
- (20) Det är nödvändigt att kontrollera att målen uppfylls när det gäller upphörande, stegvis eliminering och minskning enligt det som anges i artikel 4.1 a i direktiv 2000/60/EG, och se till att insyn lämnas i bedömningen av hur dessa skyldigheter uppfylls, särskilt när det gäller bedömning av betydande utsläpp och spill från mänsklig verksamhet. En tidtabell för minskning och upphörande eller stegvis eliminering måste relateras till ett register över föroreningar. Det bör också vara möjligt att bedöma tillämpningen av artikel 4.4–4.7 i direktiv 2000/60/EG. Likaså behövs ett lämpligt verktyg för kvantifieringen av ämnesspill som inträffar på naturlig väg eller som följer av naturliga processer, i vilket fall det är omöjligt att uppnå fullständigt upphörande eller stegvis eliminering från alla potentiella källor. För att svara mot dessa behov bör varje medlemsstat upprätta ett register över utsläpp och spill för varje avrinningsdistrikt eller del av ett avrinningsdistrikt inom sitt territorium.
- (21) För att undvika dubbelarbete när registren upprättas och säkerställa att registren stämmer överens med andra befintliga verktyg inom området för ytvattenskydd, bör medlemsstaterna använda information som har samlats in enligt direktiv 2000/60/EG och enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar⁽²⁾.
- (22) I syfte att garantera ett konsekvent skydd av ytvattnet bör medlemsstater som delar på ytvattenförekomster samordna sin övervakningsverksamhet och, när det är lämpligt, sammanställningen över register.

⁽¹⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 33, 4.2.2006, s. 1.

- (23) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att utifrån egna behov välja en lämplig referensperiod på ett år för att mäta grundvärden för registret. Hänsyn bör dock tas till det faktum att spill från applicering av bekämpningsmedel kan variera kraftigt från år till år på grund av varierande appliceringsmängder, t.ex. på grund av olika väderleksförhållanden. Medlemsstaterna bör därför ges möjlighet att välja en referensperiod på tre år för vissa ämnen som omfattas av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾.
- (24) För en optimal användning av registret är det lämpligt att fastställa en tidsgräns för kommissionens kontroll av att registrets värden för utsläpp och spill innebär en förbättring av efterlevnaden av de mål som anges i artikel 4.1 a i direktiv 2000/60/EG, med beaktande av artikel 4.4 och 4.5 i det direktivet.
- (25) Tekniska riktlinjer bör utvecklas för att bidra till harmoniseringen av de metoder som medlemsstaterna använder för att upprätta register över utsläpp och spill, inklusive spill från föroreningar som ackumulerats i sedimenten.
- (26) Flera medlemsstater påverkas av föroreningar med ursprung utanför den nationella jurisdiktionen. Det är därför lämpligt att klargöra att en medlemsstat inte ska anses ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv till följd av att en miljökvalitetsnorm har överskridits på grund av sådana gränsöverskridande föroreningar, förutsatt att vissa villkor har uppfyllts och att medlemsstaten på lämpligt sätt har utnyttjat de relevanta bestämmelserna i direktiv 2000/60/EG.
- (27) Kommissionen bör på grundval av rapporter från medlemsstaterna i enlighet med artikel 15 i direktiv 2000/60/EG se över behovet av att ändra befintliga rättsakter och behovet av att vidta ytterligare specifika åtgärder på gemenskapsnivå, exempelvis utsläppskontroller, samt, när det är lämpligt, lämna relevanta förslag. Kommissionen bör rapportera slutsatserna från denna översyn till Europaparlamentet och rådet inom ramen för den rapport som avses i artikel 18.1 i direktiv 2000/60/EG. När kommissionen, med beaktande av artikel 10 i direktiv 2000/60/EG, lägger fram förslag till utsläppskontrollåtgärder, bör den ta hänsyn till befintliga utsläppskontrollkrav, exempelvis dem i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnande åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽²⁾, och den senaste utvecklingen inom tekniken för minskning av föroreningar.
- (28) Kriterierna för identifiering av ämnen som är svårnedbrytbara, bioackumulerande och toxiska samt ämnen med andra motsvarande egenskaper, särskilt ämnen som är mycket svårnedbrytbara och mycket bioackumulerande enligt direktiv 2000/60/EG, fastställs i det tekniska vägledningsdokumentet för riskutvärdering till stöd för kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet ⁽⁵⁾. I syfte att säkerställa samstämmigheten i gemenskapslagstiftningen ska endast dessa kriterier tillämpas på de ämnen som är föremål för granskning enligt beslut nr 2455/2001/EG, och bilaga X till direktiv 2000/60/EG bör ersättas i enlighet med detta.
- (29) De skyldigheter som fastställs i de direktiv som uppräknas i bilaga IX till direktiv 2000/60/EG införlivades redan i direktiv 2008/1/EG och i direktiv 2000/60/EG, och minst samma nivå av skydd garanteras om miljökvalitetsnormerna bibehålls eller ses över. I syfte att säkerställa enhetliga principer när det gäller kemisk förorening av ytvatten och för att förenkla och förtydliga den gällande gemenskapslagstiftningen inom området är det lämpligt att i enlighet med direktiv 2000/60/EG, med verkan från den 22 december 2012, upphäva direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG.
- (30) De rekommendationer som anges i direktiv 2000/60/EG, särskilt de från vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö, har beaktats.
- (31) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁶⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som såvitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dem.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1. Rättat i EUT L 136, 29.5.2007, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

- (32) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att uppnå en god kemisk ytvattenstatus genom att fastställa miljö kvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför, för att samma skyddsnivå för ytvatten ska kunna upprätthållas i hela gemenskapen, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (34) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra del B punkt 3 i bilaga I till detta direktiv. Eftersom denna åtgärd har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv eller att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste den antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs miljö kvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen enligt artikel 16 i direktiv 2000/60/EG, i syfte att uppnå en god kemisk ytvattenstatus och i enlighet med målen och bestämmelserna i artikel 4 i det direktivet.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller definitionerna i artikel 2 i direktiv 2000/60/EG.

Artikel 3

Miljö kvalitetsnormer

1. I enlighet med artikel 1 i detta direktiv och artikel 4 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna på ytvattenförekom-

ter tillämpa de miljö kvalitetsnormer som fastställts i del A i bilaga I till detta direktiv.

Medlemsstaterna ska tillämpa miljö kvalitetsnormerna på ytvattenförekomster i enlighet med de krav som anges i del B i bilaga I.

2. Medlemsstaterna får välja att tillämpa miljö kvalitetsnormer för sediment och/eller biota i stället för dem som anges i del A i bilaga I för vissa kategorier av ytvattenförekomster. De medlemsstater som väljer denna möjlighet ska

a) tillämpa en miljö kvalitetsnorm för kvicksilver och dess föreningar på 20 µg/kg och/eller en miljö kvalitetsnorm för hexaklorbensen på 10 µg/kg och/eller en miljö kvalitetsnorm för hexaklorbutadien på 55 µg/kg; dessa miljö kvalitetsnormer gäller djurvävnad (våt vikt) med val av den lämpligaste indikatorn bland fisk, mollusker, skaldjur och annan biota,

b) fastställa och tillämpa andra miljö kvalitetsnormer än dem som avses i led a för sediment och/eller biota för specificerade ämnen; dessa miljö kvalitetsnormer ska erbjuda minst samma skyddsnivå som miljö kvalitetsnormerna för vatten enligt del A i bilaga I,

c) bestämma, för de ämnen som anges i led a och b, övervakningsfrekvensen för biota och/eller sediment; övervakning ska dock ske minst en gång om året, såvida inte tekniska kunskaper och expertbedömning motiverar ett annat intervall, och

d) underrätta kommissionen och andra medlemsstater, genom den kommitté som avses i artikel 21 i direktiv 2000/60/EG, om de ämnen för vilka miljö kvalitetsnormer har fastställts i enlighet med led b, skälen och grunden för att använda detta tillvägagångssätt, de fastställda alternativa miljö kvalitetsnormerna, inklusive de uppgifter och den metod som använts för att få fram alternativa miljö kvalitetsnormer, de kategorier av ytvatten som de skulle tillämpas på och planerad övervakningsfrekvens tillsammans med motiveringen till denna frekvens.

Kommissionen ska inkludera en sammanfattning av underrättelser enligt led d ovan och not 9 till del A i bilaga I i rapporterna som offentliggörs i enlighet med artikel 18 i direktiv 2000/60/EG.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Medlemsstaterna ska se till att det företas analyser av den långsiktiga utvecklingen av koncentrationen av de prioriterade ämnen i del A i bilaga I som tenderar att ackumuleras i sediment och/eller biota, med särskilt beaktande av ämnena nr 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 och 30, på grundval av övervakning av vattenstatus som utförts i enlighet med artikel 8 i direktiv 2000/60/EG. De ska vidta åtgärder som syftar till att sådana koncentrationer inte ökar signifikant i sediment och/eller relevant biota om inte annat följer av artikel 4 i direktiv 2000/60/EG.

Medlemsstaterna ska bestämma övervakningsfrekvensen för sediment och/eller biota för att få fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys. Som riktlinje bör övervakning ske vart tredje år, såvida inte teknisk kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall.

4. Kommissionen ska granska den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inbegripet slutsatserna från riskbedömningarna enligt artikel 16.2 a och b i direktiv 2000/60/EG och information hämtad från registrering av ämnen offentliggjord enligt artikel 119 i förordning (EG) nr 1907/2006 och, om nödvändigt, föreslå att de miljökvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I till det här direktivet revideras i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget i linje med den tidtabell som föreskrivs i artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG.

5. Punkt 3 i del B i bilaga I till det här direktivet kan ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 9.3 i detta direktiv.

Artikel 4

Blandningszoner

1. Medlemsstaterna får ange blandningszoner nära utsläppspunkter. Koncentrationerna av ett eller flera ämnen förtecknade i del A i bilaga I får överskrida gällande miljökvalitetsnormer inom sådana blandningszoner om detta inte hindrar att dessa normer uppfylls i övriga delar av ytvattenförekomsten.

2. Medlemsstater som anger blandningszoner ska i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas i enlighet med artikel 13 i direktiv 2000/60/EG inkludera en beskrivning av

a) de tillvägagångssätt och metoder som använts för att definiera sådana zoner, och

b) de åtgärder som vidtagits för att minska blandningszonernas omfattning i framtiden, exempelvis åtgärder enligt arti-

kel 11.3 k i direktiv 2000/60/EG eller genom att se över de tillstånd som avses i direktiv 2008/1/EG eller de tidigare regleringar som avses i artikel 11.3 g i direktiv 2000/60/EG.

3. Medlemsstater som anger blandningszoner ska se till att utsträckningen av varje sådan zon

a) är begränsad till området i närheten av utsläppspunkten,

b) är proportionerlig, med hänsyn till koncentrationen av förorenande ämnen vid utsläppspunkten och till de villkor för utsläpp av förorenande ämnen som fastställts i tidigare förordningar, såsom godkännanden och/eller tillstånd, som avses i artikel 11.3 g i direktiv 2000/60/EG och all annan tillämplig gemenskapslagstiftning i överensstämmelse med principen om användning av bästa tillgängliga teknik och med artikel 10 i direktiv 2000/60/EG, särskilt efter det att dessa tidigare förordningar reviderats.

4. Tekniska riktlinjer för identifiering av blandningszoner ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 9.2 i detta direktiv.

Artikel 5

Register över utsläpp och spill

1. På grundval av den information som har samlats in i enlighet med artiklarna 5 och 8 i direktiv 2000/60/EG och i enlighet med förordning (EG) nr 166/2006 samt andra tillgängliga uppgifter ska medlemsstaterna upprätta ett register, inklusive kartor om de finns tillgängliga, över utsläpp och spill för alla de prioriterade ämnen och förorenande ämnen som uppräknas i del A i bilaga I till det här direktivet, för varje avrinningsdistrikt eller del av ett avrinningsdistrikt inom medlemsstatens territorium, inbegripet deras koncentrationer i sediment och biota där så är lämpligt.

2. Referensperioden för beräkning av de föroreningsvärden som förs in i de register som anges i punkt 1 ska vara ett år mellan 2008 och 2010.

För prioriterade ämnen och föroreningar som omfattas av direktiv 91/414/EEG får värdena för registret dock beräknas som medelvärden för åren 2008, 2009 och 2010.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de register som upprättats i enlighet med punkt 1, inbegripet respektive referensperiod, i enlighet med rapporteringskraven i artikel 15.1 i direktiv 2000/60/EG.

4. Medlemsstaterna ska uppdatera sina register som en del av översynen av analyserna enligt artikel 5.2 i direktiv 2000/60/EG.

Referensperioden för fastställandet av värden i de uppdaterade registren ska vara det år som föregår analysens slutförande. För prioriterade ämnen och förorenande ämnen som omfattas av direktiv 91/414/EEG får värdena beräknas som medelvärden för de tre år som föregår slutförandet av analysen i fråga.

Medlemsstaterna ska offentliggöra de uppdaterade registren i sina uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt enligt vad som anges i artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG.

5. Kommissionen ska senast 2018 kontrollera att registrets värden för utsläpp och spill innebär framsteg mot efterlevnad av de mål rörande minskning eller upphörande som anges i artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG, med förbehåll för artikel 4.4 och 4.5 i det direktivet.

6. Tekniska riktlinjer för upprättande av register ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 9.2 i detta direktiv.

Artikel 6

Gränsöverskridande föroreningar

1. En medlemsstat ska inte anses ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv till följd av att miljökvalitetsnormerna överskridits, om medlemsstaten kan visa att

- a) överskridandet av normerna berodde på en föroreningskälla utanför medlemsstatens nationella jurisdiktion,
- b) medlemsstaten på grund av sådana gränsöverskridande föroreningar inte kunde vidta effektiva åtgärder för efterlevnad av de tillämpliga miljökvalitetsnormerna, och
- c) medlemsstaten hade tillämpat de samordningsmekanismer som anges i artikel 3 i direktiv 2000/60/EG och i tillämpliga fall utnyttjat bestämmelserna i artikel 4.4–4.6 i det direktivet för de vattenförekomster som utsatts för gränsöverskridande förorening.

2. Medlemsstaterna ska använda den mekanism som anges i artikel 12 i direktiv 2000/60/EG för att ge nödvändig information till kommissionen vid sådana situationer som avses i punkt 1 i den här artikeln och lämna en sammanfattning av vidtagna åtgärder i samband med gränsöverskridande föroreningar i för-

valtningsplanen för det berörda avrinningsdistriktet i enlighet med rapporteringskraven i artikel 15.1 i direktiv 2000/60/EG.

Artikel 7

Rapportering och översyn

1. På grundval av rapporter från medlemsstaterna, inklusive rapporter enligt artikel 12 i direktiv 2000/60/EG och särskilt de rapporter som avser gränsöverskridande föroreningar, ska kommissionen pröva om det finns behov av att ändra befintliga rättsakter och att vidta ytterligare särskilda gemenskapsåtgärder, t.ex. utsläppskontroller.

2. Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet, inom ramen för den rapport som ska utarbetas i enlighet med artikel 18.1 i direktiv 2000/60/EG, om

- a) slutsatserna från den översyn som avses i punkt 1 i denna artikel,
- b) åtgärder som har vidtagits för att minska omfattningen av de blandningszoner som utsetts i enlighet med artikel 4.1 i detta direktiv,
- c) resultatet av den kontroll som avses i artikel 5.5 i detta direktiv,
- d) situationen när det gäller föroreningar som har sitt ursprung utanför gemenskapens territorium.

Kommissionen ska vid behov låta rapporten åtföljas av lämpliga förslag.

Artikel 8

Översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG

Inom ramen för översynen av bilaga X till direktiv 2000/60/EG, vilken föreskrivs i artikel 16.4 i det direktivet, ska kommissionen bland annat gå igenom de ämnen som ingår i bilaga III till detta direktiv för att eventuellt identifiera dem som prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen. Kommissionen ska rapportera resultatet av sin översyn till Europaparlamentet och rådet senast den 13 januari 2011. Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag, särskilt förslag för att identifiera nya prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen eller att identifiera vissa prioriterade ämnen som prioriterade farliga ämnen och att fastställa motsvarande miljökvalitetsnormer för yt-vatten, sediment eller biota där så är lämpligt.

Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 21.1 i direktiv 2000/60/EG.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tidsfrist som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 10

Ändring av direktiv 2000/60/EG

Bilaga X till direktiv 2000/60/EG ska ersättas med texten i bilaga II till det här direktivet.

Artikel 11

Ändring av direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG

1. Bilaga II till direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG och 84/491/EEG ska utgå.

2. Avdelning B i avsnitten I–XI i bilaga II till direktiv 86/280/EEG ska utgå.

Artikel 12

Upphävande av direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG

1. Direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG ska upphöra att gälla den 22 december 2012.

2. Före den 22 december 2012 får medlemsstaterna utföra övervakning och rapportering i enlighet med artiklarna 5, 8 och 15 i direktiv 2000/60/EG i stället för i enlighet med de direktiv som uppräknas i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 13

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 13 juli 2010.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

B. LE MAIRE

Ordförande

BILAGA I

MILJÖKVALITETSNORMER FÖR PRIORITERADE ÄMNEN OCH VISSA ANDRA FÖRORENANDE ÄMNEN

DEL A: MILJÖKVALITETSNORMER (MKN)

AA: årsmedelvärde

MAC: maximal tillåten koncentration.

Enhet: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrasin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Bensen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Bromerade difenyletrar ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(6)	Kadmium och kadmiumföreningar (beroende på vattenhårddhetsklass) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)
(6a)	Koltetraklorid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(7)	C10-13 Kloralkaner	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Klorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Klorpyrifos (Klorpyrifosetyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Cyklodiena bekämpningsmedel: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(9b)	DDT total ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	Ej tillämpligt	0,025	0,025	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(10)	1,2-diklorethan	107-06-2	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(11)	Diklormetan	75-09-2	20	20	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(12)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Hexaklorbensen	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	Hexaklorbutadien	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	Hexaklorcyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlandsytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Bly och blyföreningar	7439-92-1	7,2	7,2	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(21)	Kviksilver och kvicksilverföreningar	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Naftalen	91-20-3	2,4	1,2	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(23)	Nickel och nickelföreningar	7440-02-0	20	20	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(24)	Nonylfenol (4-nonylfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktylfenol (4-(1,1',3,3'-tetrametyl-butylfenol))	140-66-9	0,1	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(26)	Pentaklorbensen	608-93-5	0,007	0,0007	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Polyaromatiska kolväten (PAH) ⁽¹⁰⁾	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Benso(a)pyren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benso(b)fluoranten	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Benso(k)fluoranten	207-08-9				
	Benso(g,h,i)perylene	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetrakloretylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(29b)	Triklloretylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(30)	Tributyltennföreningar (Tributyltenn-katjon)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Triklorbensen	12002-48-1	0,4	0,4	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(32)	Triklormetan	67-66-3	2,5	2,5	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts service.

⁽²⁾ Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som ett medelvärde på årsnivå (AA-MKN). Om inte annat anges gäller den för den totala koncentrationen av alla isomerer.

⁽³⁾ Inlandsytvatten omfattar floder och sjöar och därmed sammanhängande konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster.

⁽⁴⁾ Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som maximal tillåten koncentration (MAC-MKN). Där MAC-MKN anges som "ej tillämpligt" anses värdena på AA-MKN utgöra skydd mot kortvariga föroreningstoppar vid kontinuerliga utsläpp eftersom de är avsevärt lägre än de värden som härletts utifrån akut toxicitet.

⁽⁵⁾ För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) i listan i beslut nr 2455/2001/EG fastställs miljö kvalitetsnormer endast för pentabromdifenyler (kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154).

⁽⁶⁾ För kadmium och dess föreningar (nr 6) varierar miljö kvalitetsnormvärdet beroende på vattnets hårdhetsklass (klass 1: < 40 mg CaCO₃/l, klass 2: 40 till < 50 mg CaCO₃/l, klass 3: 0 till < 100 mg CaCO₃/l, klass 4: 100 till < 200 mg CaCO₃/l och klass 5: ≥200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Detta ämne utgör inte ett prioriterat ämne men ett av övriga förorenande ämnen för vilka värdet för MKN är lika med de värden som är fastställda i den lagstiftning som gällde före den 13 januari 2009.

⁽⁸⁾ Om medlemsstaterna inte tillämpar miljö kvalitetsnormer för biota, ska de införa striktare miljö kvalitetsnormer för vatten för att nå samma skyddsnivå som miljö kvalitetsnormen för biota enligt artikel 3.2 i detta direktiv. De ska underrätta kommissionen och andra medlemsstater, genom den kommitté som avses i artikel 21 i direktiv 2000/60/EG, om skälen och grunderna för att använda detta tillvägagångssätt, de fastställda alternativa miljö kvalitetsnormerna för vatten, inklusive de uppgifter och den metod som använts för att få fram alternativa miljö kvalitetsnormer, och de kategorier av ytvatten som de skulle tillämpas på.

⁽⁹⁾ För den grupp prioriterade ämnen som utgörs av polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) är varje enskilt miljö kvalitetsnormvärde tillämpligt, dvs. värdet för benso(a)-pyren och värdet för summan av benso(b)fluoranten och benso(k)fluoranten och värdet för summan av benso(g,h,i)perylene och indeno(1,2,3-cd)pyren måste respekteras.

⁽¹⁰⁾ För den grupp prioriterade ämnen som utgörs av polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) är varje enskilt miljö kvalitetsnormvärde tillämpligt, dvs. värdet för benso(a)-pyren och värdet för summan av benso(b)fluoranten och benso(k)fluoranten och värdet för summan av benso(g,h,i)perylene och indeno(1,2,3-cd)pyren måste respekteras.

DEL B: TILLÄMPNING AV DE MILJÖKVALITETSNORMER SOM AVSES I DEL A

1. Kolumnerna 4 och 5 i tabellen: Vid tillämpning av AA-MKN på en ytvattenförekomst får, för varje representativ övervakningspunkt inom vattenförekomsten, det aritmetiska medelvärdet av de koncentrationer som uppmäts vid olika tidpunkter under året inte överstiga normens värde.

Beräkningen av det aritmetiska medelvärdet, den analytiska metod som tillämpas och, när en lämplig analytisk metod som uppfyller minimikraven saknas, metoden för tillämpning av en miljökvalitetsnorm måste följa genomförandeakten om antagande av tekniska specifikationer för kemisk övervakning och kvaliteten på analytiska resultat i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

2. Kolumnerna 6 och 7 i tabellen: Vid tillämpning av MAC-MKN på en ytvattenförekomst får den uppmätta koncentrationen vid de representativa övervakningspunkterna inom vattenförekomsten inte överskrida normens värde.

I enlighet med avsnitt 1.3.4 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG får dock medlemsstaterna införa statistiska metoder, som percentilberäkning, för att säkerställa en godtagbar konfidenznivå och noggrannhet för bestämning av efterlevnaden av MAC-MKN. Om de gör detta måste de statistiska metoderna följa de detaljerade regler som fastställts i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 9.2 i detta direktiv.

3. Med undantag av kadmium, bly, kvicksilver och nickel (nedan kallade *metaller*) uttrycks de miljökvalitetsnormer som fastställs i denna bilaga som totala koncentrationer i hela vattenprovet. I fråga om metaller jämförs miljökvalitetsnormens värde med upplöst koncentration, dvs. den upplösta fasen i ett vattenprov som erhållits genom filtrering genom ett 0,45 µm-filter eller motsvarande förbehandling.

Medlemsstaterna får vid utvärdering av övervakningsresultaten i jämförelse med miljökvalitetsnormen ta hänsyn till

- a) den naturliga bakgrundskoncentrationen för metaller och deras föreningar, om den hindrar efterlevnad av miljökvalitetsnormer, och
- b) vattnets hårdhet, dess pH-värde eller andra parametrar för vattenkvalitet som påverkar en metalls biotillgänglighet.

BILAGA II

Bilaga X till direktiv 2000/60/EG ska ersättas med följande:

”BILAGA X

FÖRTECKNING ÖVER PRIORITERADE ÄMNEN INOM VATTENPOLITIKENS OMRÅDE

Nr	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterade ämnets namn ⁽³⁾	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Bensen	
(5)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Bromerade difenyletrariv ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	Ej tillämpligt	Pentabromodifenyleter (kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium och kadmiumföreningar	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloralkaner, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos (Klorpyrifosetyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diklorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklorbensen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaklorcyklohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly och blyföreningar	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kvikksilver och kvikksilverföreningar	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nickel och nickelföreningar	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylfenol)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylfenol	
	140-66-9	Ej tillämpligt	4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl-fenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklorbensen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentaklorfenol	

Nr	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterade ämnets namn ⁽³⁾	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(28)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Polyaromatiska kolväten	X
	50-32-8	200-028-5	(Benso(a)pyren)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benso(b)fluoranten)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benso(g,h,i)perylene)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benso(k)fluoranten)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pyren)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Tributyltennföreningar	X
	36643-28-4	Ej tillämpligt	(Tributyltenn-katjon)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbensen	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Services.

⁽²⁾ EU-nummer: Europeiska inventeringen för befintliga kemiska ämnen (Einecs) eller Europeiska förteckningen över anmälda kemiska ämnen (Elnics).

⁽³⁾ Om grupper av ämnen har valts ut, anges i förteckningen typiska enskilda representanter som indikatorer (inom parentes och utan nummer). För dessa grupper av ämnen måste den vägledande parametern definieras med en analytisk metod.

⁽⁴⁾ Dessa grupper av ämnen inbegriper normalt ett stort antal enskilda föreningar. För närvarande kan lämpliga vägledande parametrar inte ges.

⁽⁵⁾ Endast pentabromdifenyleter (CAS-nummer 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluoranten anges i förteckningen som vägledning för andra, farligare polyaromatiska kolväten.”

BILAGA III

ÄMNEN SOM SKA BLI FÖREMÅL FÖR ÖVERSYN FÖR EVENTUELL IDENTIFIERING SOM PRIORITERADE ÄMNEN ELLER PRIORITERADE FARLIGA ÄMNEN

CAS-nummer	EU-nummer	Ämnets namn
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	Bentazon
80-05-7		Bisfenol A
115-32-2	204-082-0	Dikofol
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		Fri cyanid
1071-83-6	213-997-4	Glyfosat
7085-19-0	230-386-8	Mekoprop (MCP)
81-15-2	201-329-4	Myskxylol
1763-23-1		Perfluorooktansulfonsyra (PFOS)
124495-18-7	—	Kinokifen (5,7-dikloro-4-(p-fluorofenoxi)kinolin) Dioxiner PCB

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/115/EG**av den 16 december 2008****om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 63.3 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 fastställdes en sammanhållen strategi för invandring och asyl, som omfattar inrättande av ett gemensamt asylsystem, en politik för laglig invandring och kampen mot olaglig invandring.
- (2) Vid sitt möte den 4–5 november 2004 i Bryssel efterlyste Europeiska rådet upprättandet av en effektiv politik för avlägsnande och återsändande som grundar sig på gemensamma standarder för personers återsändande på ett humant sätt och med fullständig respekt för deras mänskliga rättigheter och värdighet.
- (3) Den 4 maj 2005 antog Europarådets ministerkommitté 20 principer för påtvingat återvändande.
- (4) Det är nödvändigt att det fastställs tydliga, öppna och rättvisa regler för tillhandahållandet av en effektiv återvändandepolitik, vilket är en nödvändig del av en väl förvaltd migrationspolitik.
- (5) I detta direktiv bör ett antal horisontella bestämmelser fastställas som ska gälla för alla tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i en medlemsstat.
- (6) Medlemsstaterna bör se till att tredjelandsmedborgares olagliga vistelser bringas att upphöra genom ett rättvist och öppet förfarande. I enlighet med de allmänna principerna i EG-rätten ska beslut som fattas enligt detta direktiv avse ett enskilt fall och grundas på objektiva kriterier, vilket innebär att även omständigheter utöver

det faktum att personens vistelse är olaglig bör beaktas. När medlemsstaterna använder standardformulär för beslut i samband med återvändande, dvs. beslut om återvändande och, om sådana utfärdats, inreseförbud och beslut om återsändande, bör de respektera den principen och fullt ut rätta sig efter alla tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.

- (7) Det betonas att återtagandeavtal med tredjeländer, såväl från gemenskapens sida som bilateralt, är nödvändiga för att underlätta återvändandet. Internationellt samarbete med ursprungsländerna i samtliga skeden av återvändandet är en förutsättning för att det ska vara möjligt att uppnå ett hållbart återvändande.
- (8) Det är ett erkänt faktum att medlemsstaterna har en legitim rätt att avvisa tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, förutsatt att rättvisa och effektiva asylsystem har införts där principen om "non-refoulement" respekteras fullt ut.
- (9) I enlighet med rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus ⁽²⁾ bör en tredjelandsmedborgare som har ansökt om asyl i en medlemsstat inte anses vistas olagligt på den medlemsstatens territorium förrän ett beslut om avslag på asylansökan eller ett beslut om upphävande av personens rätt till vistelse som asylsökande har trätt i kraft.
- (10) Om det saknas anledning att tro att det skulle underminera syftet med ett återvändandeförfarande, är frivilligt återvändande att föredra framför påtvingat återvändande och en tidsfrist för frivillig avresa bör beviljas. En förlängning av tidsfristen för frivillig avresa bör föreskrivas när detta anses nödvändigt på grund av specifika omständigheter i enskilda fall. För att främja frivilligt återvändande bör medlemsstaterna tillhandahålla ökat bistånd och rådgivning i samband med återvändandet och på bästa sätt utnyttja de relevanta finansieringsmöjligheter som erbjuds genom Europeiska återvändandefonden.
- (11) För att säkerställa ett effektivt skydd för de berördas intressen bör det införas gemensamma miniminormer för rättssäkerhetsgarantier som ska gälla vid beslut i anslutning till återvändande. Nödvändig rättshjälp bör ställas till förfogande för dem som saknar tillräckliga tillgångar. Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning fastställa i vilka fall rättshjälp ska anses vara nödvändig.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 9 december 2008.

⁽²⁾ EUT L 326, 13.12.2005, s. 13.

- (12) Hänsyn bör tas till situationen för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i ett land men för tillfället inte kan avlägsnas. Deras grundläggande existensvillkor bör fastställas i enlighet med nationell lagstiftning. För att de ska kunna påvisa sin särskilda situation vid administrativa granskningar eller kontroller bör dessa personer ges en skriftlig bekräftelse av sin situation. Medlemsstaterna bör ha stort utrymme för skönsmässig bedömning angående form och format för den skriftliga bekräftelsen och bör även kunna ta med den i beslut som har samband med återvändande som antas i enlighet med detta direktiv.
- (13) Användningen av tvångsåtgärder bör uttryckligen följa proportionalitetsprincipen och effektivitetsprincipen i fråga om använda medel och eftersträvar mål. Det bör införas miniminormer för påtvingat återvändande, med beaktande av rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande⁽¹⁾. Medlemsstaterna bör kunna tillgripa olika möjligheter för att kontrollera påtvingat återvändande.
- (14) Verkningarna av nationella återvändandeåtgärder bör ges en europeisk dimension genom införande av ett inreseförbud som förbjuder inresa och vistelse på alla medlemsstaters territorium. Inreseförbudets varaktighet bör fastställas med hänsyn till alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet och bör i normala fall inte överstiga fem år. Att den berörda tredjelandsmedborgaren redan har omfattats av mer än ett beslut om återvändande eller beslut om avlägsnande, eller har rest in på en medlemsstats territorium under tiden för ett inreseförbud bör i detta sammanhang särskilt beaktas.
- (15) Det bör tillkomma medlemsstaterna att besluta huruvida prövning av beslut i samband med återvändande innebär att den myndighet eller det organ som prövar beslutet har befogenhet att fatta ett eget beslut om återvändandet som ersätter det tidigare beslutet.
- (16) Användning av förvar för avlägsnande bör begränsas och följa proportionalitetsprincipen i fråga om använda medel och eftersträvar mål. Förvar är motiverat endast för att förbereda återvändandet eller för att genomföra avlägsnandeprocessen och om andra, mindre ingripande, åtgärder är otillräckliga.
- (17) Tredjelandsmedborgare i förvar bör behandlas humant och värdigt med respekt för deras grundläggande rättigheter och i överensstämmelse med internationell och nationell rätt. Med undantag för det inledande gripande som de rättsvårdande myndigheterna genomför av personen i fråga, vilket regleras av nationell lagstiftning, bör frihetsberövandet förläggas till särskilda förvarsanläggningar.
- (18) Medlemsstaterna bör snabbt få tillgång till uppgifter om inreseförbud som utfärdats av andra medlemsstater. Detta informationsutbyte bör genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)⁽²⁾.
- (19) Samarbete mellan de berörda institutionerna på samtliga nivåer i samband med återvändandet samt utbyte och främjande av bästa praxis, bör åtfölja genomförandet av detta direktiv och ge upphov till ett europeiskt mervärde.
- (20) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att införa gemensamma regler om återvändande, avlägsnande, användning av tvångsmedel, förvar och inreseförbud, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför, på grund av direktivets omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Medlemsstaterna bör genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (22) I överensstämmelse med 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter bör barnets bästa komma i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta direktiv. I överensstämmelse med Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna bör rätten till skydd för familjelivet komma i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta direktiv.
- (23) Tillämpningen av detta direktiv påverkar inte de förpliktelser som följer av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- (24) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ EUT L 261, 6.8.2004. s. 28.

⁽²⁾ EUT L 381, 28.12.2006, s. 4.

- (25) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta direktiv – i den omfattning som det gäller för tredjelandsemborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med kodexen om Schengengränserna ⁽¹⁾ – bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ska Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit detta direktiv besluta om huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.
- (26) I den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsemborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med kodexen om Schengengränserna utgör detta direktiv en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Storbritannien inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽²⁾. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och utan att det påverkar artikel 4 i det protokollet, deltar inte Förenade kungariket i detta beslut och är inte bundet av det i dess helhet och omfattas inte av dess tillämpning.
- (27) I den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsemborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med kodexen om Schengengränserna utgör detta direktiv en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽³⁾. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och utan att det påverkar artikel 4 i det protokollet, deltar inte Irland i detta beslut och är inte bundet av det i dess helhet och omfattas inte av dess tillämpning.
- (28) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv – i den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsemborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med kodexen om Schengengränserna – en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa två staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, som omfattas av det område som avses i artikel 1.C i rådets beslut 1999/437/EG av ⁽⁴⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (29) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv – i den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsemborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med kodexen om Schengengränserna – en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, som omfattas av det område som avses i artikel 1.C i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG av ⁽⁵⁾ om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det avtalet.
- (30) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv – i den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsemborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med kodexen om Schengengränserna – en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i den mening som avses i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, som omfattas av det område som avses i artikel 1.C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/261/EG ⁽⁶⁾ om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det protokollet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv föreskrivs gemensamma normer och förfaranden som ska tillämpas i medlemsstaterna för återvändande av tredjelandsemborgare vars vistelse är olaglig, i överensstämmelse med grundläggande rättigheter som allmänna principer för gemenskapsrätten och internationell rätt, inklusive flyktingsskydd och förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 83, 26.3.2008, s. 3.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium.

2. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta direktiv på tredjelandsmedborgare som

a) har nekats inresa i enlighet med artikel 13 i kodexen om Schengengränserna eller som grips eller hejdas av de behöriga myndigheterna i samband med att de olagligen passerar en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen och som inte därefter har fått tillstånd eller rätt att vistas i den medlemsstaten,

b) har ådömts att återvända som en straffrättslig påföljd, eller som en följd av en straffrättslig påföljd, i enlighet med den nationella lagstiftningen, eller som är föremål för utlämningsförfaranden.

3. Detta direktiv ska inte tillämpas på personer som har rätt till fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen i enlighet med artikel 2.5 i kodexen om Schengengränserna.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *tredjelandsmedborgare*: personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget och som heller inte är personer som har rätt till fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen i enlighet med artikel 2.5 i kodexen om Schengengränserna.

2. *olaglig vistelse*: vistelse på en medlemsstats territorium av en tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa enligt artikel 5 i kodexen om Schengengränserna eller andra villkor för att resa in i, vistas eller vara bosatt i den medlemsstaten.

3. *återvändande*: en tredjelandsmedborgares återresa – oavsett om den sker frivilligt i överensstämmelse med en skyldighet att återvända eller med tvång – till

— ursprungslandet, eller

— ett transitland i enlighet med återtagandeavtal med gemenskapen eller bilaterala återtagandeavtal eller andra arrangemang, eller

— ett annat tredjeland till vilket den berörda tredjelandsmedborgaren frivilligt väljer att återvända och där han eller hon kommer att tas emot.

4. *beslut om återvändande*: ett administrativt eller rättsligt beslut enligt vilket en tredjelandsmedborgares vistelse är olaglig och som ålägger eller fastställer en skyldighet att återvända.

5. *avlägsnande*: verkställigheten av skyldigheten att återvända, det vill säga den faktiska transporten ut ur medlemsstaten.

6. *inreseförbud*: ett administrativt eller rättsligt beslut om förbud mot inresa och vistelse på medlemsstaternas territorium under en viss period, som åtföljer ett beslut om återvändande.

7. *risk för avvikande*: skäl i det enskilda fallet och på grundval av objektiva kriterier fastställda genom lag att anta att en tredjelandsmedborgare som är föremål för förfaranden för återvändande kan komma att avvika.

8. *frivillig avresa*: fullgörande av skyldigheten att återvända inom den tidsram som fastställts i beslutet om återvändande.

9. *utsatta personer*: underåriga, ensamkommande barn, funktionshindrade, äldre, gravida, ensamstående föräldrar med underåriga barn och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i

a) bilaterala eller multilaterala avtal mellan gemenskapen, eller gemenskapen och dess medlemsstater, och ett eller flera tredjeländer,

b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.

2. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av eventuella förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgaren i gemenskapens regelverk om invandring och asyl.

3. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla bestämmelser som är förmånligare för de personer som det är tillämpligt på, förutsatt att dessa förmånligare bestämmelser är förenliga med detta direktiv.

4. När det gäller tredjelandsmedborgare som undantas från direktivets räckvidd i enlighet med artikel 2.2 a ska medlemsstaterna

a) se till att deras behandling och skyddsnivån inte är mindre förmånliga än vad som föreskrivs i artikel 8.4 och 8.5 (begränsad användning av tvångsmedel), artikel 9.2 a (uppskov med avlägsnande), artikel 14.1 b och 14.1 d (akutsjukvård och beaktande av utsatta personers behov) samt artiklarna 16 och 17 (förhållanden i samband med förvar) och

b) respektera principen om "non-refoulement".

Artikel 5

"Non-refoulement", barnets bästa, familjeliv och hälsotillstånd

När medlemsstaterna genomför detta direktiv ska de ta vederbörlig hänsyn till

a) barnets bästa,

b) familjeliv,

c) hälsotillståndet för den berörda tredjelandsmedborgaren,

och respektera principen om "non-refoulement".

KAPITEL II

AVSLUTANDE AV DEN OLAGLIGA VISTELSEN

Artikel 6

Beslut om återvändande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som avses i punkterna 2–5 ska medlemsstaterna utfärda beslut om att tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium ska återvända.

2. Tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium och som innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt till vistelse utfärdat av en annan medlemsstat, ska ofördröjligen bege sig till den medlemsstatens territorium. Om den tredjelandsmedborgare som berörs av detta krav inte följer detsamma eller om dennes omedelbara avresa krävs med hänsyn till allmän ordning eller nationell säkerhet, ska punkt 1 tillämpas.

3. Medlemsstaterna får avstå från att utfärda ett beslut om återvändande till en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium om den berörda tredjelandsmedborgaren återtas av en annan medlemsstat enligt bilaterala avtal eller arrangemang som gäller den dag detta direktiv träder i kraft. Den medlemsstat som har återtagit den berörda tredjelandsmedborgaren ska i så fall tillämpa punkt 1.

4. Medlemsstaterna får när som helst, av ömmande skäl eller av humanitära eller andra skäl, bevilja ett självständigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet till en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium. I sådana fall ska inget beslut om återvändande utfärdas. Om ett sådant beslut redan har utfärdats ska det återkallas eller tillfälligt skjutas upp under giltighetstiden för uppehållstillståndet eller någon annan beviljad rätt att stanna.

5. Om en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium är föremål för ett förfarande för förlängning av hans eller hennes uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som ger rätt att stanna i landet, ska den berörda medlemsstaten överväga att avstå ifrån att utfärda ett beslut om återvändande till dess att förfarandet har avslutats, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 6.

6. Detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att anta ett beslut om att avsluta en laglig vistelse tillsammans med ett beslut om återvändande och/eller ett beslut om avlägsnande och/eller inreseförbud inom ramen för ett enda administrativt eller rättsligt beslut i enlighet med deras nationella lagstiftning, utan att det påverkar tillämpningen av rättssäkerhetsgarantierna enligt kapitel III och andra relevanta bestämmelser i gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning.

Artikel 7

Frivillig avresa

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som avses i punkterna 2 och 4 ska det i återvändandebeslutet fastställas en lämplig tidsfrist på mellan sju och trettio dagar för frivillig avresa. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning föreskriva att en sådan tidsfrist får beviljas först efter ansökan från den berörda tredjelandsmedborgaren. Medlemsstaterna ska i så fall informera de berörda tredjelandsmedborgarna om möjligheten att ge in en sådan ansökan.

Den tidsfrist som föreskrivs i första stycket innebär inte att den berörda tredjelandsmedborgaren inte kan avresa tidigare.

2. Medlemsstaterna ska, när så är nödvändigt, förlänga fristen för frivillig avresa med en lämplig tid, med beaktande av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, t.ex. vistelsens längd, förekomsten av skolbarn eller av andra familjeband och sociala band.

3. Vissa förpliktelser som syftar till att förhindra att den berörda personen avviker, till exempel att regelbundet anmäla sig hos myndigheterna, deponering av tillräcklig garantisumma, inlämnande av handlingar eller skyldighet att stanna på en viss plats, får åläggas under tidsfristen i fråga.

4. Om det finns risk för avvikande eller om en ansökan om laglig vistelse avvisats såsom uppenbart ogrundad eller bedräglig eller om den berörda personen utgör en risk för allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet, får medlemsstaterna avstå från att bevilja någon tidsfrist för frivillig avresa eller bevilja en kortare tidsfrist än sju dagar.

Artikel 8

Avlägsnande

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa beslutet om återvändande om inte någon tidsfrist för frivillig avresa har beviljats i enlighet med artikel 7.4, eller om åläggandet att återvända inte har hörtsammats inom den tid för frivilligt återvändande som beviljats i enlighet med artikel 7.

2. Om medlemsstaten har beviljat en tidsfrist för frivillig avresa i enlighet med artikel 7, får beslutet om återvändande verkställas först när tiden löpt ut, såvida inte en risk som avses i artikel 7.4 uppstår under denna tid.

3. Medlemsstaterna får anta ett separat administrativt eller rättsligt beslut om avlägsnande.

4. Om medlemsstaterna – som en sista utväg – använder tvångsmedel vid avlägsnandet av en tredjelandsmedborgare som motsätter sig avlägsnande, ska dessa åtgärder vara proportionerliga och inte innebära mer tvång än skäligt. De ska genomföras enligt nationell lagstiftning i överensstämmelse med grundläggande rättigheter och med vederbörlig respekt för den berörda tredjelandsmedborgarens värdighet och fysiska integritet.

5. När avlägsnandet genomförs med flyg ska medlemsstaterna ta hänsyn till de gemensamma riktlinjer för säkerhetsbestämmelser i samband med gemensamma återsändanden med flyg som fogas till beslut 2004/573/EG.

6. Medlemsstaterna ska sörja för ett effektivt övervakningssystem för påtvingade återvändanden.

Artikel 9

Uppskjutande av verkställighet

1. Medlemsstaterna ska skjuta upp verkställigheten av avlägsnandet

a) om det strider mot principen om "non-refoulement" eller

b) så länge som verkställigheten av avlägsnandet skjutits upp enligt artikel 13.2.

2. Medlemsstaterna får skjuta upp verkställigheten av avlägsnandet under en lämplig tidsperiod, med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Medlemsstaterna ska särskilt beakta

a) tredjelandsmedborgarens fysiska eller psykiska tillstånd,

b) tekniska omständigheter, som brist på transportkapacitet eller att avlägsnandet misslyckades på grund av bristande identitetshandlingar.

3. Om verkställigheten av avlägsnandet skjutits upp i enlighet med punkterna 1 och 2, får den berörda tredjelandsmedborgaren åläggas de skyldigheter som anges i artikel 7.3.

Artikel 10

Återvändande och avlägsnande av ensamkommande barn

1. Innan ett beslut fattas om att utfärda ett beslut om återvändande beträffande ett ensamkommande barn, ska stöd av lämpliga organ som inte är verkställande myndighet beviljas med vederbörlig hänsyn till barnets bästa.

2. Innan myndigheterna i en medlemsstat avlägsnar ett ensamkommande barn från medlemsstatens territorium, ska de försäkra sig om att barnet kommer att överlämnas till en familjemedlem, en utsedd förmyndare eller en lämplig mottagningsenhet i mottagarlandet.

Artikel 11

Inreseförbud

1. Beslut om återvändande ska åtföljas av ett inreseförbud

a) om inte någon tidsfrist för frivillig avresa har beviljats, eller

b) om åläggandet att återvända inte har hörtsammats.

I andra fall får beslut om återvändande åtföljas av ett inreseförbud.

2. Inreseförbudets varaktighet ska fastställas med vederbörlig hänsyn till alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet och ska i princip inte överstiga fem år. Det får emellertid överstiga fem år om tredjelandsmedborgaren utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.

3. Medlemsstaterna ska överväga att upphäva ett inreseförbud, eller besluta att det tills vidare inte ska gälla, om en tredjelandsmedborgare som är föremål för ett inreseförbud utfärdat i enlighet med punkt 1 andra stycket kan visa att han eller hon har lämnat en medlemsstats territorium i full överensstämmelse med ett beslut om återvändande.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 första stycket b, ska beslut om inreseförbud inte fattas avseende offer för människohandel som har beviljats uppehållstillstånd i enlighet med rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004, om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna ⁽¹⁾, förutsatt att den berörda tredjelandsmedborgaren inte utgör något hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.

Medlemsstaterna får i enskilda fall av humanitära skäl avstå från att utfärda eller upphäva ett inreseförbud, eller besluta att det tills vidare inte ska gälla.

Medlemsstaterna får i enskilda fall eller i vissa kategorier av fall av andra skäl återkalla ett inreseförbud, eller besluta att det tills vidare inte ska gälla.

4. När en medlemsstat överväger att utfärda ett uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som ger rätt att stanna i landet för en tredjelandsmedborgare för vilken ett inreseförbud har utfärdats av en annan medlemsstat, ska den först rådfråga den medlemsstat som utfärdat inreseförbudet och ta hänsyn till den statens intressen i enlighet med artikel 25 i konventionen om tillämpning av Schengenvärdet ⁽²⁾.

5. Tillämpningen av punkterna 1–4 ska inte påverka rätten till internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ⁽³⁾ i medlemsstaterna.

KAPITEL III

RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

Artikel 12

Utformning

1. Beslut om återvändande och eventuella beslut om inreseförbud och beslut om avlägsnande, ska utfärdas skriftligt och innehålla en redovisning av de faktiska och de rättsliga omständigheterna, liksom uppgift om tillgängliga rättsmedel.

Om rätten till information enligt nationell lagstiftning får inskränkas, särskilt för att skydda nationell säkerhet, försvaret eller allmän säkerhet samt för förebyggande, undersökning och avslöjande av brott och åtal för brott, får informationen om de faktiska omständigheterna begränsas.

2. Medlemsstaterna ska på begäran tillhandahålla en skriftlig eller muntlig översättning av de viktigaste delarna av ett beslut

om återvändande i enlighet med punkt 1, inbegripet information om tillgängliga rättsmedel, på ett språk som tredjelandsmedborgaren förstår eller rimligen kan förväntas förstå.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkt 2 på tredjelandsmedborgare som har rest in olagligt på en medlemsstats territorium utan att därefter ha fått tillstånd eller rätt att stanna i den medlemsstaten.

I sådana fall ska beslut om återvändande i enlighet med punkt 1 meddelas genom ett standardformulär enligt nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla skriftlig allmän information om huvudpunkterna i standardformuläret på åtminstone fem av de språk som oftast används eller förstås av olagliga migranter som reser in i den berörda medlemsstaten.

Artikel 13

Rättsmedel

1. Den berörda tredjelandsmedborgaren ska ha tillgång till ett effektivt rättsmedel för att kunna överklaga eller begära omprövning av sådana beslut om återvändande som avses i artikel 12.1, inför en behörig rättslig myndighet eller förvaltningsmyndighet eller ett behörigt organ som består av opartiska ledamöter som åtnjuter garantier för sin oberoende ställning.

2. Den myndighet eller det organ som nämns i punkt 1 ska ha befogenhet att pröva sådana beslut om återvändande som avses i artikel 12.1, inbegripet möjligheten att tillfälligt skjuta upp verkställigheten, om inte verkställigheten redan är tillfälligt uppskjuten enligt den nationella lagstiftningen.

3. Den berörda tredjelandsmedborgaren ska ha möjlighet att få juridisk rådgivning och biträde av ett ombud samt, om så är nödvändigt, språklig hjälp.

4. Medlemsstaterna ska se till att nödvändigt rättsligt bistånd och/eller biträde på begäran beviljas kostnadsfritt i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning eller bestämmelser om rättshjälp och får föreskriva att kostnadsfri rättshjälp och/eller biträde underställs villkoren i artikel 15.3–15.6 i direktiv 2005/85/EG.

Artikel 14

Garantier i avvaktan på återvändande

1. Medlemsstaterna ska, med undantag för den situation som omfattas av artiklarna 16 och 17, säkerställa att under den tidsfrist för frivillig avresa som beviljats enligt artikel 7 och under tidsperioder för vilka verkställigheten av avlägsnandet skjutits upp enligt artikel 9, följande principer beaktas så långt som möjligt i fråga om tredjelandsmedborgare:

⁽¹⁾ EUT L 261, 6.8.2004, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

- a) De familjemedlemmar som befinner sig på territoriet ska hållas samlade.
- b) Akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar ska tillhandahållas.
- c) Beroende på vistelsens längd ska underåriga ges tillträde till det grundläggande utbildningsväsendet.
- d) Utsatta personers särskilda behov ska beaktas.

2. Medlemsstaterna ska se till att de personer som avses i punkt 1 i enlighet med nationell lagstiftning erhåller en skriftlig bekräftelse på att tidsfristen för frivillig avresa har förlängts i enlighet med artikel 7.2 eller att verkställigheten av beslutet om återvändande har skjutits upp.

KAPITEL IV

FÖRVAR INFÖR AVLÄGSNANDE

Artikel 15

Förvar

1. Om inte andra tillräckliga, men mindre ingripande, åtgärder kan tillämpas verkningsfullt i det konkreta fallet, får medlemsstaterna endast hålla i förvar en tredjelandsmedborgare som är föremål för förfaranden för återvändande för att förbereda återvändandet och/eller för att genomföra avlägsnandet, särskilt när

- a) det finns risk för avvikande, eller
- b) den berörda tredjelandsmedborgaren håller sig undan eller förhindrar förberedelserna inför återvändandet eller avlägsnandet.

Förvar ska vara under så kort tid som möjligt och får endast fortgå under den tid som förfarandena inför avlägsnandet pågår och genomförs med rimliga ansträngningar.

2. Ett beslut om förvar ska fattas av förvaltningsmyndigheter eller rättsliga myndigheter.

Ett beslut om förvar ska utfärdas skriftligt och med angivande av de faktiska och rättsliga omständigheterna.

När ett beslut om förvar har fattats av förvaltningsmyndigheter ska medlemsstaterna

- a) antingen så snart som möjligt efter det att en person tagits i förvar se till att ett beslut fattas om snabb rättslig prövning av förvarsbeslutets laglighet,
- b) eller medge den berörda tredjelandsmedborgaren rätt att inleda förfaranden för att få lagligheten av förvarsbeslutet prö-

vat så snart som möjligt efter det att de aktuella förfarandena inleddes. Medlemsstaterna ska i detta fall omedelbart informera den berörda tredjelandsmedborgaren om möjligheten att inge en sådan ansökan.

Den berörda tredjelandsmedborgaren ska friges omedelbart om kvarhållandet i förvar inte är lagligt.

3. I varje enskilt fall ska beslutet om förvar omprövas med lämpliga mellanrum, antingen på begäran av den berörda tredjelandsmedborgaren eller ex officio. För längre perioder av förvar ska prövningar övervakas av en rättslig myndighet.

4. När det framkommer att rimliga utsikter till ett avlägsnande inte längre föreligger på grund av rättsliga eller andra överväganden, eller de villkor som fastställs i punkt 1 inte längre föreligger, upphör hållandet i förvar att vara berättigat och den berörda personen ska omedelbart friges.

5. Tredjelandsmedborgaren ska hållas i förvar så länge som de villkor som fastställs i punkt 1 uppfylls och så länge som det är nödvändigt för att försäkra sig om att avlägsnandet kan genomföras. Varje medlemsstat ska fastställa en begränsad förvarsperiod, som inte får överskrida sex månader.

6. Medlemsstaterna får inte förlänga den period som avses i punkt 5 annat än med en begränsad tid som inte överskrider ytterligare tolv månader i enlighet med nationell rätt i sådana fall där avlägsnandet, trots alla rimliga ansträngningar, sannolikt kommer att ta längre tid

a) på grund av bristande samarbete från den berörda tredjelandsmedborgarens sida, eller

b) beroende på att införskaftet av nödvändiga handlingar från tredjeländer drar ut på tiden.

Artikel 16

Förhållanden i samband med förvar

1. Förvar ska i regel ske i särskilda förvarsanläggningar. Om en medlemsstat inte kan tillhandahålla sådana särskilda anläggningar, utan måste använda fängelseanläggningar, ska tredjelandsmedborgare i förvar hållas avskilda från vanliga interner.

2. Tredjelandsmedborgare i förvar ska – på begäran – ges möjlighet att vid tillfälle ta kontakt med juridiska ombud, familjemedlemmar och behöriga konsulära myndigheter.

3. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt situationen för utsatta personer. Akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar ska tillhandahållas.

4. Relevanta och behöriga nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ ska ha möjlighet att besöka sådana anläggningar för förvar som avses i punkt 1, i den mån de används för att hålla tredjelandsmedborgare i förvar i enlighet med detta kapitel. För sådana besök får tillstånd krävas.

5. Tredjelandsmedborgare som hålls i förvar ska systematiskt erhålla information i vilken de regler som tillämpas i anläggningen förklaras och deras rättigheter och skyldigheter fastställs. Detta inbegriper information om deras rätt enligt nationell lagstiftning att kontakta de organisationer och organ som avses i punkt 4.

Artikel 17

Förvar av underåriga och familjer

1. Ensamkommande barn och familjer med underåriga ska endast hållas i förvar som en sista utväg och under en så kort tid som möjligt.

2. Familjer som hålls i förvar i avvaktan på avlägsnande ska tillhandahållas separat inkvartering så att de tillförsäkras adekvat skydd för sitt privatliv.

3. Underåriga som hålls i förvar ska ha möjlighet att delta i fritidsverksamhet, inbegripet lekar och aktiviteter som lämpar sig för deras ålder och, beroende på vistelsens längd, ha tillgång till undervisning.

4. Så långt det är möjligt ska ensamkommande barn föras med inkvartering i anläggningar med tillgång till personal och utrymmen som tar hänsyn till behoven hos personer i deras åldersgrupp.

5. När underåriga hålls i förvar i avvaktan på avlägsnande ska barnets bästa komma i främsta rummet.

Artikel 18

Nödsituationer

1. I situationer där ett exceptionellt stort antal tredjelandsmedborgare som ska återvända utgör en oförutsett stor belastning på förvarsanläggningarna i en medlemsstat eller dess administrativa personal, eller personal inom rättsväsendet, får medlemsstaten i fråga så länge som den exceptionella situationen består besluta att tillämpa längre tidsfrister för rättslig prövning än dem som beskrivs i artikel 15.2 tredje stycket och vidta nödgärder vad gäller förhållanden vid förvar som avviker från vad som föreskrivs i artiklarna 16.1 och 17.2.

2. Medlemsstaten ska informera kommissionen när den tillgriper sådana exceptionella åtgärder. Den ska också informera kommissionen så snart som de förhållanden som motiverar dessa åtgärder inte längre föreligger.

3. Denna artikel får inte på något sätt tolkas som att den tillåter medlemsstaterna att åsidosätta sin allmänna skyldighet att vidta alla lämpliga, både allmänna och särskilda, åtgärder för att säkerställa att deras skyldigheter enligt detta direktiv uppfylls.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Rapportering

Kommissionen ska vart tredje år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

Kommissionen ska lämna sin första rapport senast den 24 december 2013 och vid det tillfället särskilt inrikta sig på tillämpningen av artikel 11, artikel 13.4 och artikel 15 i medlemsstaterna. Med avseende på artikel 13.4 ska kommissionen särskilt bedöma de ekonomiska och administrativa konsekvenserna i medlemsstaterna.

Artikel 20

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 24 december 2010 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Med avseende på artikel 13.4 ska medlemsstaterna senast den 24 december 2011 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 21

Förhållandet till Schengenkonventionen

Detta direktiv ersätter bestämmelserna i artiklarna 23 och 24 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

Artikel 22

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 23***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

B. LE MAIRE

Ordförande

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1348/2008/EG

av den 16 december 2008

om ändring av rådets direktiv 76/769/EEG vad gäller begränsning av användning och utsläppande på marknaden av 2-(2-metoxietoxy)etanol, 2-(2-butoxietoxy)etanol, metylendifenyl-diisocyanat, cyklohexan och ammoniumnitrat

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Riskerna för människors hälsa med 2-(2-metoxietoxy)etanol (DEGME), 2-(2-butoxietoxy)etanol (DEGBE), metylendifenyl-diisocyanat (MDI) och cyklohexan har bedömts i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen ⁽³⁾. Genom riskbedömningen av alla dessa kemiska ämnen identifierades behovet av att begränsa riskerna för människors hälsa. Dessa slutsatser bekräftades av den vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö.
- (2) I kommissionens rekommendation 1999/721/EG av den 12 oktober 1999 om resultaten av riskbedömningen och om strategierna för att begränsa riskerna med följande ämnen: 2-(2-butoxietoxy)etanol, 2-(2-metoxietoxy)etanol, klorerade alkaner (C10–13) och alkylderivat (C10–13) av bensen ⁽⁴⁾ och i kommissionens rekommendation

2008/98/EG av den 6 december 2007 om riskbegränsande åtgärder för ämnena piperazin, cyklohexan, metylendifenyl-diisocyanat, 2-butyn-1,4-diol, metyloxiran, anilin, 2-etylhexylakrylat, 1,4-diklorbensen, 3,5-dinitro-2,6-dimetyl-4-tert-butylacetofenon, di-(2-etylhexyl)ftalat, fenol, 5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylol ⁽⁵⁾, vilka antagits inom ramen för förordning (EEG) nr 793/93, föreslås en strategi för att begränsa riskerna med DEGME, DEGBE, MDI respektive cyklohexan genom en rekommendation om att begränsningsåtgärderna enligt rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ⁽⁶⁾ måste tillämpas på de preparat som innehåller dessa ämnen och som släpps ut på marknaden för försäljning till allmänheten.

- (3) För att skydda konsumenterna förefaller det därför nödvändigt att begränsa utsläppande på marknaden och användning av de preparat som innehåller DEGME, DEGBE, MDI eller cyklohexan under särskilda förhållanden.
- (4) DEGME används mycket sällan som en beståndsdel i färger, färgborttagningsmedel, rengöringsmedel, självpolerande emulsioner och golvättningsmedel avsedda för konsumenter. Ovannämnda riskbedömning har visat att det finns en risk för konsumenternas hälsa genom hudexponering för de färger och färgborttagningsmedel som innehåller DEGME. DEGME använt som en beståndsdel i färger och färgborttagningsmedel bör därför inte släppas ut på marknaden för försäljning till allmänheten. Även om användningen av DEGME som en beståndsdel i rengöringsmedel, självpolerande emulsioner och golvättningsmedel inte har utvärderats kan den utgöra en liknande risk, och DEGME använt som en beståndsdel i dessa preparat bör därför inte heller släppas ut på marknaden för försäljning till allmänheten. Ett gränsvärde av 0,1 viktprocent DEGME i dessa preparat bör antas för marknadskontrolländamål.

⁽¹⁾ EUT C 204, 9.8.2008, s. 13.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 9 juli 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 18 november 2008.

⁽³⁾ EGT L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 292, 13.11.1999, s. 42.

⁽⁵⁾ EUT L 33, 7.2.2008, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

- (5) DEGBE används som en beståndsdel i färger och rengöringsmedel. Ovannämnda riskbedömning av DEGBE har visat att det finns en risk för konsumenternas hälsa genom inandningsexponering under sprutlackeringsfärg. Ett beräknat säkert koncentrationsgränsvärde på 3 % för DEGBE i sprutlackeringsfärger bör införas för att förhindra risken för inandningsexponering för konsumenterna. Även om användningen av DEGBE som en beståndsdel i rengöringssprayer i aerosolbehållare inte har utvärderats kan den utgöra en liknande risk, och DEGBE som används som en beståndsdel i dessa rengöringsmedel bör därför inte heller släppas ut på marknaden för försäljning till allmänheten i koncentrationer som är lika med eller högre än 3 viktprocent. Aerosolbehållare bör uppfylla kraven i rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare⁽¹⁾.
- (6) I fråga om andra färger än sprutlackeringsfärger bör en varning krävas för användning av sådana färger i sprutlackeringsutrustning om dessa färger innehåller DEGBE i koncentrationer som är lika med eller högre än 3 viktprocent.
- (7) För att säkerställa en lämplig utfasning av de sprutlackeringsfärger och rengöringssprayer i aerosolbehållare som inte uppfyller koncentrationsgränsvärdena för DEGBE bör olika datum fastställas för när begränsningen ska tillämpas i fråga om det första utsläppandet på marknaden och den slutliga försäljningen av DEGBE i sprutlackeringsfärger och i rengöringssprayer i aerosolbehållare.
- (8) Riskbedömningen av MDI har visat att det finns ett behov av att begränsa riskerna i samband med konsumenternas bruk av preparat som innehåller MDI på grund av oro för inandnings- och hudexponering. För att förebygga och begränsa dessa risker bör utsläppande på marknaden för försäljning till allmänheten av preparat som innehåller MDI endast tillåtas på vissa villkor såsom obligatoriskt tillhandahållande av lämpliga skyddshandskar och tilläggsanvisningar på förpackningen. Dessa handskar bör uppfylla kraven i rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning⁽²⁾. Då tillhandahållande av skyddsutrustning och tryckning av relevanta anvisningar kommer att kräva särskilda insatser från producenternas sida bör en längre övergångsperiod tillåtas.
- (9) Riskbedömningen för cyklohexan var inriktad på konsumenternas exponering när preparat som innehåller cyklohexan används vid mattläggning, varvid slutsatsen drogs att begränsningsåtgärder krävdes för att begränsa risken för konsumenterna vid sådana tillfällen. Neoprenbaserade kontaktlim som innehåller cyklohexan bör därför endast släppas ut på marknaden för försäljning till allmänheten i mindre förpackningar. Harmoniserade anvisningar tillsammans med produkten bör varna konsumenterna för att använda den under förhållanden med dålig ventilation eller vid mattläggning.
- (10) Ammoniumnitrat som har en omfattande användning inom hela gemenskapen som gödselmedel, kan verka som oxidationsmedel. I synnerhet kan det explodera när det blandas med vissa andra ämnen. Ammoniumnitratgödselmedel bör därför uppfylla vissa krav när de släpps ut på marknaden för att garantera att de är säkra i fråga om oavsiktlig detonation.
- (11) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel⁽³⁾ föreskrivs harmoniserade krav, inbegripet säkerhetskrav, för ammoniumnitratgödselmedel. De gödselmedel som uppfyller dessa krav får märkas som "EG-gödselmedel" och omfattas av den fria rörligheten på den inre marknaden.
- (12) I fråga om de gödselmedel som endast är avsedda att säljas inom en enda medlemsstat får tillverkarna välja att iaktta endast de krav som finns på nationell nivå. Dessa gödselmedel behöver därför inte uppfylla de säkerhetskrav som uppställts på gemenskapsnivå. För att säkerställa en enhetlig säkerhetsnivå inom gemenskapen bör därför alla ammoniumnitratgödselmedel uppfylla samma säkerhetskrav.
- (13) I bilaga III till förordning (EG) nr 2003/2003 anges ett detonationssäkerhetsprov för de ammoniumnitratgödselmedel som innehåller mer än 28 viktprocent kväve i förhållande till ammoniumnitratet. För att minimera detonationsrisken anges där också ett antal fysikaliska egenskaper och gränsvärden för halten av kemiska föroreningar för sådana gödselmedel. De ammoniumnitratgödselmedel som uppfyller dessa krav eller som innehåller mindre än 28 viktprocent kväve godtas av alla medlemsstater som säkra för användning i jordbruket.
- (14) Alla ammoniumnitratgödselmedel som släpps ut på marknaden inom gemenskapen bör därför uppfylla de säkerhetskrav som anges i förordning (EG) nr 2003/2003.

⁽¹⁾ EGT L 147, 9.6.1975, s. 40.

⁽²⁾ EGT L 399, 30.12.1989, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 304, 21.11.2003, s. 1.

- (15) Ammoniumnitratgödselmedel har utnyttjats för olaglig tillverkning av sprängämnen. De gödselmedelstyper som kan användas för detta ändamål har en kvävehalt som är så låg som 16 %. Tillgång till gödselmedelstyper och preparattyper som innehåller mer än 16 viktprocent kväve i förhållande till ammoniumnitratet bör därför begränsas till jordbrukare och yrkesanvändare. Av den anledningen behöver begreppen "jordbrukare" och "jordbruksverksamhet" definieras, så att man inom jordbruk och annan liknande yrkesverksamhet som underhåll av parker, trädgårdar eller idrottsplaner kan fortsätta att använda gödselmedel med högre kvävehalt. Av socioekonomiska skäl kan medlemsstaterna dock tillämpa ett gränsvärde på upp till 20 viktprocent kväve i förhållande till ammoniumnitratet inom det egna territoriet.
- (16) Bestämmelserna i detta beslut antas för att införas i bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och om inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG ⁽¹⁾, i enlighet med artikel 137.3 i den förordningen.
- (17) Direktiv 76/769/EEG bör ändras i enlighet med detta.
- (18) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av gemenskapslagstiftningen om minimikrav för skydd av arbetstagare såsom rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas

säkerhet och hälsa i arbetet ⁽²⁾ och de särdirektiv som grundar sig på detta, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) (kodifierad version) ⁽³⁾ och rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 76/769/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
B. LE MAIRE
Ordförande

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 50. Rättad i EUT L 229, 29.6.2004, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽¹⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1. Rättad i EUT L 136, 29.5.2007, s. 3.

BILAGA

I bilaga I till direktiv 76/769/EEG ska följande punkter läggas till:

”53. 2-(2-metoxietoxi)etanol (DEGME) CAS-nr: 111-77-3 EINECS-nr: 203-906-6	Får inte släppas ut på marknaden efter den 27 juni 2010 för försäljning till allmänheten, som en beståndsdel i färger, färgborttagningsmedel, rengöringsmedel, självpolerande emulsioner och golvtättningsmedel i koncentrationer som är lika med eller högre än 0,1 viktprocent.
54. 2-(2-butoxietoxi)etanol (DEGBE) CAS-nr: 112-34-5 EINECS-nr: 203-961-6	1. Får inte för första gången släppas ut på marknaden efter den 27 juni 2010 för försäljning till allmänheten, som en beståndsdel i sprutlackeringsfärger eller rengöringssprayer i aerosolbehållare i koncentrationer som är lika med eller högre än 3 viktprocent. 2. Sprutlackeringsfärger och rengöringssprayer i aerosolbehållare som innehåller DEGBE och som inte uppfyller punkt 1 får inte släppas ut på marknaden för försäljning till allmänheten efter den 27 december 2010. 3. Utan att det påverkar annan gemenskapslagstiftning om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen och preparat, ska andra färger än sprutlackeringsfärger som innehåller DEGBE i koncentrationer som är lika med eller högre än 3 viktprocent och som släpps ut på marknaden för försäljning till allmänheten märkas synligt, läsligt och outplånligt senast den 27 december 2010 enligt följande: ‘Får ej användas i sprutlackeringsutrustning’
55. Metylendifenyldiisocyanat (MDI) CAS-nr: 26447-40-5 EINECS-nr: 247-714-0	1. Får inte släppas ut på marknaden efter den 27 december 2010 som en beståndsdel i preparat i koncentrationer som är lika med eller högre än 0,1 viktprocent för försäljning till allmänheten, om förpackningen inte a) innehåller skyddshandskar som uppfyller kraven i rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning (*). b) är synligt, läsligt och outplånligt märkt enligt följande och utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen och preparat: — Personer som redan är känsliga för diisocyanater kan drabbas av allergiska reaktioner vid användning av denna produkt. — Personer med astma, eksem eller hudproblem bör undvika kontakt, inklusive hudkontakt, med denna produkt. — Vid dåliga ventilationsförhållanden får denna produkt endast användas tillsammans med en skyddsmask med lämpligt gasfilter (dvs. typen A1 enligt standarden EN 14387).’ 2. Genom undantag får punkt 1 a inte tillämpas på smältlim.
56. Cyklohexan CAS-nr: 110-82-7 EINECS-nr: 203-806-2	1. Får inte för första gången släppas ut på marknaden efter den 27 juni 2010 för försäljning till allmänheten som en beståndsdel i neoprenbaserade kontaktlim i koncentrationer som är lika med eller högre än 0,1 viktprocent i förpackningsstorlekar som rymmer mer än 350 g. 2. Neoprenbaserade kontaktlim som innehåller cyklohexan och som inte uppfyller punkt 1 får inte släppas ut på marknaden för försäljning till allmänheten efter den 27 december 2010. 3. Utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen och preparat, ska neoprenbaserade kontaktlim som innehåller cyklohexan i koncentrationer som är lika med eller högre än 0,1 viktprocent och som släpps ut på marknaden för försäljning till allmänheten efter den 27 december synligt, läsbart och outplånligt märkas enligt följande: — Denna produkt får ej användas under dåliga ventilationsförhållanden. — Denna produkt får ej användas vid mattläggning.’

57. Ammoniumnitrat CAS-nr: 6484-52-2 EINECS-nr: 229-347-8	1. Får inte för första gången släppas ut på marknaden efter den 27 juni 2010 som ett ämne eller som preparat som innehåller mer än 28 viktprocent kväve i förhållande till ammoniumnitratet för användning som fast gödselmedel, enkelt eller sammanfattat, om gödselmedlet inte uppfyller de tekniska bestämmelser om ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt som fastställs i bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel (**). 2. Får inte släppas ut på marknaden efter den 27 juni 2010 som ett ämne eller preparat som innehåller 16 viktprocent eller mer kväve i förhållande till ammoniumnitratet, förutom för tillhandahållande till a) nedströmsanvändare och distributörer, inklusive fysiska eller juridiska personer som innehar licens eller tillstånd i enlighet med rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civil bruk (***), b) jordbrukare för användning i samband med jordbruksverksamhet, antingen på heltid eller på deltid och inte nödvändigtvis relaterat till landarealens storlek. I denna punkt avses med i) <i>jordbrukare</i>: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars juridiska ställning enligt nationell lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium, enligt artikel 299 i fördraget, och som bedriver jordbruksverksamhet, ii) <i>jordbruksverksamhet</i>: produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter inbegripet skörd, mjölkning, uppfödning och hållande av djur för animalieproduktion, eller verksamhet för att hålla marken i god jordbrukshävd och bevara miljön i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (****), c) fysiska eller juridiska personer som yrkesmässigt bedriver verksamhet som trädgårdsodling, växtodling i växthus, underhåll av parker, trädgårdar eller idrottsplaner, skogsbruk eller liknande verksamhet. 3. När det gäller restriktionerna i punkt 2 får medlemsstaterna dock av socioekonomiska skäl fram till den 1 juli 2014 tillämpa ett gränsvärde på upp till 20 viktprocent kväve i förhållande till ammoniumnitratet på ämnen och preparat som släpps ut på marknaden inom det egna territoriet. De ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.
---	--

(*) EGT L 399, 30.12.1989, s. 18.
(**) EUT L 304, 21.11.2003, s. 1.
(***) EGT L 121, 15.5.1993, s. 20.
(****) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1."

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1349/2008/EG**av den 16 december 2008****om ändring av beslut nr 1719/2006/EG om inrättande av programmet Aktiv ungdom för perioden 2007–2013****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 149.4,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr
1719/2006/EG av den 15 november 2006 ⁽³⁾ inrättades
programmet Aktiv ungdom för perioden 2007–2013.

(2) I artikel 10.2 i beslut nr 1719/2006/EG föreskrivs att de
åtgärder som är nödvändiga för programmets genomfö-
rande, om det rör sig om andra åtgärder än de som anges
i punkt 1, ska fastställas i enlighet med det förfarande
som avses i artikel 9.3 i det beslutet, dvs. i enlighet med
det rådgivande förfarande som fastställs i rådets beslut
1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden
som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens ge-
nomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.

(3) Denna formulering i beslut nr 1719/2006/EG innebär
bl.a. att andra beslut om tilldelning av bidrag än de
som avses i artikel 10.1 i det beslutet omfattas av det
rådgivande förfarandet och Europaparlamentets rätt till
insyn.

(4) Dessa urvalsbeslut avser dock huvudsakligen mindre bi-
dragsbelopp som inte medför politiskt känsligt besluts-
fattande.

(5) Dessa förfarandekrav leder till att proceduren för tilldel-
ning av bidrag till de sökande tar två till tre månader
längre. Förfarandekraven orsakar många förseningar gent-
emot bidragsmottagarna, skapar en onödig börda för
programförvaltningen och genererar inget mervärde på
grund av bidragens art.

(6) För att möjliggöra ett snabbare och effektivare genom-
förande av urvalsbesluten är det nödvändigt att ersätta
det rådgivande förfarandet med en skyldighet för kom-
missionen att utan dröjsmål informera Europaparlamen-
tet och medlemsstaterna om åtgärder som vidtagits för
att genomföra beslut nr 1719/2006/EG utan bistånd av
en kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 1719/2006/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 9.3 ska utgå.

2. Artikel 10.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska informera den kommitté som av-
ses i artikel 9 och Europaparlamentet om alla andra urvals-
beslut som den fattar i samband med genomförandet av
detta beslut, inom två arbetsdagar från det att besluten i
fråga fattas. Denna information ska omfatta beskrivningar
och en analys av de inkomna ansökningarna, en beskrivning
av bedömningen och urvalsförfarandet samt förteckningar
över både de projekt som föreslås få bidrag och de som
fått avslag."

Artikel 2

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet
om effekterna av detta beslut senast den 25 juni 2010.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 113.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 september 2008 (ännu ej
offentligtgjort i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2008.

⁽³⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

B. LE MAIRE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1350/2008/EG**av den 16 december 2008****om Europeiska året för kreativitet och innovation (2009)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Europa behöver stärka sin förmåga till kreativitet och innovation både av sociala och ekonomiska orsaker, för att kunna reagera effektivt på kunskapssamhällets utveckling: innovativ förmåga är nära knuten till kreativitet som en personlig egenskap, och för att ge full utdelning ska hela befolkningen involveras. Detta kräver ett tillvägagångssätt som bygger på livslångt lärande.

(2) Utbildningssystemen bör i tillräcklig utsträckning och på alla lämpliga nivåer vara anpassade till utvecklingen av nyckelkompetenser för att stödja kreativitet och innovation i syfte att skapa innovativa och originella lösningar för privat-, yrkes- och samhällslivet.

(3) Europeiska rådet i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 kom fram till att man i ett europeiskt ramverk bör fastställa de nya grundläggande färdigheter som ska erhållas genom livslångt lärande som en väsentlig beståndsdel av Europas reaktion på globaliseringen och övergången till kunskapsbaserade ekonomier, och underströk att människorna är Europas största tillgång.

(4) Kommissionens meddelande av den 21 november 2001 med titeln "Att förverkliga det europeiska området för livslångt lärande" och rådets därpå följande resolution av den 27 juni 2002 om livslångt lärande ⁽⁴⁾ identifierade tillhandahållandet av "de nya grundläggande färdigheterna" som en prioritet, och betonade att livslångt lärande bör omfatta lärande från förskoleåldern till efter pensionsåldern.

(5) Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽⁵⁾ identifierade ett antal nyckelkompetenser, i synnerhet "matematiskt kunnande och grundläggande vetenskaplig och teknisk kompetens", "lära att lära", "digital kompetens", "initiativförmåga och företaganda", "kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer" samt "social och medborgerlig kompetens".

(6) Europeiska rådet i Bryssel den 8 och 9 mars 2007 underströk att utbildning är en förutsättning för en väl fungerande kunskapstriangel (utbildning-forskning-innovation) och spelar en nyckelroll när det gäller att stärka tillväxt och sysselsättning. Europeiska rådet manade till att särskilt främja små och medelstora företags potential, även bland företag inom kultursektorn och den kreativa sektorn, med hänsyn till deras roll som pådrivande krafter bakom tillväxt, nya arbetstillfällen och innovation.

(7) Att utse ett år till europeiskt år för kreativitet och innovation är ett effektivt sätt att bidra till att anta de utmaningar som Europa står inför genom att höja allmänhetens medvetenhet, sprida information om god praxis samt stimulera forskningen och den politiska debatten. Genom att skapa en miljö för att samtidigt främja dessa mål på europeisk, nationell, regional och lokal nivå kan man uppnå större synergi och kritisk massa än genom enskilda ansträngningar på olika nivåer.

(8) Då målen för befintliga gemenskapsprogram redan omfattar främjandet av kreativitet och innovativ förmåga genom livslångt lärande kan ett sådant år genomföras genom användning av dessa program inom deras befintliga marginaler för fastställande av finansieringsprioriteringar på årlig eller flerårig basis. Program och politik på andra områden, exempelvis kultur, kommunikation, näringsliv, sammanhållning, landsbygdsutveckling, forskning och informationssamhället bidrar också till att främja kreativitet och innovativ förmåga och kan stödja initiativet inom sina respektive rättsliga ramar.

⁽¹⁾ Yttrande av den 9 juli 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2008.

⁽⁴⁾ EGT C 163, 9.7.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

- (9) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att stödja medlemsstaternas arbete för att främja kreativitet, genom livslångt lärande, som en drivkraft för innovation och som en viktig bidragande faktor för utveckling av personlig, yrkesrelaterad, entreprenörmässig och social kompetens och för välbefinnande för alla människor i samhället, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

År 2009 ska utses till "Europeiska året för kreativitet och innovation" (nedan kallat året).

Artikel 2

Mål

1. Det övergripande målet för året ska vara att stödja medlemsstaternas arbete för att främja kreativitet, genom livslångt lärande, som en drivkraft till innovation och som en viktig bidragande faktor för utveckling av personlig, yrkesrelaterad, entreprenörmässig och social kompetens och för välbefinnande för alla människor i samhället.

2. De specifika målen för året ska vara att betona bl.a. följande faktorer som kan bidra till att främja kreativitet och innovativ förmåga:

- a) Tillhandahålla en miljö som är gynnsam för innovation och anpassningsbarhet i en värld i snabb förändring; alla former av innovation, även social och entreprenörmässig innovation, bör beaktas.
- b) Betona öppenhet inför kulturell mångfald som ett sätt att stimulera interkulturell kommunikation och främja närmare relationer mellan konstformer och med skolor och universitet.
- c) Stimulera estetisk förmåga, känslomässig utveckling, kreativt tänkande och intuition hos alla barn från de tidigaste utvecklingsstadierna, inbegripet barnomsorg före skolstarten.
- d) Höja medvetenheten om vikten av kreativitet, innovation och entreprenörskap såväl för personlig utveckling som för ekonomisk tillväxt och sysselsättning; främja entreprenörmässigt tänkande, särskilt bland ungdomar, genom samarbete med näringslivet.

- e) Främja utbildning i såväl grundläggande som avancerade matematiska, vetenskapliga och tekniska färdigheter som kan leda till teknisk innovation.

- f) Främja öppenhet inför förändring, kreativitet och problemlösning som kompetenser som kan leda till innovation och som kan överföras till en rad olika yrkesmässiga och sociala sammanhang.

- g) Bredda tillgången till en rad olika kreativa former för självförverkligande, både under hela den formella utbildningen och genom icke-formell och informell ungdomsverksamhet.

- h) Höja medvetenheten bland människor, oavsett om de är en del av arbetsmarknaden eller står utanför densamma, om att kreativitet, kunskap och flexibilitet är viktiga för ett rikt och tillfredsställande liv i en tid av snabba tekniska förändringar och global integration samt utrusta människor så att de kan förbättra sina karriärmöjligheter på alla områden där kreativitet och innovativ förmåga spelar en viktig roll.

- i) Främja formgivning såväl som en kreativ verksamhet vilken väsentligt bidrar till innovation som färdigheter inom innovationsförvaltning och formgivningsförvaltning, inbegripet grundläggande kunskaper om skydd av immateriell äganderätt.

- j) Utveckla kreativitet och innovativ förmåga i privata och offentliga organisationer genom yrkesutbildning, och uppmuntra dem att använda den kreativa förmågan hos både anställda och kunder på ett bättre sätt.

Artikel 3

Åtgärdernas innehåll

De åtgärder som ska vidtas för att uppnå målen i artikel 2 ska omfatta följande verksamhet på europeisk, nationell, regional eller lokal nivå med anknytning till målen för året:

- a) Konferenser, evenemang och initiativ för att främja debatten och höja medvetenheten om vikten av kreativitet och innovativ förmåga.
- b) Informations- och reklamkampanjer för att förmedla de viktigaste budskapen.
- c) Kartläggning av god praxis och spridning av information om främjande av kreativitet och innovativ förmåga.
- d) Undersökningar och studier på gemenskapsnivå eller nationell nivå.

Förutom verksamhet som samfinansieras av gemenskapen i enlighet med artikel 6 får kommissionen eller medlemsstaterna fastställa att annan verksamhet bidrar till årets mål och tillåta att årets namn används för att främja denna verksamhet, i den mån den bidrar till att målen i artikel 2 uppnås.

Artikel 4

Samordning på nationell nivå

Varje medlemsstat ska utse en nationell samordnare som ansvarar för att organisera landets deltagande i året. Samordnaren ska ansvara för den nationella samordningen av verksamheten inom ramen för året.

Artikel 5

Samordning på europeisk nivå

Kommissionen ska sammankalla möten för de nationella samordnarna för att samordna genomförandet av året på europeisk nivå och underlätta utbytet av information om dess genomförande på nationell nivå.

Artikel 6

Finansiering

Samfinansiering på europeisk nivå av verksamhet inom ramen för året ska överensstämma med de prioriteringar och bestä-

melser som på årlig eller flerårig basis tillämpas på befintliga program, särskilt på utbildningsområdet. Program och politiska åtgärder på andra områden, exempelvis kultur, kommunikation, näringsliv, sammanhållning, landsbygdsutveckling, forskning och informationssamhället, kan om det är lämpligt stödja året.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

B. LE MAIRE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1351/2008/EG**av den 16 december 2008****om inrättande av ett flerårigt gemenskapsprogram för att skydda barn som använder Internet och annan kommunikationsteknik****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 153,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Användningen av Internet och kommunikationsteknik, till exempel mobiltelefoner, fortsätter att öka kraftigt i Europeiska unionen och erbjuder alla medborgare stora möjligheter till delaktighet, samverkan och kreativitet. Tekniken innebär dock fortfarande risker för barn och den missbrukas alltjämt, och på grund av den föränderliga tekniken och förändringar av det sociala beteendet uppstår ständigt nya risker och former av missbruk. Åtgärder bör vidtas på EU-nivå för att skydda barns fysiska, mentala och moraliska integritet, som kan ta skada av att de får åtkomst till olämpligt innehåll. Vidare, för att uppmuntra medborgarna att utnyttja de möjligheter och fördelar som Internet och annan kommunikationsteknik innebär behövs också åtgärder som främjar en säkrare användning.

- (2) Kommissionens meddelande "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning" (KOM(2005)0229), som är en vidareutveckling av Lissabonstrategin, syftar till att göra kommissionens politik för informationssamhället och medierna mer sammanhängande för att öka informations- och kommunikationsteknikens viktiga bidrag till medlemsstaternas ekonomi. Ett av målen för strategin är att skapa ett gemensamt europeiskt informationsområde som erbjuder säker bredbandskommunikation till rimligt pris, ett rikt och diversifierat innehåll och digitala tjänster.

- (3) Gemenskapens lagstiftningsram för att hantera utmaningarna i samband med digitalt innehåll i informationssamhället innehåller bestämmelser om skydd av minderåriga ⁽³⁾, integritetsskydd ⁽⁴⁾ och tjänstelevererande mellanhanders ansvar ⁽⁵⁾. Rådets rambeslut 2004/68/RIF av den 22 december 2003 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi ⁽⁶⁾ innehåller minimikrav som medlemsstaterna ska uppfylla när det gäller att definiera brott och fastställa lämpliga påföljder. Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/952/EG av den 20 december 2006 om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmåle med avseende på konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster ⁽⁷⁾ bygger på rådets rekommendation 98/560/EG av den 24 september 1998 om utvecklingen av konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och informationstjänster genom främjande av nationella system för att uppnå en jämförbar och effektiv skyddsnivå för minderåriga och för den mänskliga värdigheten ⁽⁸⁾, genom att fastställa riktlinjer för utvecklingen av nationell självreglering och utvidga räckvidden till att omfatta mediekunskap, samarbete och utbyte av erfarenheter och bästa praxis mellan regleringsorgan, självreglerande organ och samregleringsorgan samt åtgärder mot diskriminering i alla medier.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/65/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 332, 18.12.2007, s. 27).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (Direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (Direktiv om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 13, 20.1.2004, s. 44

⁽⁷⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 72.

⁽⁸⁾ EGT L 270, 7.10.1998 s. 48.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 61.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 9 december 2008.

- (4) Det finns ett fortsatt behov av åtgärder både mot innehåll som kan vara skadligt för barn, särskilt pornografiskt material, och mot olagligt innehåll, i synnerhet barnpornografiskt material. På samma sätt är det fortfarande nödvändigt att förhindra att barn blir offer för skadligt eller olagligt beteende som ger upphov till fysisk eller psykisk skada och att de lockas att imitera sådant beteende och därigenom skadar sig själva eller andra. Särskilda ansträngningar bör göras för att finna sätt att hindra vuxna från att använda informations- och kommunikationstekniker för att kontakta barn i avsikt att utsätta dem för sexuell exploatering och begå sexuella övergrepp. Samtidigt bör särskild uppmärksamhet ägnas åt systemet för kamratstöd.
- (5) Åtgärder bör även vidtas för att förhindra att barn utsätts för hot, trakasserier och förödmjukelser via Internet och/eller annan interaktiv digital teknik, inbegripet mobiltelefoner.
- (6) Europaparlamentets och rådets beslut nr 276/1999/EG av den 25 januari 1999 om antagande av en flerårig handlingsplan på gemenskapsnivå för att främja en säkrare användning av Internet och ny online-teknik genom att bekämpa olagligt och skadligt innehåll främst på området för skydd av barn och minderåriga ⁽¹⁾ (handlingsplanen för ett säkrare Internet 1998–2004) och Europaparlamentets och rådets beslut nr 854/2005/EG av den 11 maj 2005 om inrättandet av ett flerårigt gemenskapsprogram för att främja en säkrare användning av Internet och ny online-teknik ⁽²⁾ (programmet Safer Internet plus 2005–2008) har tillhandahållit gemenskapsfinansiering som framgångsrikt uppmuntrat en mängd initiativ och skapat "europeiskt mervärde", såsom framgång av de programutvärderingar som lämnats till Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén (KOM(2001)0690, KOM(2003)0653 och KOM(2006)0663).
- (7) Av resultaten av utvärderingarna av de föregående programmen samt av en rad Eurobarometerundersökningar och det offentliga samråd som har hållits framgår tydligt att verksamheten för rapportering av olagligt innehåll och för ökad medvetenhet behöver fortsätta i medlemsstaterna.
- (8) Det program som inrättas genom detta beslut bör bland annat ha som syfte att sammanställa utbildningspaket för föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal.
- (9) Utvecklingen av ny teknik, förändringarna av det sätt på vilket vuxna och barn använder Internet och annan kommunikationsteknik samt förändringarna av det sociala beteendet innebär nya risker för barn. Den kunskapsbas som behövs för att utforma effektiva åtgärder behöver stärkas för att man ska kunna uppnå bättre förståelse av förändringarna. Flera åtgärder bör kombineras på olika sätt så att de kompletterar varandra. Detta bör till exempel omfatta åtgärder för att främja säkrare och mer ansvarsfull användning av Internet, vidareutveckling av stödjande teknik, främjande av bästa praxis för etiska regler i enlighet med vissa överenskomna normer för uppförande och samarbete med näringslivet om överenskomna mål i dessa regler.
- (10) Programmet bör ytterligare stödja åtgärder för att främja utvecklingen av positivt innehåll för barn.
- (11) Det föränderliga medielandskap som uppstår till följd av ny teknik och medieinnovation gör det nödvändigt att lära såväl barn som föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal att använda nätverksbaserade informationstjänster säkert och effektivt.
- (12) Åtgärder bör vidtas för att skydda barn genom att utveckla exempelvis effektiva system för ålderskontroll och frivillig certifiering och märkning.
- (13) Internationellt samarbete är viktigt mot bakgrund av problemets globala karaktär. Olagligt innehåll kan framställas i ett land, lagras i ett annat och vara åtkomligt och laddas ner över hela världen. Det internationella samarbetet, som har stimulerats tack vare gemenskapens nätverksstrukturer, bör stärkas för att bättre skydda barn mot gränsöverskridande risker som involverar tredjeländer. Utbyte av bästa praxis mellan europeiska organisationer och organisationer i andra delar av världen kan vara till ömsesidig nytta.
- (14) Alla medlemsstater har ratificerat FN-konventionen om barnets rättigheter av den 20 november 1989, enligt vilken signatärstaterna åtar sig att vidta de nationella, bilaterala och multilaterala åtgärder som krävs för att förhindra varje form av utnyttjande av barn, samt att vidta de lagstiftningsåtgärder, administrativa och andra åtgärder som krävs för att slå vakt om de rättigheter som erkänns i denna konvention, där så är lämpligt genom internationellt samarbete.
- (15) De åtgärder som kommissionen har befogenhet att besluta om enligt de genomförandebefogenheter som den tilldelas genom detta beslut är i huvudsak förvaltningsåtgärder för genomförande av ett program med betydande budgetkonsekvenser i enlighet med artikel 2 a i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾. Dessa åtgärder bör därför antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 33, 6.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (16) Kommissionen bör se till att programmet kompletterar och fungerar i synergi med andra gemenskapsinitiativ och gemenskapsprogram på området.
- (17) I detta beslut fastställs en finansieringsram för programmet genomförande, vilken utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten inom ramen för det årliga budgetförfarandet i den mening som avses i punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾.
- (18) Eftersom målen i detta beslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av de aktuella frågornas gränsöverskridande karaktär, och de därför på grund av åtgärdernas europeiska dimension och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (19) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och principer som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 3.1, 7, 8 och 24.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Programmets mål

1. Genom detta beslut inrättas ett gemenskapsprogram för att främja en säkrare användning av Internet och annan kommunikationsteknik, särskilt för barn, och bekämpa olagligt innehåll och skadligt beteende online.

Programmet ska benämnas Säkrare Internet (nedan kallat *programmet*).

2. Följande handlingslinjer ska följas:

- a) Öka medvetenheten hos allmänheten.
- b) Bekämpa olagligt innehåll och skadligt beteende online.
- c) Främja en säkrare online-miljö.
- d) Inrätta en kunskapsbas.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

De åtgärder som ingår i de olika handlingslinjerna anges i bilaga I.

Programmet ska genomföras i enlighet med bilaga III.

3. I detta beslut avses med "barn" personer under 18 år, såvida de inte under särskilda förhållanden får rättshandlingsförmåga tidigare enligt den nationella lagstiftning de omfattas av.

Artikel 2

Deltagande

1. Programmet ska vara öppet för deltagande av juridiska personer som är etablerade i

- a) medlemsstaterna,
- b) Efta-länder som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med villkoren i EES-avtalet,
- c) anslutningsländer och kandidatländer som omfattas av en föranslutningsstrategi, i enlighet med de allmänna principer och villkor för dessa länders deltagande i gemenskapsprogram som fastställs i respektive ramavtal och beslut av associeringsrådet,
- d) länder på västra Balkan eller i EU:s grannländer, i enlighet med bestämmelser som fastställs med dessa länder efter det att ramavtal har inrättats om deras deltagande i gemenskapsprogram,
- e) ett tredjeland som är part i en internationell överenskommelse med gemenskapen enligt vilken landet i fråga tillhandahåller finansiellt bidrag till programmet.

2. Programmet ska också vara öppet för deltagande av internationella organisationer och juridiska personer som är etablerade i andra tredjeländer än de som avses i punkt 1 leden b–e, på de villkor som anges i bilaga III.

Artikel 3

Kommissionens behörighet

1. Kommissionen ska vara ansvarig för genomförandet av programmet.

2. Kommissionen ska upprätta årliga arbetsprogram på grundval av detta beslut.

3. Vid genomförandet av programmet ska kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna sörja för dess allmänna överensstämmelse och komplementaritet med gemenskapens övriga politik, program och åtgärder.

4. Kommissionen ska handla i enlighet med det förfarande som avses i artikel 4.2 när det gäller

a) antagande och ändringar av de årliga arbetsprogrammen, inbegripet fastställande av prioriterade områden för internationellt samarbete,

b) bedömning av de projekt som efter en ansökningsomgång har föreslagits för gemenskapsfinansiering, där gemenskapens bidrag beräknas uppgå till minst 500 000 EUR,

c) genomförande av åtgärder för utvärdering av programmet.

5. Kommissionen ska underrätta den kommitté som avses i artikel 4 om hur arbetet med att genomföra programmet fortskrider. Kommissionen ska särskilt se till att omedelbart underrätta kommittén om alla urvalsbeslut som fattats i ärenden som inte omfattas av punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 4

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 5

Övervakning och utvärdering

1. För att säkerställa att gemenskapsstödet används effektivt ska kommissionen se till att de åtgärder som vidtas inom ramen för detta beslut blir föremål för förhandsbedömning, uppföljning och efterföljande utvärdering.

2. Kommissionen ska övervaka genomförandet av projekt som bedrivs inom ramen för programmet.

3. Kommissionen ska utvärdera hur projekten har genomförts och vilken effekt de har haft, för att kunna avgöra om de ursprungligen fastställda målen har uppnåtts.

4. Kommissionen ska senast den 24 juni 2011 rapportera till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om genomförandet av de handlingslinjer som avses i artikel 1.2.

5. Kommissionen ska lämna en slutlig utvärderingsrapport vid programmets slut.

Artikel 6

Finansiella bestämmelser

1. Programmet ska omfatta en period på fem år från och med den 1 januari 2009.

2. Finansieringsramen för genomförande av programmet för perioden 1 januari 2009–31 december 2013 ska vara 55 000 000 EUR.

3. De årliga anslagen under perioden 2009–2013 ska beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetramen.

4. En preliminär fördelning av utgifterna presenteras i bilaga II.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar

Ordförande

B. LE MAIRE

BILAGA I

ÅTGÄRDER

Inledning

Målet med programmet är att främja en säkrare användning av Internet och annan kommunikationsteknik (nedan kallad *online-teknik*), att utbilda användare, särskilt barn, föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal i detta avseende, och att bekämpa olagligt innehåll och skadligt beteende online.

För att uppnå detta mål ska programmet inriktas på att uppmuntra partnerskap mellan flera berörda aktörer i syfte att tillhandahålla praktisk hjälp till slutanvändarna, särskilt barn, föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal.

Programmets övergripande syfte är att främja en säkrare användning av online-teknik, särskilt för barn, främja utvecklingen av en säker online-miljö, minska mängden olagligt innehåll som sprids online, bekämpa potentiellt skadligt beteende online (inklusive psykologisk manipulering av barn i syfte att utnyttja dem sexuellt och "grooming", det vill säga att en vuxen försöker bli vän med barn i syfte att begå sexuella övergrepp, elektronisk trakassering och elektroniska filer som visar fysisk och/eller psykologisk aggression) och öka allmänhetens medvetenhet om riskerna online och de försiktighetsåtgärder som bör vidtas samt utveckla utbildningsverktyg utifrån bästa praxis.

För att säkerställa en enhetlig strategi mot riskerna i de fall då innehåll och tjänster går att komma åt och använda både online och offline, såsom är fallet med videospel, kan programmet avse båda dessa slag av åtkomst och användning.

Programmet ska genomföras genom fyra allmänna handlingslinjer.

1. Öka medvetenheten hos allmänheten

Verksamheten ska inriktas på att öka medvetenheten hos allmänheten, särskilt barn, föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal, om de möjligheter och risker användningen av online-teknik innebär och hur man kan ta sig fram säkert på Internet. Den ska även utforska de möjligheter och risker som är förknippade med användningen av nya distributionsplattformar, exempelvis audiovisuella tjänster via mobiltelefonnät. Där så är lämpligt ska informationspaket finnas tillgängliga i flerspråkiga versioner. De viktigaste av de övergripande åtgärder som planeras är följande:

1. Öka medvetenheten hos allmänheten och sprida information om säkrare användning av online-teknik.

Verksamheten ska öka allmänhetens medvetenhet på ett samordnat sätt inom Europeiska unionen genom att förmedla ett positivt budskap om möjligheterna för en bredare och mer intensiv användning av informations- och kommunikationsteknik, och samtidigt tillhandahålla lämplig information om riskerna och hur de kan hanteras. Åtgärder som hjälper barn att använda online-teknik på ett ansvarsfullt sätt ska uppmuntras, särskilt i form av program för mediekompetens eller medieutbildning. Verksamheten ska uppmuntra kostnadseffektiva sätt att sprida information till ett stort antal användare för att öka deras medvetenhet, exempelvis genom samarbete med massmedierna och spridning online av användargenererat innehåll samt genom utbildningssystemet. Distributions-sättet och presentationen av budskapen ska anpassas till de olika målgrupperna (olika åldersgrupper för barn, föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal).

2. Tillhandahålla kontaktpunkter där föräldrar och barn kan få svar på frågor om hur man tar sig fram säkert på Internet, bland annat med råd om hur de kan bemöta grooming och it-mobbning.

Verksamheten ska inriktas på att ge användarna relevant information och råd om de försiktighetsåtgärder som bör vidtas för att ta sig fram säkert på Internet, så att de kan göra välgrundade och ansvarsfulla val.

3. Uppmuntra till förbättring av effektiva och kostnadseffektiva metoder och verktyg för ökad medvetenhet.

Åtgärderna ska inriktas på att förbättra relevanta metoder och verktyg för ökad medvetenhet i syfte att göra dem effektivare och mer kostnadseffektiva i ett långsiktigt perspektiv.

4. Säkerställa utbyte av bästa praxis och gränsöverskridande samarbete på EU-nivå.

Åtgärder ska vidtas för att säkerställa ett effektivt gränsöverskridande samarbete inom hela EU och ett effektivt utbyte av bästa praxis, verktyg, metoder, erfarenheter och information.

5. Säkerställa utbyte av bästa praxis och samarbete på internationell nivå.

Åtgärderna ska syfta till att främja samarbete och utbyte av bästa praxis, verktyg, metoder, erfarenheter och information på internationell nivå i syfte att uppmuntra gemensamma strategier och arbetsmetoder och förbättra effektiviteten, kostnadseffektiviteten och utbudet av globala initiativ.

2. *Bekämpa olagligt innehåll och skadligt beteende online*

Verksamheten ska inriktas på att minska mängden olagligt innehåll som sprids online och att vidta lämpliga åtgärder mot skadligt beteende online, med särskilt fokus på distribution av barnpornografiskt material, grooming och it-mobbning. De viktigaste av de åtgärder som planeras är följande:

1. Tillhandahålla och främja förekomsten av kontaktpunkter och telejourer för allmänheten för rapportering av olagligt innehåll och skadligt beteende online.

Verksamheten ska säkerställa att kontaktpunkterna fungerar effektivt och att allmänheten får kännedom om dem samt att de har ett nära samband med andra aktörer på nationell nivå (särskilt polisenheter inriktade på it-brottslighet) och samarbetar på EU-nivå för att hantera gränsöverskridande frågor och utbyta bästa praxis. Kontaktpunkterna ska också förse allmänheten med den information som behövs om hur man rapporterar olagligt innehåll och bedömer innehåll i nätverksbaserade informationstjänster som skulle kunna skada barns fysiska, mentala eller moraliska integritet.

2. Bekämpa skadligt beteende online, i synnerhet grooming och it-mobbning. Verksamheten ska syfta till att bekämpa grooming online och it-mobbning.

Åtgärderna ska inriktas på tekniska, psykologiska och sociologiska faktorer i samband med sådana frågor och på att främja samarbete och samordning mellan berörda aktörer.

3. Stimulera tillämpning av tekniska lösningar som kan användas för att vidta lämpliga åtgärder mot olagligt innehåll och skadligt beteende online samt informera slutanvändare om hur denna teknik kan tillämpas.

Verksamheten ska uppmuntra utformning, utveckling eller anpassning och/eller främjande av effektiva tekniska verktyg som kan användas för att vidta lämpliga åtgärder mot olagligt innehåll och bekämpa skadligt beteende online, särskilt de verktyg som tillhandahålls kostnadsfritt för att lätt kunna användas av berörda aktörer. Verksamheten ska även ha till syfte att uppmuntra tjänsteleverantörer att främja en säker och ansvarsfull användning av uppkopplingar i syfte att skydda barn från olaglig och skadlig verksamhet. Berörda aktörer bör informeras om att denna teknik finns tillgänglig och om hur den används på ett korrekt sätt. Bland annat följande åtgärder kan övervägas:

- a) Införa en kvalitetsmärkning för tjänsteleverantörer, så att användarna lätt kan fastställa om en viss leverantör verkar i enlighet med en uppförandekod eller inte,
- b) Slut användares användning av filter som hindrar information som kan skada barns fysiska, mentala eller moraliska integritet från att överföras med online-teknik,
- c) Stödja och främja åtgärder för att uppmuntra till positivt innehåll för barn,
- d) Undersöka hur väl de verktyg fungerar som har utvecklats i samarbete med Internetindustrin och som ger brottsbekämpande myndigheter möjlighet att spåra online-brottslingar.

4. Främja samarbete och utbyte av information, erfarenheter och bästa praxis mellan berörda aktörer på nationell nivå och EU-nivå.

Verksamheten ska syfta till att förbättra samordningen mellan de aktörer som arbetar för att bekämpa distributionen av olagligt innehåll och skadligt beteende online samt till att uppmuntra aktörerna att delta och engagera sig. Verksamheten ska särskilt inriktas på att främja internationellt utbyte av uppgifter och idéer mellan regeringar, brottsbekämpande organ, telejourer, bank-, finans- och kreditkortsinstitut, rådgivningscentrum för övergrepp mot barn, barnskyddsorganisationer och Internetindustrin.

5. Förbättra samarbetet samt utbytet av information och erfarenheter på internationell nivå av att bekämpa olagligt innehåll och skadligt beteende online.

Verksamheten ska syfta till att förbättra samarbetet med tredjeländer, harmonisera strategier på internationell nivå för att motverka olagligt innehåll och skadligt beteende online och uppmuntra utveckling av samordnande länkar mellan medlemsstaternas databaser med anknytning till övergrepp mot barn liksom av gemensamma strategier och arbetsmetoder. Verksamheten ska särskilt syfta till att inrätta ett nära samarbete mellan de nationella myndigheterna, polisen och kontaktpunkterna. Åtgärder ska vidtas för att upprätta en gemensam EU-databas för insamling av uppgifter om övergrepp mot barn och se till att denna kopplas till Europol.

6. Anlita register över domännamn om dessa inte redan anlitas och stärka befintligt samarbete.

Åtgärderna ska syfta till att komplettera befintliga åtgärder, med hänsyn tagen till nationell lagstiftning, genom att förbättra samarbetet med register över domännamn i medlemsstater och uppmuntra positiva förbindelser med register utanför EU för att möjliggöra avslöjande av innehåll som eventuellt är olagligt i ett tidigare skede och för att minimera livslängden för kända webbsidor som erbjuder innehåll om sexuellt utnyttjande av barn.

3. *Främja en säkrare online-miljö*

Verksamheten ska syfta till att sammanföra berörda aktörer för att finna sätt att främja en säkrare online-miljö och skydda barn från innehåll och beteende som kan vara skadligt för dem. De viktigaste av de åtgärder som planeras är följande:

1. Förbättra samarbetet och utbytet av information, erfarenheter och bästa praxis mellan berörda aktörer.

Verksamheten ska syfta till att förbättra samarbetet, harmonisera strategier för att skapa en säkrare online-miljö för barn och möjliggöra utbyte om bästa praxis och arbetsmetoder. Åtgärderna ska syfta till att förse berörda aktörer med en öppen plattform för diskussion om hur man kan främja en säkrare online-miljö och skydda barn från potentiellt skadligt innehåll på olika plattformar.

2. Uppmuntra berörda aktörer att utveckla och genomföra lämpliga system för själv- och samreglering. Åtgärderna ska uppmuntra inrättande och genomförande av initiativ för själv- och samreglering och uppmuntra berörda aktörer att beakta barns säkerhet vid utvecklingen av ny teknik och nya tjänster.

3. Uppmuntra och hjälpa leverantörer att utveckla ett system för märkning.

Åtgärderna ska syfta till att uppmuntra och hjälpa Internetleverantörer att utveckla en gemensam "barnsäker"-märkning för självreglering av webbsidor. Åtgärderna kan bland annat omfatta en undersökning av möjligheten att inrätta av ett system med gemensamma beskrivande symboler eller varningsmeddelanden som anger åldersgrupp och/eller aspekter av innehållet som har lett till en viss åldersrekommendation, vilket skulle hjälpa användarna att bli mer medvetna om potentiellt skadligt online-innehåll.

4. Stimulera involveringen av barn i skapandet av en säkrare Internetmiljö.

Åtgärderna ska syfta till att involvera barn, och säkerställa lika deltagande av flickor och pojkar, för att bättre förstå deras inställning till och erfarenheter av att använda online-teknik och för att med hjälp av sakkunniga främja en säkrare online-miljö för barn. Sådan verksamhet för att involvera barn ska bedrivas regelbundet inom ramen för det europeiska forumet om barns rättigheter och genom andra aktiviteter.

5. Öka informationen om lämpliga verktyg för att hantera skadligt innehåll online.

Verksamheten ska syfta till att öka informationen, särskilt till föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal, om prestanda och effektivitet hos olika verktyg för att hantera potentiellt skadligt innehåll online, exempelvis system för att filtrera innehåll, och regelbundet utrusta alla användare med lättbegriplig information i utbildningssyfte, instrument och applikationer som kan fungera som lämpligt stöd vid hanteringen av skadligt innehåll på olika plattformar.

6. Garantera kompatibilitet mellan den strategi som antas i Europeiska unionen och strategin på internationell nivå.

Verksamheten ska främja samarbete och utbyte av information, erfarenheter och bästa praxis mellan berörda aktörer på EU-nivå och internationell nivå.

4. Inrätta en kunskapsbas

Verksamheten ska inriktas på att inrätta en kunskapsbas som gör det möjligt att på lämpligt sätt hantera befintliga och nya användningsområden i online-miljön och därmed sammanhängande risker och följder, i syfte att utforma lämpliga åtgärder för att garantera säkerheten online för alla användare. Innehållet i den här kunskapsbasen ska delas med berörda parter och spridas runtom i medlemsstaterna. De viktigaste av de åtgärder som planeras är följande:

1. Uppmuntra en samordnad strategi för undersökningar inom relevanta områden.

Åtgärderna ska garantera en samordnad insats för att sammanföra forskare och experter på EU-nivå inom området barns säkerhet online, stimulera internationellt samarbete och samordning och upprätta uppdaterade översikter över såväl befintlig som ny forskning.

2. Tillhandahålla uppdaterad information om barns användning av online-teknik.

Åtgärder ska vidtas för att ta fram uppdaterad information om barns användning av online-teknik och om hur de och deras föräldrar, vårdnadshavare, lärare och annan utbildningspersonal hanterar såväl möjligheter som risker. Åtgärderna ska omfatta kvantitativa och kvalitativa aspekter. Åtgärderna ska också syfta till att öka kunskapen om barns egna strategier för att hantera risker i online-miljön och bedöma hur effektiva dessa strategier är.

3. Analysera statistik från och trender i olika medlemsstater.

Åtgärder ska vidtas för att analysera statistik från och trender i olika medlemsstater i syfte att göra det möjligt för brottsbekämpande organ och relevanta myndigheter i medlemsstaterna att reducera överlappning av befintliga insatser och maximera användningen av nuvarande och framtida resurser.

4. Främja undersökningar av barns utsatthet online.

Åtgärderna, som ska omfatta ett jämställdhetsmedvetet tillvägagångssätt, ska syfta till att undersöka tekniska, psykologiska och sociologiska frågor som rör barns utsatthet i online-miljön, inbegripet it-mobbning, grooming, frågor som rör sexuella övergrepp mot barn online och nya former av beteende som kan innebära en risk för att barn skadas.

5. Främja undersökningar av effektiva sätt att förbättra säkerheten vid användningen av online-teknik.

Åtgärderna kan inbegripa undersökningar och test av metoder och verktyg avsedda att öka medvetenheten, framgångsrika system för samreglering och självreglering, olika tekniska och icke-tekniska lösningars effektivitet eller andra relevanta frågor.

6. Öka kunskapen om hur användningen av befintlig och ny teknik inverkar på barn.

Åtgärderna, som ska omfatta ett jämställdhetsmedvetet tillvägagångssätt, ska syfta till att öka förståelsen av de psykologiska, beteendemässiga och sociologiska effekterna på barn av online-teknik, från effekten av att exponeras för skadligt innehåll och skadligt beteende till grooming och it-mobbning, och på olika plattformar, från datorer och mobiltelefoner till spelkonsoler och annan ny teknik.

*BILAGA II***PRELIMINÄR FÖRDELNING AV UTGIFTERNA**

1. Öka medvetenheten hos allmänheten	48 %
2. Bekämpa olagligt innehåll och skadligt beteende online	34 %
3. Främja en säkrare online-miljö	10 %
4. Inrätta en kunskapsbas	8 %

BILAGA III

METODER FÖR ATT GENOMFÖRA PROGRAMMET

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med det tekniska innehåll som specificeras i bilaga I.
 2. Programmet ska genomföras genom följande åtgärder:
 - A. *Åtgärder med kostnadsdelning*
 1. Pilotprojekt och åtgärder för bästa praxis. Tillfälliga projekt på områden som är relevanta för programmet, även projekt som demonstrerar bästa praxis eller inbegriper innovativ användning av befintlig teknik.
 2. Nätverk och nationella åtgärder som sammanför olika berörda parter för att säkerställa att verksamhet genomförs inom hela Europa och för att underlätta kunskapsöverföring och samordning.
 3. Jämförbara undersökningar på europeisk nivå av hur online-teknik används, vilka risker tekniken innebär för barn och vilka effekter skadligt beteende har på barn, samt av beteendemässiga och psykologiska aspekter med tonvikten på sexuella övergrepp mot barn som har samband med användningen av online-teknik, undersökningar av nya risksituationer på grund av förändrade beteenden eller teknisk utveckling etc.
 4. Projekt för teknikutveckling.
 - B. *Kompletterande åtgärder*

De kompletterande åtgärderna ska bidra till genomförandet av programmet eller till förberedandet av programmets framtida verksamhet.

 1. Benchmarking och opinionsundersökningar för att få fram tillförlitliga uppgifter för alla medlemsstater om säkrare användning av online-teknik insamlade med användning av jämförbara metoder.
 2. Teknisk bedömning av teknik, exempelvis filtrering, som är avsedd att främja säkrare användning av Internet och ny online-teknik.
 3. Undersökningar till stöd för programmet och dess åtgärder.
 4. Informationsutbyte genom konferenser, seminarier, workshoppar eller andra möten samt ledning av klusterverksamhet.
 5. Verksamhet för spridning, information och kommunikation.
 3. Med avseende på tillämpningen av artikel 2.2 får internationella organisationer och juridiska personer som är etablerade i tredjeländer delta i åtgärder med kostnadsdelning, med eller utan gemenskapsfinansiering, på följande villkor:
 - a) Åtgärden måste falla inom ett av de prioriterade internationella samarbetsområden som anges i de årliga arbetsprogrammen. Prioriterade områden kan fastställas med beaktande av tematisk verksamhet eller geografiska kriterier, eller båda.
 - b) De årliga arbetsprogrammen får innehålla ytterligare kriterier och villkor som internationella organisationer och juridiska personer som är etablerade i tredjeländer ska uppfylla för att erhålla gemenskapsfinansiering.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1352/2008/EG**av den 16 december 2008****om ändring av beslut nr 1855/2006/EG om inrättande av programmet Kultur (2007–2013)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 151.5 första strecksatsen,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Genom Europaparlamentets och rådets beslut
nr 1855/2006/EG av den 12 december 2006 ⁽²⁾ inrätta-
des programmet Kultur för åren 2007–2013.

(2) I artikel 8.3 i beslut nr 1855/2006/EG föreskrivs att de
åtgärder som är nödvändiga för programmets genomfö-
rande, om det rör sig om andra åtgärder än de som anges
i punkt 2, ska fastställas i enlighet med det förfarande
som avses i artikel 9.3 i det beslutet, dvs. i enlighet med
det rådgivande förfarande som fastställs i rådets beslut
1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden
som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens ge-
nomförandebefogenheter ⁽³⁾.

(3) Denna formulering i beslut nr 1855/2006/EG innebär
bl.a. att andra urvalsbeslut än de som avses i artikel 8.2
i det beslutet ska omfattas av det rådgivande förfarandet
och Europaparlamentets rätt till insyn.

(4) Dessa urvalsbeslut avser dock huvudsakligen projekt som
dels har en begränsad livslängd och en livscykel som är
oförenlig med långa beslutsförfaranden, dels inte medför
politiskt känsligt beslutsfattande.

(5) Dessa förfarandekrav leder till att proceduren för tilldel-
ning av bidrag till de sökande tar två till tre månader
längre. Förfarandekraven orsakar många förseningar gent-
emot bidragsmottagarna, skapar en onödig börda för
programförvaltningen och genererar inget mervärde på
grund av bidragens art.

(6) För att möjliggöra ett snabbare och effektivare genom-
förande av urvalsbesluten är det nödvändigt att ersätta
det rådgivande förfarandet med en skyldighet för kom-
missionen att utan dröjsmål informera Europaparlamen-
tet och medlemsstaterna om åtgärder som vidtagits för
att genomföra beslut nr 1855/2006/EG utan bistånd av
en kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 1855/2006/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska informera den kommitté som av-
ses i artikel 9 och Europaparlamentet om alla andra urvals-
beslut som den fattar i samband med genomförandet av
detta beslut, inom två arbetsdagar från det att besluten i
fråga fattas. Denna information ska omfatta beskrivningar
och en analys av de inkomna ansökningarna, en beskrivning
av bedömningen och urvalsförfarandet samt förteckningar
över både de projekt som föreslås få bidrag och de som
fått avslag.”

2. Artikel 9.3 ska utgå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 september 2008 (ännu ej
offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2008.

⁽²⁾ EUT L 372, 27.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om effekterna av detta beslut senast den 25 juni 2010.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

B. LE MAIRE

Ordförande

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT 2008/976/RIF

av den 16 december 2008

om det europeiska rättsliga nätverket

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31 och 34.2 c,

med beaktande av initiativet från Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Konungariket Sverige,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Det europeiska rättsliga nätverket inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 98/428/RIF ⁽²⁾ och har visat sig användbart i underlättandet av det straffrättsliga samarbetet.

(2) Enligt artikel 6 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater ⁽³⁾, ges ömsesidig rättslig hjälp i form av direkta kontakter mellan de behöriga rättsliga myndigheterna. Denna decentralisering av ömsesidig rättslig hjälp tillämpas i dag i stor omfattning.

(3) Principen om ömsesidigt erkännande av beslut i straffrättsliga ärenden genomförs successivt. Detta bekräftar inte bara principen om direkta kontakter mellan behöriga rättsliga myndigheter, utan påskyndar också förfarandena och gör dem fullt ut rättsliga.

(4) Förändringarna av det rättsliga samarbetet fick genom utvidgningen av Europeiska unionen 2004 och 2007 ökade konsekvenser. Som en följd av denna utveckling har det europeiska rättsliga nätverket blivit ännu nödvändigare än när det skapades och det bör därför förstärkas.

(5) Eurojust inrättades genom rådets beslut 2002/187/RIF ⁽⁴⁾ för att förbättra samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna. I beslut 2002/187/RIF föreskrivs att Eurojust ska upprätthålla nära förbindelser med det europeiska rättsliga nätverket, grundade på samråd och komplementaritet.

(6) Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket har samexisterat under fem år, vilket visat att båda strukturerna behövs men också att deras inbördes förhållande behöver klargöras.

(7) Detta beslut bör inte på något sätt tolkas som att det påverkar det oberoende som kontaktpunkterna kan åtnjuta enligt nationell lag.

(8) Det är nödvändigt att stärka det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna och tillåta kontaktpunkter inom det europeiska rättsliga nätverket och Eurojust att för detta ändamål kommunicera, närhelst det är nödvändigt, direkt och på ett effektivare sätt genom en säker telekommunikationsförbindelse.

(9) Gemensam åtgärd 98/428/RIF bör därför upphävas och ersättas med detta beslut.

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 2 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 191, 7.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 63, 6.3.2002, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande

Det nätverk av rättsliga kontaktpunkter som inrättades mellan medlemsstaterna enligt gemensam åtgärd 98/428/RIF (nedan kallat *det europeiska rättsliga nätverket*), ska fortsätta att verka enligt bestämmelserna i detta beslut.

Artikel 2

Sammansättning

1. Det europeiska rättsliga nätverket ska, med beaktande av konstitutionella bestämmelser, rättsliga traditioner och varje medlemsstats interna struktur, bestå av centralmyndigheter som ansvarar för internationellt rättsligt samarbete och de rättsliga myndigheter eller andra behöriga myndigheter som har särskilt ansvar inom ramen för det internationella samarbetet.

2. En eller flera kontaktpunkter ska inrättas i varje medlemsstat i enlighet med interna regler och intern ansvarsfördelning, på ett sätt som säkerställer att hela territoriet täcks effektivt.

3. Varje medlemsstat ska bland kontaktpunkterna utse en nationell kontaktperson för det europeiska rättsliga nätverket.

4. Varje medlemsstat ska utse en kontaktperson för det europeiska rättsliga nätverkets verktyg.

5. Varje medlemsstat ska se till att dess kontaktpunkter har uppgifter som är kopplade till rättsligt samarbete i brottmål och, med tanke på att det är nödvändigt att kunna kommunicera med kontaktpunkterna i övriga medlemsstater, har adekvata kunskaper i ett av Europeiska unionens språk utöver modersmålet.

6. Om de sambandspersoner som avses i rådets gemensamma åtgärd 96/277/RIF av den 22 april 1996 om en ordning för utbyte av sambandspersoner för att förbättra det rättsliga samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater⁽¹⁾ har utsetts i en av medlemsstaterna och har uppgifter som motsvarar dem som enligt artikel 4 i detta beslut åligger kontaktpunkterna, ska de av den medlemsstat som i varje enskilt fall utnämner en sambandsperson i enlighet med förfaranden som ska fastställas av den medlemsstaten, knytas till det europeiska rättsliga nätverket och till den säkra telekommunikationsförbindelsen enligt artikel 9 i detta beslut.

7. Kommissionen ska utse en kontaktpunkt för de områden som ligger inom dess ansvarsområde.

8. Det europeiska rättsliga nätverket ska ha ett sekretariat med ansvar för nätverkets administration.

Artikel 3

Nätverkets uppgifter

Det europeiska rättsliga nätverket ska särskilt ha följande tre uppgifter:

- a) Det ska göra det lättare att upprätta lämpliga kontakter mellan kontaktpunkterna i de olika medlemsstaterna, så att uppgifterna enligt artikel 4 kan genomföras.
- b) Det ska organisera regelbundna möten mellan medlemsstaternas företrädare i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 5 och 6.
- c) Det ska kontinuerligt lämna en viss mängd uppdaterad bakgrundsinformation, särskilt med hjälp av ett därför avpassat telekommunikationsnät, i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 7, 8 och 9.

Artikel 4

Kontaktpunkternas uppgifter

1. Kontaktpunkterna ska vara aktiva mellanhänder med uppgift att underlätta medlemsstaternas rättsliga samarbete, särskilt i arbetet med att bekämpa olika slag av grov brottslighet. De ska vara tillgängliga för att göra det möjligt för lokala rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter i deras egna medlemsstater, kontaktpunkter i de andra medlemsstaterna och lokala rättsliga och andra behöriga myndigheter i de andra medlemsstaterna att upprätta de mest lämpliga direkta kontakterna.

På grundval av en överenskommelse mellan de berörda förvaltningarna får de vid behov besöka andra medlemsstaters kontaktpunkter.

2. Kontaktpunkterna ska tillhandahålla nödvändig rättslig och praktisk information åt de lokala rättsliga myndigheterna i den egna medlemsstaten, kontaktpunkterna i de andra medlemsstaterna och de lokala rättsliga myndigheterna i de andra medlemsstaterna, så att de kan upprätta en ändamålsenlig framställning om rättsligt samarbete eller för att förbättra det rättsliga samarbetet i allmänhet.

3. Kontaktpunkterna ska på sina respektive nivåer och, när så är lämpligt, i samarbete med det europeiska nätverket för rättslig utbildning engageras i och främja anordnandet av utbildning i rättsligt samarbete för de behöriga myndigheterna i sin medlemsstat.

⁽¹⁾ EGT L 105, 27.4.1996, s. 1.

4. Den nationella kontaktpersonen ska, förutom sina uppgifter som en kontaktpunkt enligt punkterna 1–3, särskilt

- a) i sin medlemsstat ansvara för frågor rörande nätverkets interna sätt att fungera, inklusive samordningen av framställningar om information och de svar som lämnas av de behöriga nationella myndigheterna,
- b) vara huvudansvarig för kontakterna med det europeiska rättsliga nätverkets sekretariat och delta i de möten som avses i artikel 6,
- c) på anmodan avge ett yttrande vid utnämningen av nya kontaktpunkter.

5. Kontaktpersonen för det europeiska rättsliga nätverkets verktyg, vilken också får vara en kontaktpunkt enligt punkterna 1–4, ska se till att den information enligt artikel 7 som avser dennes medlemsstat lämnas och uppdateras i enlighet med artikel 8.

Artikel 5

Syfte med och platser för kontaktpunkternas plenarmöten

1. Syftet med plenarmötena i det europeiska rättsliga nätverket, till vilka minst tre kontaktpunkter per medlemsstat ska inbjudas, ska vara att

- a) göra det möjligt för kontaktpunkterna att lära känna varandra och utbyta erfarenheter, särskilt i fråga om nätverkets sätt att fungera,
- b) tillhandahålla ett forum för diskussioner om de praktiska och rättsliga problem som medlemsstaterna ställs inför inom ramen för det rättsliga samarbetet, särskilt vid genomförandet av de åtgärder som Europeiska unionen beslutar om.

2. Relevanta erfarenheter som görs inom det europeiska rättsliga nätverket ska vidarebefordras till rådet och kommissionen, så att de kan utgöra en grund för diskussioner om eventuella lagändringar och praktiska förbättringar inom internationellt rättsligt samarbete.

3. Möten enligt punkt 1 ska anordnas regelbundet och minst tre gånger per år. En gång per år får mötet hållas i rådets lokaler i Bryssel eller i Eurojusts lokaler i Haag. Två kontaktpunkter per medlemsstat ska inbjudas till möten i rådets och Eurojusts lokaler.

Andra möten får hållas i medlemsstaterna, så att alla medlemsstaters kontaktpunkter kan möta andra myndigheter i värdlan-

det än dess kontaktpunkter och besöka sådana särskilda organ i den staten som ansvarar för internationellt rättsligt samarbete eller kampen mot vissa former av grov brottslighet. Kontaktpunkterna deltar i dessa möten på egen bekostnad.

Artikel 6

Möten mellan kontaktpersonerna

1. De nationella kontaktpersonerna för det europeiska rättsliga nätverket ska sammanträda på ad hoc-basis, minst en gång per år och när medlemmarna anser att det är lämpligt, på inbjudan av den nationella kontaktpersonen för den medlemsstat som utövar ordförandeskapet i rådet, vilken även ska beakta medlemsstaternas önskemål om att de nationella kontaktpersonerna ska sammanträda. Vid dessa möten ska särskilt administrativa frågor i anslutning till nätverket diskuteras.

2. Kontaktpersonerna för det europeiska rättsliga nätverkets verktyg ska sammanträda på ad hoc-basis, minst en gång per år och när medlemmarna anser att det är nödvändigt, på inbjudan av kontaktpersonen för det europeiska rättsliga nätverkets verktyg i den medlemsstat som utövar ordförandeskapet i rådet. Mötet ska behandla de frågor som anges i artikel 4.5.

Artikel 7

Innehåll i den information som sprids i det europeiska rättsliga nätverket

Det europeiska rättsliga nätverkets sekretariat ska göra följande information tillgänglig för kontaktpunkter och behöriga rättsliga myndigheter:

- a) Fullständiga uppgifter om kontaktpunkterna i varje medlemsstat och vid behov en förklaring av deras ansvar på nationell nivå.
- b) Ett informationstekniskt hjälpmedel som gör det möjligt för den begärande eller utfärdande myndigheten i en medlemsstat att identifiera den behöriga myndighet i en annan medlemsstat som ska ta emot och verkställa dess framställning om samt beslut om rättsligt samarbete, inbegripet instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande.
- c) Kortfattad rättslig och praktisk information om de rättsliga och processuella systemen i medlemsstaterna.
- d) Relevanta rättsliga instrument och, för gällande konventioner, förklaringar och reservationer.

Artikel 8

Uppdatering av information

1. Den information som sprids inom det europeiska rättsliga nätverket ska uppdateras löpande.

2. Det åligger varje enskild medlemsstat att kontrollera att uppgifterna i systemet är riktiga och att informera det europeiska rättsliga nätverkets sekretariat så snart som uppgifter som rör någon av de fyra punkter som avses i artikel 7 behöver ändras.

Artikel 9

Telekommunikationsverktyg

1. Det europeiska rättsliga nätverkets sekretariat ska säkerställa att den information som lämnas enligt artikel 7 görs tillgänglig på en webbplats som uppdateras löpande.

2. Den säkra telekommunikationsförbindelsen ska installeras för det operativa arbete som utförs av kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverket. Installationen av den säkra telekommunikationsförbindelsen ska belasta Europeiska unionens allmänna budget.

Installationen av den säkra telekommunikationsförbindelsen ska möjliggöra överföring av uppgifter och framställningar om rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna.

3. Den säkra telekommunikationsförbindelse som avses i punkt 2 får också utnyttjas för den operativa verksamhet som bedrivs av Eurojusts nationella kontaktpersoner, Eurojusts nationella kontaktpersoner för frågor som rör terrorism, Eurojusts nationella medlemmar samt sambandspersoner utsedda av Eurojust. Den får anslutas till det ärendehanteringssystem i Eurojust som avses i artikel 16 i beslut 2002/187/RIF.

4. Ingenting i denna artikel ska tolkas så att det påverkar direkta kontakter mellan behöriga rättsliga myndigheter enligt vad som föreskrivs i instrumenten om rättsligt samarbete, exempelvis artikel 6 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.

Artikel 10

Förbindelser mellan det europeiska rättsliga nätverket och Eurojust

Det europeiska rättsliga nätverket och Eurojust ska upprätthålla nära förbindelser med varandra, grundade på samråd och komplementaritet, särskilt mellan kontaktpunkterna i en medlemsstat och Eurojusts nationella medlem i samma medlemsstat samt de nationella kontaktpersonerna för det europeiska rättsliga nätverket och Eurojust. För att kunna säkerställa ett effektivt samarbete ska följande åtgärder vidtas:

a) Det europeiska rättsliga nätverket ska göra den centraliserade information som avses i artikel 7 i detta beslut och den säkra telekommunikationsförbindelse som installeras enligt artikel 9 tillgänglig för Eurojust.

b) Kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverket ska från fall till fall informera sin egen nationella medlem om samtliga fall som de anser att Eurojust har bättre förutsättningar att hantera.

c) Eurojusts nationella medlemmar får på inbjudan av det europeiska rättsliga nätverket delta i dess möten.

Artikel 11

Budget

För att det europeiska rättsliga nätverket ska kunna utföra sina uppgifter ska Eurojusts budget innehålla ett avsnitt som rör verksamheten vid det europeiska rättsliga nätverkets sekretariat.

Artikel 12

Territoriell tillämpning

Förenade kungariket ska skriftligen meddela rådets ordförande när det önskar tillämpa rådets beslut på Kanalöarna och Isle of Man. Ett beslut om en sådan begäran ska fattas av rådet.

Artikel 13

Utvärdering av det europeiska rättsliga nätverkets verksamhet

1. Det europeiska rättsliga nätverket ska vartannat år från den 24 december 2008, lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sin verksamhet och förvaltning.

2. Det europeiska rättsliga nätverket får i rapporten enligt punkt 1 också påpeka alla eventuella problem inom Europeiska unionens straffrättsliga politik som har framkommit genom nätverkets verksamhet och får också lägga fram förslag till förbättringar av det straffrättsliga samarbetet.

3. Det europeiska rättsliga nätverket får också lämna eventuella rapporter eller annan information om sin verksamhet som rådet begär.

4. Rådet ska vart fjärde år från den 24 december 2008 göra en bedömning av verksamheten i det europeiska rättsliga nätverket på grundval av en rapport som utarbetas av kommissionen i samarbete med det europeiska rättsliga nätverket.

Artikel 14

Upphävande av gemensam åtgärd 98/428/RIF

Gemensam åtgärd 98/428/RIF ska upphöra att gälla.

*Artikel 15***Verkan**

Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2008.

På rådets vägnar

R. BACHELOT-NARQUIN

Ordförande

NOT TILL LÄSAREN

EU-institutionerna har beslutat att deras texter inte längre ska innehålla en hänvisning till den senaste ändringen av den ifrågavarande rättsakten.

Såvida inte annat anges, avser därför hänvisningarna i de texter som här offentliggörs rättsakter i deras gällande lydelse.